

Autobiografija Svamija Šivanande,

Praksa Brahmačarje i Sanjasa

IZDANJE DRUŠTVA BOŽANSKOG ŽIVOTA

Šesto izdanje: 1995.

(4,000 primeraka)

World Wide Web (WWW) izdanje: 2000.

WWW stranica: <http://www.dlshq.org/>

Ovo WWW izdanje je za slobodnu distribuciju

© Povereništvo Društva božanskog života

ISBN 81-7052-029-0

Izdalo:

DRUŠTVO BOŽANSKOG ŽIVOTA

P.O. Shivanandanagar—249 192

Distt. Tehri-Garhwal, Uttar Pradesh,

Himalayas, India.

SADRŽAJ

AUTOBIOGRAFIJA SVAMIJA ŠIVANANDE

Beleška izdavača

Šivanandastuti

Šivino iskustvo

Šivina poruka

Kako je Bog došao u moj život

Šta me život naučio

Uvod

Predgovor

Rođen sam

- Blagosloveno pojavljivanje - Šri Dikšitar
- Gigant među genjima
- Velika duhovna svetiljka
- Moje mesto rođenja
- Faza pupanja
- Poteškoće u životu
- Prve lekcije iz služenja čovečanstvu

Poziv besmrtnika

- Osvit nove vizije
- Kao lutajući prosjak
- Kako da hodočašće bude na korist
- Neophodnost gurua
- Kraj putovanja

Delenje božanskog bogatstva

- Čudljivosti duhovne ambicije
- Kako sam sintetizovao svoju Sadhanu
- Život u Svargašramu
- Odlazak na božanko služenje
- Poziv planine Kailas
- Masovno širenje božanskog znanja
- Duhovne konferencije
- Predavačke turneje
- Nepresušna inspiracija
- Dinamična promena masa
- Oblici različitih kirtana

Božanska misija

- Kako se studenti obučavaju
- Povučenost i poniznost
- Vođenje početnika u njihovim prvim koracima
- Sađenje sadnica žira
- Talenti pronalaze svoju idealnu primenu
- Rođenje velike institucije
- Centar dinamičke duhovne obnove

- Zajednička Sadhana
- Molitva i časovi studiranja
- Pažnja na posetiocima

Moja religija, njena tehnika i širenje

- Pokret božanskog života
- Potrebno vreme
- Univerzalni ideali za duhovno savršenstvo
- Kritična raskrsnica
- Brzi rast misije
- Osnovni pristup
- Bez tajnih doktrina
- Šta je istinska religija
- Jevanđelje božanskog života
- Praktični aspekt
- Uloga ogranaka Društva božanskog života i duhovnih aspiranata
- Jedinstvo čovečanstva
- Zov Božanskog života

Šivanandin ašram

- Problemi duhovnih organizacija
- Ašram je rastao sam po sebi
- Mesto gde je svako dobrodošao
- Savršena sloboda
- Čudo nad čudima
- Kako bi trebalo da se brine o tragaocima
- Uslužnost i ljubav prema svima

- Individualna pažnja i razmatranje
- Ohrabrenje i savet
- Duh zbrinjavanja
- Ko može da osniva Ašrame
- Ideali ne smeju da se zaborave

Svetlo na stazi odricanja

- Slava odricanja
- Mladost je najbolji period za odricanje
- Bez strogih uslova
- Ko može da bude moj učenik
- Pročisti unutrašnju prirodu
- Stav prema ženama
- Da li bi žene trebalo da se odreknu sveta
- Služba ženama
- Onima koji žele da pristupe Sanjasi
- Kombinuj služenje i meditaciju
- Finansijska nezavisnost
- Važnost služenja
- Sanjasini i politika
- Da li je Guru neophodan
- Inicijacija preobražava um
- Najpre zasluži, onda želi

Đnana Jađna

- Duboka iskustva cvetaju kao brojne publikacije
- Zašto postoji ponavljanje u mojim knjigama

- Brzi rad je moj ideal
- Pažnja na detaljima
- Bez vezanosti za autorska prava
- Stav prema motivu zarade

Ideal života

- Filozofija života
- Integralni razvoj
- Moj moto
- Tajna energije i dinamičkog posla
- Ozdravljenje kroz molitvu

Moja metodologija evolutivnog procesa

- 1. Nevezan, ali pažljiv
- 2. Sadhana do kraja života
- 3. Zašto toliko mnogo fotografija
- 4. Nezavisnost
- 5. Svrha iza svega
- 6. Jednostavno življenje i darežljivost
- 7. Ne biti rob modi i stilu
- 8. Evolucija za svakoga
- 9. Lična pažnja i slobodan stav
- 10. Ne prisilom, već dajući potpunu slobodu
- 11. Način da se stvari obave
- 12. Poruka radosti
- 13. Stav prema ogovaranju
- 14. Izdigni se iznad kritike

- 15. Stalnost i zahvalnost
- 16. Ne možeš da pobegneš od zla
- 17. Moj stav prema razmiricama među učenicima
- 18. Zasipanje stvari sa vatrom ne rešava problem
- 19. Put do uspeha
- 20. Kako da se preobrazi priroda čoveka
- 21. Moje viđenje Gundasa
- 22. Uništi Abimanu (egoizam)
- 23. Idealni učitelj
- 24. Dođite, dođite, moji prijatelji

Praktični saveti na duhovnom putu

- 1. Obučavanje učenika putem pošte
- 2. Put ka miru
- 3. Imaj veliku žeđ za znanjem
- 4. Ne budi brzoplet u napuštanju sveta
- 5. Pogledaj pre nego što skočiš
- 6. Parčići za napredak
- 7. Otkrij skriveno božansko
- 8. Obnavljanje niže prirode
- 9. Otrov čulnog života
- 10. Sadhana bi trebalo da bude svakodnevna navika
- 11. Niškama Seva
- 12. Problemi sa Pranajamom
- 13. Prevazilaženje depresije i sumornosti
- 14. Kada ste uznemireni
- 15. Izbegni ekstreme u jogi

- 16. Šta je stvarna joga

Duhovna iskustva

- 1. Početak novog života
- 2. Prva duhovna iskustva
- 3. Pobedio sam u igri života
- 4. U Njemu pronalazim sve
- 5. U okeanu blaženstva
- 6. Ja sam besmrtno Jastvo
- 7. Zona bez govora
- 8. Postao sam To
- 9. Veliko Buma iskustvo
- 10. Misteriozno iskustvo
- 11. Šivoham-Šivoham-Šivoham
- 12. Stanje Samadhija
- 13. Milošću Gurua
- 14. Ja sam to što jesam

Mudrost u humoru

- 1. Treniranje studenata u držanju predavanja
- 2. Stil poslovnih ljudi
- O jakom pakovanju sa čvrstim povezom
- 4. Kada izdavači izbace bitne stavke
- 5. Briga o rukopisima
- 6. O dobrom reklamiranju
- 7. Filozofija iznad poziva na kafu
- 8. Način slanja potsetnika

- 9. Ispravljanje studenata
 - 10. Poziv na formalnost
 - 11. Kako sam nadišao oštećeni paket indijskih oraha
 - 12. Bogat bez obzira na dugove
 - 13. Idealni tonik za umne radnike
 - 14. Moji poštovani gosti
 - 15. Napad na slabost u 'hodanju'
 - 16. Načini Virakta Mahatme
 - 17. Filozofija nad burmutom
- Rečnik

PRAKSA BRAMAČARJE

- Idavačka beleška
- Šanti šloka
- Satguru Stotra
- Gajatri mantra
- Šiva stotra
- Molitva za čistoću
- Svami Šivananda – *Sjajan primer brahmačarje*
- Uvod

Poglavlje I

BRAHMAČARJA

- Šta je Brahmačarja?
- Osam anđela Brahmačarje

- Virja – životna tečnost
- Zavet Brahmačarje

Poglavlje II

Slava Brahmačarje

- Brahmačarja – *Sine qua non*
- Važnost Brahmačarje
- Tajna zdravlja i dugovečnosti
- Slava Brahmačarje
- Brahmačarja – sveznačajni faktor

Poglavlje III

Brahmačarja za dugovečnost

- Tajna dugovečnosti
- Brahmačarja u aktivnom životu
- Brahmačarja – osnova zdravlja

Poglavlje IV

Brahmačarja i obrazovanje

- Moderno obrazovanje
- Dužnost učitelja i roditelja

Poglavlje V

Brahmačarja i Urdvareta jogi

- Ko je Brahmačari?
- Akhanda Brahmačari

- Urdvareta jogi
- Termometar Brahmačarje

Poglavlje VI

Požuda i strast

- Kako iskorenuti požudu
- Moć požude
- Efekti lošeg društva
- "Strastveni snovi" i spermatorreja
- Zlo nemoralnog života
- Loše misli
- Bavi se dobrim mislima
- Moda – užasno prokletstvo
- Strast
- Samokontrola

Poglavlje VII

Brahmačarja i Sadhana

- Um, Prana i Virja
- Uništi Vasane
- Vairagja ili nepristranost
- Disciplina u ishrani
- Satvička hrana
- Zabranjena hrana
- Mitahara
- Post i Brahmačarja
- Kako održati Brahmačarju

- Promena Drišti (gledišta)
- Slava Satsange
- Kako preusmeriti seksualno opijanje
- Posebna uputstva
- Pravila za Brahmačarine
- Onima u celibatu
- Dužnosti Brahmačarina

Poglavlje VII

Metode Hata joge

- Siddhasana
- Sirshasana
- Sarvangasana
- Matsyasana
- Padangushthasana
- Uputstva za praksu Asana
- Mula Bandha
- Jalandhara Bandha
- Uddiyana bandha
- Nauli Kriya
- Maha Mudra
- Yoga Mudra
- Laka i udobna Pranajama
- Bastrika Pranajama
- Saveti za Pranajama praksu
- Druge metode
- Samopotvrđivanje i meditacije

- Hladno tuširanje kukova

Poglavlje IX

Brahmačarja za žene

- Brahmačarine – drevne i moderne
- Neobuzdan život nije sloboda
- Da li je Brahmačarja neophodna za žene?
- Poruka za žene
- Poziv duhovnog života

Poglavlje X

Brahmačarja za kućedomaćine

- Šta je Brahmačarja u životu oženjenih?
- Kada supruga postane majka
- Življenje života u duhovnom partnerstvu
- Uputstva kućedomaćinima
- Kontrolisanje trudnoće
- Apstinencija nije štetna
- Samoobuzdavanje i problem prenaseljenosti

Poglavlje XI

Primer idealnih Brahmačarina

- Šri Hanuman

- Šri Lakšmana
- Bišmin zavet na doživotni celibat

Poglavlje XII

Priče i pripovetke

- Ćaimini Riši
- Sukadev
- Rađa Jajti
- Sokrat i njegovi učenici
- Priča o duhu
- Čisti i nečisti um

Prilozi

- Pema Brhamačarina
- Recepti za Brahmačariju
- Venac Brahmačarije I
- Venac Brahmačarije II
- Kraljev prsten – drug utešitelj
- Dvadeset izreka o celibatu

SANJASA

Savet Sanjasinima – prvi deo

Savet Sanjasinima – drugi deo

Ideal Sanjase

Sanjasa Dharma

Perspektiva onoga ko se odriče

Razmišljanja o Sanjasi

Teška staza

Beleška izdavača

Život sveca je ideal svima i treba da služi kao obrazac za sve koji žele da učine svoj život uzvišenim. To je otvorena knjiga iz koje se uče lekcije božanskog života. Koliko god da osoba pokušava da zadobije znanje duhovnih istina iz svetih spisa i tekstova, to se ne dešava dok osoba ne vidi nekoga u kome ove istine sjaje kao primer da je osoba spremna, voljna i željna da realizuje ove istine u stvarnom, svakodnevnom životu.

To je svrha kojoj služi ova inspirativna knjiga.

DRUŠTVO BOŽANSKOG ŽIVOTA

Šivino iskustvo

1. Video sam Boga u svom vlastitom Jastvu.
2. Negirao sam ime i oblik, i ono što je ostalo je postojanje-znanje-blaženstvo i ništa više.
3. Vidim Boga svuda. Nema zastora.
4. Ja sam Jedan. Nema dualnosti.
5. Ja boravim u svom vlastitom Jastvu. Moje blaženstvo je neopisivo.
6. Svet snova je nestao. Samo Ja postoji.

- Svami Šivananda Sarasvati

Šivina poruka

Raduj se dobrom.

Odluči da ideš duhovnom stazom.

Budi strpljiv.

Idi polako. Idi napred. Idi s namerom. Utvrdi. Prepoznaj.

Realizuj: *Ja sam besmrtna duša.*

Ovo je disciplina.

Ovo je Šivina poruka.

- Svami Šivananda Sarasvati

Kako je Bog ušao u moj život

Svami Šivananda Sarasvati

Bilo bi isuviše jednostavno da odgovorim na pitanje tako što bih rekao: "Da, Gospod se pojavio ispred mene u obliku Šri Krišne nakon dugog perioda intenzivnog isposništva i meditacije, dok sam živio u Svargašramu i nakon što sam dobio Daršan i blagoslove mnogih Maharišija."

Ali to ne bi bila cela istina, to ne bi bio dovoljno dobar odgovor na pitanje koje se odnosi na Boga koji je beskrajn, neograničen i iznad dosega govora i uma.

Kosmička svest nije ni slučajnost ni koincidencija. To je vrhunac koji se postiže koračanjem po trnovitoj, klizavoj stazi. Ja sam se penjao tom stazom, korak po korak, na težak način, ali na svakom nivou sam doživljavao da Bog ulazi u moj život i polako me podiže na sledeći nivo.

Moj otac je voleo ceremonijalno Bogoslužjenje koje je redovno vršio. U mom detinjastom umu, slika koju je obožavao je bio Bog, uživao sam da pomažem ocu u Bogoslužjenju tako što sam mu prinosio cveće i druge predmete koji su se koristili u toku obreda. Duboko unutrašnje zadovoljsvo koje smo on i ja dobijali iz takvog bogoobožavanja utisnulo se u moje srce sa snažnim uverenjem da su Božji poklonici odano poštovali Boga koji je bio u tim slikama. Tako je Bog najpre došao u moj život i postavio moju stopu na prvu stepenicu duhovnih lestvica.

Kada sam odrastao, veoma sam voleo gimnastiku i energične vežbe. Naučio sam mačevanje od učitelja koji je pripadao veoma niskoj kasti. On se zvao Hariđan. Mogao sam da odlazim kod njega samo nekoliko dana pre nego što su mi objasnili da sam ispa

iz kaste Brahmina time što sam postao studentom nedodirljivog. Dugo sam razmišljao o toj stvari. U jednom trenutku sam osetio da je Bog koga sam obožavao u slikama u očevoj sobi za obrede, skočio u srce ovog nedodirljivog. On je bio moj dobar Guru. Tako da sam odmah otišao kod njega sa cvećem, poslasticama i odećom, stavio mu oko vrata venac od cveća, prosuo cveće pred njegova stopala i prostro se ispred njega. Tako je Bog došao u moj život da otkloni prepreku razlika u kastama.

Ubrzo posle ovoga sam shvatio kako je to bio dragocen korak jer sam trebao da počnem sa medicinskom profesijom i da služim svima, te bi istrajavanje u kastinskim podelama tu službu učinila porugom. Tako se podigla magla pod svetlom Božijim, i meni je bilo lako i prirodno da služim svima. U potpunosti sam uživao u svakom obliku služenja koje je bilo povezano sa lečenjem i otklanjanjem ljudske patnje. Da je postojao dobar recept za malariju, smatrao sam da bi ceo svet trebao da zna za njega već sledećeg trenutka. Željno sam upijao i delio sa svima sva znanja o sprečavanju bolesti, podsticanju zdravlja i lečenju.

Zatim, u Malaji (Zapadnoj Maleziji), Bog mi je došao u obliku bolesnih. Bilo bi mi teško da izdvojim bilo koji slučaj, a možda i nije neophodno da to učinim. Vreme i prostor su koncepti uma i nemaju smisla kada je reč o Bogu. Sada mogu da se osvrnem na taj ceo period mog boravka u Malaji kao na jedan događaj u kojem mi je Bog došao u obliku bolesnika i paćenika. Ljudi su bolesni fizički i mentalno. Neki odbijaju smrt u životu, a drugi joj žele dobrodošlicu više od života, dok neki prizovu smrt i počine samoubistvo jer ne mogu da se suoče sa životom.

Spoznanje i težnja su rasli u meni da Bog nije stvorio ovaj svet samo kao pakao gde su bačeni zli ljudi kako bi patili, i da, ako postoji nešto drugo (kao što sam intuitivno osećao da bi trebalo da postoji) osim ove patnje i ovog beznadežnog postojanja, trebalo bi da se dobro spozna i da se iskusi.

U ovom bitnom trenutku u mom životu Bog mi je došao kao religiozni prosjak koji mi je dao prvu lekciju iz Vedante. Predočeni su mi pozitivni aspekti života ovde, kao i stvarni kraj i cilj ljudskog života. Ovo me je povuklo iz Malaje u Himalaje. Bog je onda došao k meni kao sveobuhvatna težnja da Ga spoznam kao Jastvo svih.

Meditacija i služenje su išli ruku pod ruku, pa je došao na red na razne duhovne vežbe. Telo, um, i intelekt kao ograničeni delovi, su nestali i ceo univerzum je blistao kao Njegovo svetlo. Bog je potom došao u obliku ovog svetla u kojem je sve uzimalo božanski oblik, i bol i patnja, koji su izgleda progonili svakog, su izgledali kao halucinacija, iluzija koju neznanje kreira na osnovu niskih čulnih apetita koji vrebaju u čoveku.

Još jedan bitan korak je usledio da bi se spoznalo da "sve je Brahman." Ranih 1950-tih godina - 8. Januara - Gospod mi je došao kao polu-lud napadač koji je poremetio večernji Satsang u Ašramu. Njegov pokušaj je propao. Poklonio sam mu se, odao mu poštovanje i poslao ga kući. Zlo postoji da bi se veličalo dobro. Zlo je površni izgled. Ispod njegovog vela sija jedno Jastvo u svima.

Trebao bi da spomenem jednu bitnu činjenicu ovde. U ovoj evoluciji sve što ste prethodno dobili se ne odbacuje potpuno na sledećem nivou. Prethodno se stapa sa sledećim, i joga sinteze nastaje kao plod. Nastupilo je obožavanje idola, služenje bolesnima, praksa meditacije, negovanje kosmičke ljubavi koja je prevazilazila barijere kasta, verovanja i religije, sa konačnim ciljem postizanja stanja kosmičke svesti. Ovo znanje je moralo odmah da se podeli. Sve ovo je moralo da postane sastavni deo moga bića.

Misija je dobijala na snazi i širila se. Godine 1951.-e sam krenuo u obilazak cele Indije. Onda je Bog došao k meni u Svojoj Virat-Svarupi - kao mnoštvo poklonika - željnih da čuju principe božanskog života. U svakom centru sam osećao da je Bog pričao kroz

mene, i da se On sam u svojoj kosmičkoj formi širio ispred mene kao mnoštvo, slušajući me. On je pevao sa mnom, molio se sa mnom, On je pričao, a takođe i slušao. "*Sarvam Khalvidam Brahma - sve je zaista Brahman.*"

Čemu me život naučio

Svami Šivananda Sarasvati

To se desilo, rekao bih, u blesku da sam rano u svom životu došao do zaključka da ljudski život nije bio potpun sa svojim vidljivim aktivnostima i da ima nešto iznad ljudske percepcije što kontoliše i upravlja svime što je vidljivo. Mogu odvažno da kažem da sam počeo da uviđam realnost iza onoga što zovemo život na Zemlji. Nemir i nespokojna briga koje obeležavaju čovekov obični život ovde govore o višem cilju koji, jednoga dana, mora da dosegne.

Kada se čovek upetlja u sebičnost, pohlepu, mržnju i požudu, on prirodno zaboravlja šta je ispod njegove vlastite kože. Materijalizam i neverica dobijaju na prevlasti. Čovek postaje uznemiren sa malim stvarima i počinje sa tučama i svađama - ukratko, čovek postaje jadan.

Medicinska praksa mi je dala mnogo dokaza o velikoj patnji u ovom svetu. Bio sam blagosloven sa novom vizijom i perspektivom. Bio sam duboko ubeđen da mora postojati mesto - slatki dom iskonske slave, čistoće i božanskog sjaja - gde se može večno da uživa u apsolutnoj sigurnosti, savršenom miru i sreći. Stoga sam se, u skladu sa izrekom Srutija, odrekao sveta - nakon čega sam osećao da pripadam celom svetu.

Stroga samodisciplina i žrtvovanje me obdarilo sa dovoljno snage da se krećem nepovređen usled uticaja svetovnog fenomena. Počeo sam da osećam kako bi to donelo

veliko dobro čovečanstvu kada bih mogao da podelim ovu novu viziju sa svima. Svoj instrument rada sam prozvao "Društvo božanskog života."

Ruku pod ruku, događaji početkom dvadesetog veka su ostavili posledice na ljude sa žudnjom. Užasi prošlosti i mogući ratovi sa posledičnom patnjom, dotakli su umove ljudi. Nije bilo teško videti da je bol čovečanstva uzrokovao sam čovek sa svojim vlastitim delima. U to vreme postojao je osećaj hitne potrebe da se čovek probudi i da uvidi svoje greške i budalaštinu, i da se natera da ispravi svoje načine delovanja kako bi mogao da iskoristi svoj život u svrhu postizanja vrednijih ciljeva. Kao odgovor na ovu potrebu, video sam rođenje misije "Božanskog života" koja je imala zadatak da spasi čoveka od sila niže prirode i da ga uzdige do svesti njegovog istinskog odnosa sa kosmosom. Ovo je rad na podsticanju religijske svesti i rad na osveštavanju čoveka za esencijalno božansko u njemu.

Ne može se podučavati religija ni pukim argumentima ni diskusijom. Niti mogu samo pravila i kanoni učenja da učine čoveka religioznim. Ovo zahteva čudno usklađivanje sa ogromnim okruženjem, sposobnost da se oseća najdublje, kao i najviše. Ovo zahteva iskreno saosećanje sa kreacijom. Religija je življenje, a ne pričanje i pokazivanje. Smatram da bez obzira koja je religija određene osobe, koje god proroke osoba poštuje, koji god jezik ili zemlja bili u pitanju, starosno doba ili pol, osoba može da bude religiozna ukoliko se istinska implikacija svetog termina "Tapas," koji esencijalno znači bilo koji oblik samokontole, praktikuje u svakodnevnom životu do nivoa koji je moguć za tu osobu, u okruženju i pod okolnostima u kojima se osoba nalazi.

Verujem da je stvarna religija, religija srca. Najpre srce mora da bude pročišćeno. Istina, ljubav i čistoća su osnove stvarne religije. Kontrola nad nižom prirodom, pobeda nad umom, negovanje vrlina, služba čovečanstvu, dobra volja, bratstvo i prijateljstvo, čine osnove istinske religije. Ovi ideali su uvršćeni u principe Društva božanskog života. I

ja pokušavam da ih podučavam uglavnom primerom što smatram da je vrednije od svih pravila.

Moderni mislilac nema ni neophodno vreme ni strpljenje da radi strogi Tapas i rigorozne religijske prakse, a mnoge od ovih su dospele na nivo praznoverja. Da bi sadašnja generacija imala dobrobiti od pravog Tapasa na istinski religiozan način, da bi im se otkrio njegov stvarni značaj, i da bi se ubedili u njegovu značenje i delotvornost, podižem svoju baklju Božanskog života koji je sistem religioznog života koji je prikladan za sve, koji može da praktikuje osamljeni isposnik i kancelarijski službenik na isti način, i koji je razumljiv kako naučniku, tako i seljaku, na svim njegovim različitim nivoima i u svim njegovim fazama. Ovo je religija koja nije ništa drugo osim onog što je najosnovnije koje daje istinsko zančenje svakodnevnim dužnostima ljudskog bića.

Lepota božanskog života je njegova jednostavnost i primenjivost u svakodnevnim poslovima običnog čoveka. Nije važno da li osoba ide u crkvu ili džamiju ili hram da moli jer božansko čuje sve iskrene molitve.

Prosečnog tragaoca za istinom često prevare hirovi uma. Osoba koja pođe duhovnom stazom je zbunjena pre nego što dosegne cilj svog putovanja. Prirodno dolazi u iskušenje da oslabi svoje napore na sredini puta. Postoje mnoge zamke, ali oni koji idu stabilno sigurno dostižu cilj života koji je univerzalnost bića, znanje i radost. U svim svojim pisanim delima stavljam veliki naglasak na disciplinu nemirnih čula, pobedu nad umom, počišćenje srca i postizanje unutrašnjeg mira i snage koji odgovaraju različitim nivoima evolucije.

Naučio sam da je najveća dužnost čoveka da nauči da daje, da daje dobrovoljno, da daje mnogo, da daje sa ljubavlju i bez očekivanja bilo kakve nagrade jer osoba ne gubi ništa davanjem - s druge strane, onaj koji daje dobija hiljadu puta više zauzvat. Dobročinstvo nije puki čin nuđenja određenih materijalnih dobara jer dobročinstvo nije

potpuno bez dobročinstva u stavu, osećanju, razumevanju i znanju. Dobročinstvo je samožrtvovanje na različitim nivoima bića osobe. Dobročinstvo je najviši osećaj koji je jednak Đnana Jađni, mudrosti žrtvovanja.

Slično, smatram da je dobrota bivstvovanja i rada samo kamen temeljac života osobe. Pod dobrotom podrazumevam kapacitet da se saoseća sa drugima, te da se živi i oseća kao što to drugi čine, i da budete u položaju da delujete tako da ne povređujete nikoga sa svojim delima. Dobrota je lice božanskosti. Mislim da nije lako je biti dobar, što je u stvarnosti najdublje, zabačeno mesto u srcu osobe, iako može da izgleda da je jednostavno kao učenje. To je jedna od najtežih stvari na Zemlji ako je osoba iskrena prema sebi.

Ne postoji fizički svet za mene. Ono što vidim je slavna manifestacija Svemogućeg. Radujem se kada vidim Purušu sa hiljadu glava i hiljadu očiju i nogu, tog Sahasrarasiršu Purušu. Kada slušim ljude, ne vidim osobe, nego Njega čiji su oni udovi. Naučio sam da budem ponizan ispred moćnog bića čiji dah dišemo i čiju radost uživamo. Ne mislim da ima išta više čemu može da se podučiti ili šta može da se nauči. Ovo je šlag religije, sama bit filozofije koja je neophodna svakome.

Moja filozofija koja nije ni sanjalačka ni subjektivna doktrina iluzije koja negira svet, niti gruba teorija čulnog humanizama koja potvrđuje svet. Ona je činjenica o božanskom univerzumu, besmrtnosti duše čoveka, jedinstvu kreacije sa apsolutnim, za koju osećam da je jedina doktrina koja je vredna razmatranja. Kako se jedan sveprožimajući Brahman pojavljuje kao raznoliki univerzum na svim nivoima Svoje manifestacije, tragaoc mora da oda počast nižim nivoima pre nego što zakorači na više planove.

Dobro zdravlje, pravilno razumevanje, široko znanje, čista moćna volja i moralni integritet, su neophodni delovi procesa realizacije ideala čovečanstva kao celine.

Prilagođavanje, preuzimanje i primenjivanje, viđenje dobrog u svemu, efektivno korišćenje svih principa prirode u procesu evolucije ka samorealizaciji na stazi integrisane promene ljudskih moći i veština, su neki od glavnih faktora koji su uključeni u kreiranje filozofije života. Za mene, filozofija nije samo ljubav prema mudrosti, nego stvarno posedovanje mudrosti. U svom pisanju sam propisao metode za prevazilaženje i gospodarenje fizičkim, intelektualnim, mentalnim, i vitalnim nivoima svesti kako bi osoba mogla da napreduje putem Sadhane do samosavršenstva.

Videti Gospoda u svakom biću ili formi, osećati Ga posvuda, sve vreme i pod svim uslovima života, videti, čuti, okusiti, i osećati sve kao Boga - to je moj moto.

Živeti u Bogu, stopiti se sa Bogom i istopiti se u Bogu - to je moj moto.

Boravak u takvom jedinstvu, korišćenje ruku, uma, čula i tela u službi čovečanstvu, pevanje imena Božjih, podizanje pokleknulih, davanje upustava iskrenim tragaocima, i širjenje znanje u svetu - to je moj moto, ako može tako da se kaže.

Biti kosmički prijatelj kosmičkom dobročinitelju, prijatelj siromašnih, ostavljenih, bespomoćnih i palih - to je moj moto.

Moj sveti moto je da služim bolesne, da ih negujem sa pažnjom, saosećanjem i ljubavlju, da uveseljavam pale, ulivam snagu i radost u sve, da osećam jedinstvo sa svim i svakim, da tretiram sve na isti način.

U mom najvišem motu nema ni seljaka ni kraljeva, ni prosjaka ni vladara, ni muškaraca ni žena, ni učitelja ni učenika. Ja volim da živim, krećem se i imam svoje biće u ovom neopisivom području.

Prvi korak je često najteži. Ali jednom kada se napravi, ostalo je lako. Ljudima je potrebno više hrabrosti i strpljenja. Oni se obično izvlače, oklevaju i plaše. To je sve zbog nepoznavanja istinske dužnosti osobe. Određena količina obrazovanja i kulture je neophodna za dovoljno jasno razumevanje vlastitog položaja u svetu. Naš obrazovni sistem treba da se popravi jer sada plove na površini bez doticanja dubina čoveka. Da bi se to postiglo, saradnja bi trebalo da se uspostavi ne samo sa društvom, nego i sa vladom.

Uspeh je težak bez uzajamne pomoći. Glava i srce bi trebalo da idu ruku pod ruku, ideal i realnost bi trebali da imaju prisan odnos. Rad sa ovim znanjem je Karma joga. Gospod je objavio ovu istinu u Bhagavad Giti.

Molim se da se ovaj vrhunski ideal ostvari u svakodnevnom životu svake individue. Molim se za raj na Zemlji. Ovo nije samo puka želja - ovo je mogućnost i činjenica koja ne može da se pobije. Ona treba da se realizuje ukoliko će život značiti ono što bi trebalo da znači.

Uvod

Svami Sadananda Sarasvati

Kada sam primio svezak rukopisa koje su nosile naslov *Autobiografija Svamija Šivanande*, poskočio sam od radosti jer sam očekivao, kako verujem da bi mnogi očekivali, da postoji šansa da se saznaju mnogi detalji iz života majstora, bez obzira na moj prilično dug boravak sa njim (koji je trajao godinama), a koje nisam mogao da saznam ni od njega ni od bilo koga drugog. Ali na moje veliko iznenađenje - da ne kažem razočaranje - saznao sam da ne mogu da dobijem ni letimičan pogled na ono što je moj mali um bio znatiželjan da sazna. Pa ipak, nakon što sam odložio rukopise i razmislio o

celoj stvari na način na koji me on podučio da razmišljam, shvatio sam mudrost njegove ćutljivoti. Jedna osobina koja je potpuno odsutna u njemu, i koju nikako ne voli ni u kome, je dokona znatiželja i beskoristan razgovor.

Mudrac Tiruvaluvar, koji se s pravom, u državi Tamil, smatra ne samo za pesnika, nego i za zakonodavca, daje u svojoj besmrtnoj pesmi, *Tirukkural*, poglavlje 20. u "Ilaravijaru" (pravila kućedomaćinskog života), deo o "Aratupalu" (Dharmi ili kodu ponašanja), o onome što se zove "Pajanila Solamai" što znači "neizgovaranje onog što je besplodno." Istine koje pesnik iznosi u deset stavki tog poglavlja su od neprocenjive vrednosti.

Osma strofa kaže: "Mudri koji su sposobni da prave razliku između onoga što je korisno i onoga što nije nikada ne izgovaraju beskorisne reći."

Šivananda je poučavao ćutljivosti

Svami Šivananda prihvata pravilo ponašanja u svom životu i nikad, čak ni usled zaboravnosti, ne odstupa od njega. On smatra da je gubljenje vremena da piše o takvim događajima u svom životu jer nisu direktno korisni za duhovni napredak ćitaoca. To je razlog zašto nismo ćuli ni reć o tome zašto je napustio obale Indije i otišao u daleku Malaju onih dana kada se smatralo da ortodoksne Braminske porodice krše sveto religijsko pravo ukoliko pređu more. Dobro je poznato da je Šivananda potekao iz jedne od najortodoksnijih Braminskih porodica.

Takođe, koja je to specijalna okolnost koja ga je navela da ostavi prilićno unosan posao u Malaji i da se vrati u našu zemlju, odlučan da sledi život Sanjasina? Nije samo nekoliko njegovih ućenika i obožavaoca koji bi hteli da saznaju da li je ikada bio kućedomaćin i šta se desilo sa njegovom porodicim ukoliko je imao. Ćak i oni koji imaju najmanje znatiželje, kao i oni koji imaju najviše poštovanja za njegovu duhovnu velićinu,

žude da znaju šta je radio u Himalajima od Tapasje (isposništva) i Sadhane (duhovnih praksi) konvencijalnog tipa koju najčešće rade novopridošli jer je njihovo mišljenje da vrhunac duhovne izvrsnosti koju je on dosegao nije moguće postići bez napornog i neprekidnog rada u pravom smeru. Naš Gurudeva je čak i onima najrevnosnijima prekratio to zadovoljstvo da saznaju šta je radio da postane nadčovjek koji jeste.

Nedvojbeno je da se pridržavao ćutljivosti što se tiče ovih detalja, ali ne zbog bilo kakve sramežljivosti svoje prirode, jer kad priča o sebi, on se ne suzdržava u svom kazivanju. Čak obrnuto. On često kaže stvari sa neuporedivom hrabrošću, bez obzira na mogućnost da će ga smatrati hvalisavcem zbog njegovih postignuća. Ne, nije se sramežljivost isprečila. Razlog je njegovo ubeđenje da ne bi bilo nikakve svrhe ako bi pisao o tome.

Na primer, recimo da je razlog koji ga je podstakao da ide u Malaju bio samo duh avanturizma, želja da vidi daleke zemlje: i kako bi mi kao duhovni tragaoci imali koristi od ovog znanja? Recimo da je to bio osećaj da ne bi trebao da služi svrsi unesrećenih indijskih radnika koji su u to vreme bili praktično namamljeni od strane državnih agenata i njihovih miljenika sa obećanjima dobrih plata i udobnog života, ali koji su u stvarnosti bili izloženi veoma teškom radu. Čak ni onda, ovo znanje nam ne bi pomoglo da evoluiramo u duhovne osobe. Kako je znao da spominjanje ove faze njegovog života neće biti od koristi, autor ove autobiografije nije rekao ni reč o njoj.

Takođe, ako je i postojala specijalna okolnost koja je dovela do korenite promene u njegovom pogledu na život i učinila da željno i žustro pohrli da postane Sanjasin, ipak nije neophodno da svako ko ima želju da se odrekne sveta ima identična iskustva kao Šivananda. Kada postoji neodoljiv božanski poziv, svako će da bude automatski privučen. Tako da nema svrhe da se spominje razlog zašto se autor odrekao sveta.

Indicije o Šivanandinoj Sadhani

Isti je odgovor na druga pitanja, uključujući Sadhanu koju je upražnjavao. Ono čega moramo da se prisetimo je da iako su mnoge knjige napisane - i Svami Šivananda je takođe pisao takve studije - o Sadhani sa ciljem da uputi duhovne tragaoce, mišljenje o tome koja Sadhana će biti zaista efektivna je čisto subjektivno viđenje i odnosi se na određenu individu, a ne na druge. Celokupna Sadhana je namenjena da učini od uma najveću korist i najmanju štetu. Um svake osobe pripada toj osobi, a ne nekom drugom. Um je odraz posledica dela iz prošlih života osobe, kao i iz sadašnjeg života. Sa svakim umom treba da se postupa na poseban način i samo onaj ko poseduje određeni um će znati iz iskustva i prakse taj poseban, pojedinačni način. Stoga, čak i da je Svami Šivananda pisao detaljno i opširno o preprekama sa kojima je morao da se suočava u vežbanju kontrole nad svojim umom i kako je on to prevazilazio, to bi za nas bio samo deo njegove lične istorije, a ne nešto što bi nam pomoglo na bilo koji način, ma koliko god mi želeli da izvučemo koristi iz toga.

Pa ipak, ne može se reći da je Šivananda bio potpuno ćutljiv o ovoj temi. U autobiografiji je dao dovoljno informacija na raznim mestima. On kaže: "Život prosjaka za vreme hodočašća mi je pomogao da u velikoj meri razvijem izdržljivost, jednakost u stavu i balansirani um i u zadovoljstvu i u bolu. Sreo sam mnoge Mahatme i naučio divne lekcije. Nekim danima sam bio bez hrane i pešaćio milju za miljom. Sa osmehom sam dočekivao sve poteškoće."

Naravno da je ovo veoma kratak opis. Ali, taj opis otkriva veoma mnogo. Nije lako pešaćiti milju za miljom sa praznim stomakom i pri tom imati staloženost temperamenta. Ovo je stvarna Sadhana. Ovo uzdiže individuu više od stotinu Mala Đape dok se sedi u udobnom naslonjaču i bez bolova od gladi. Čitaoc može iz takvih autorovih odeljaka da spozna prirodu teškog isposništva koje je autor morao proći.

Na drugom mestu on piše: “Samorealizacija je transcendentalno iskustvo. Možete nastaviti put duhovnom stazom samo ako imate odgovarajuću veru u reči mudraca koji su realizovali istinu i imaju znanje Jastva”. Ove reči su napisane u vezi sa njegovom potragom za Guruom. Ovde imamo uvid u prirodu njegove vere. To nikako nije vera osobe koja je u neznanju. On je znao sva učenja o Jastvu koja su u Upanišadama, ali je uprkos tome u potpunosti shvatio potrebu za Guruom. Znao je da ako se prećutno ne veruje u reči Gurua, ego ne može da se obuzda. On nas uči ovoj istini kada piše o njegovoj potrazi za Guruom.

Na ovaj način moramo da učimo o Sadhani koju je praktikovao. Činenica je da je Svami Šivananda veoma praktična osoba. Ono što bi naučio iz knjiga ili od ljudi je praktikovao kako bi saznao koliko mu učenje odgovara. Ako mu nije odgovaralo, ne bi ga kritikovao, nego bi ga jednostavno ostavljao po strani. Što se njega tiče, ono nije bilo delotvorno. To je bilo sve. Tako da sve o čemu piše autor je sam iskusio. On ne voli da muči telo sa željom da postigne duhovne moći i čini čuda. On takođe piše o tome u ovoj knjizi.

Motiv autobiografije

Ponekad mi se javi sumnja da li bi svetac uopšte trebao da piše autobiografiju. Ima li, pitam se, traga sujete u pisanju o sebi i svojim postignućima? Svetovni čovek može da opravda da priča o sebi jer bi na taj način mogao da zadobije dobro mišljenje drugih ljudi. Ali, da li je ispravno za samoodričućeg sveca da to radi?

Odgovarajući na ovo pitanje, smatram da je Svami Šivananda bez krivice jer je njegova knjiga autobiografska. Ona ne sadrži ništa što bi moglo da se tumači kao motiv za zadobijanje poštovanja ili dobrog mišljenja čitaoca. On je imao samo jedan motiv. On zna da iako nije ništa planirao, Bog je učinio da osnuje Društvo božanskog života, osnuje Forest Univerzitet (sada poznat kao Forest Akademija), i da radi slične stvari koje sve

zadovoljavaju današnju veliku potrebu ljudi širom sveta: da žive život bez straha i sa verom u Božju zaštitu. On smatra da bez obzira da li on to želi ili ne, on je glava velike misije i, pre nego što napusti svet, on bi voleo da upozna ljude sa tim kako ovaj uzvišeni pokret može da se koristi za dobrobit čovečanstva. To je osnovna svrha, koliko sam ja razumeo, njegovog objavljivanja knjige *Autobiografija Svamija Šivanande*. Normalno da ova knjiga ne može da se uspoređuje sa autobiografijama drugih koje su nastale iz različitih motiva.

Dragocene lekcije u knjizi

Sada je moguće da se prouči vrednost knjige. Od samog početka do kraja, knjiga ima ogromnu obrazovnu vrednost za osobu koja želi da ima koristi od nje. Veliko poštovanje koje Šivananda oseća za svog davnog pretka, Apaju Dikšitara, se otkriva u uvodnom poglavlju. Namerno je sažet u svom osvrtu na roditeljstvo i dečastvo. Njegova ljubav prema medicinskoj profesiji i način na koji bi idealni lekari trebalo da obavljaju svoj posao su otkriveni u njegovoj priči o njegovoj malajskoj karijeri. Kako ga je promenila njegova vera kroz naredbu *Srutija* - "Onoga dana kada postaneš nepristrasan, odrekni se sveta" - se vidi u odeljku "Osvit nove vizije." Njegov život lutajućeg prosjaka, koristi koje je zadobio od hodočašća, njegova potraga za Guruom i njegov izbor Rišikeša za mesto konačnog boravaka su jedostavno objašnjeni, bez ikakvog ulepšavanja. Pa ipak svi oni imaju nešto čime mogu da nas nauče. Njegove opservacije o budalastim duhovnim ambicijama, njegova odluka da usvoju Sadhanu sinteze, način na koji je živio u Svarg Ašramu, ture predavanja i putovanje u Kailas, otkrivaju njegove prve pokušaje da kombinuje Sadhanu sa služenjem.

Posle ovog perioda oformljivanja u njegovoj duhovnoj evoluciji, vidimo kako je započeo karijeru masovnog širenja duhovnog znanja. Dobro je opisao različite korake sa

kojima je započeo misiju Božanskog života. Naročito su dragoceni njegovi navodi kako su mu nesebičnost i široko srce doneli trajnu vezanost i posvećenost njegovim učenicima.

Nakon što je treći stepen dostignut - "Rođenje velike institucije" -, on je srećan dok svedoči kako se sada uzvišeni i dragoceni rad obavlja u njoj. Ona se otkriva kao kosmički prijatelj i kosmički dobročinitelj jer stalo živi u duhu misli Upanišada: "Aham Brahma Asmi - Ja sam Braman." Takođe se zalaže da promeni prirodu onih koji su sa njim. Ono šta radi za njih se prepričava u "Kolektivnoj Sadhani" i narednim poglavljima. Sa prirodnim napretkom, pokret Božanskog života dobija na snazi i ispunjava potrebu vremena putem univerzalnosti njegovih ideala i uspešnosti njegovih metoda usmerenih ka duhovnom savršentsvu.

Autor prepričava kao da piše godišnji izveštaj, ali lepota knjige je u činjenici da u svakoj rečenici priča otkriva uzvišenost njegovog uma, iskrenost i ozbiljnost sa kojom prolazi kroz njegov samoizabrani zadatak da doprinese čovečanstvu, te o ljubavi i poštovanju sa kojim posmatra svoje učenike, obožavaoce, pa čak i obične goste. U stvari, to je veličina čoveka i njegovog dela koji mogu da se vide kroz iskrenu priču o onome što se stvarno dešava u njegovom Ašramu. Brzi rast misije, o čemu govori prilično jednostavno u kratkom poglavlju, je dokaz da kada dobar čovek učini nešto dobro, Bog je uvek iza njega da mu pomogne. Veoma su nadahnjujuća poglavlja koja se odnose na prirodu pokreta Božanskog života koji nema tajnih doktrina, koji objašnjava šta je istinska religija, i koji je u stvari jednostavan i praktičan način življenja sa lakoćom i istinskom srećom.

Kada nastavimo da čitamo o duhovnim konferencijama, predavačkim turnejama, organizaciji Nagar Kirtana, Prabhat Pherija, itd. vidimo dinamični posao koji je radio Šivananda kako bi osigurao maksimalan učinak vremena za življenje ideala pokreta Božanskog života.

Autor takođe daje uputstva kako treba da se brine o tragaocima, kako bi univerzalna ljubav trebala da se praktikuje i kako bi pomoć trebala da se pruža svima, i kako bi trebalo da se brine o učenicima koji su daleko. Kopije nekih pisama koje je napisao svojim učenicima otkrivaju ogromnu brigu koju je imao za duhovno, pa čak i materijalno, dobrostanje onih koji su pristupili njegovoj službi.

U sledećem delu knjige, autor raspravlja o mnogim različitim temama kao duhu zbrinjavanja, slavi odricanja, potrebi za odricanjem čak dok je osoba mlada, kvalifikacijama dobrog učenika, potrebi za pročišćenjem srca, ispravnom stavu prema ženama, i mnogim drugim temama od praktičnog interesa. Neki od ovih poglavlja svedoče o njegovoj širini vizije, čak i o hrabrom odstupanju od konvencija vremena i koja odgovara potrebama modernog doba.

Daje dragoceni savet Sanjasinima o ispravnoj meditaciji, stvarnom služenju, o tome ko može da osnuje Ašram, a ko ne bi trebao, o odnosu Sanjasina i politike, vrednosti inicijacije Gurua, i drugim sličnim stvarima. Knjiga, bez obzira na naslov, je rudnik dragocenih saveta i uputstava.

Neka poglavlja su posvećena majstorovim knjigama i drugim izdanjima. U njima pronalazimo koliko je različit od drugih jer se ne vezuje za izdavčka prava. On nema komercijalni motiv. On želi da, i nakon što napusti svet, postoje trajne zalihe korisnog znanja koje je dostupno ljudima u svakom delu sveta. To je razlog zašto ne prestaje da piše. Njegove knjige se objavljuju svake godine u sve većem tiražu i besplatno se dele hiljadama ljudi u Indiji i van nje.

Deo knjige obrađuje praktične savete njegovim učenicima da se ne svađaju, ne kleveću i da nemaju mržnje.

Nije moguće da se ovde osvrne na sve stvari koje su napisane u ovoj knjizi. Ali ovo može da se kaže sa sigurnošću: svaka stranica može da se otvori nasumice i u njoj će se naći neko učenje koje će da promeni našu unutrašnju prirodu. Svaka reč koja je napisana potiče od autorovog unutrašnjeg iskustva. On je, što se jasno vidi iz knjige, čak trpeo bol da održi svoj um čistim, uznesenim i uzvišenim, i trpeo je istu bol kako bi predao ovu istu čistoću i uzvišenost svojim učenicima.

Upozorenje o nadprirodnim moćima

Majstor nas često upozorava i takođe piše u svojim knjigama da pravi duhovni tragaoc ne bi trebao da teži Sidhijima ili nadnaravnim moćima jer, kada se one žele, to sprečava daljni duhovni napredak. Video je neke primere u kojima su ljudi, koji su inače dobro napredovali, bili uhvaćeni u iskušenje da zadobiju ove moći, nakon čega su doživeli ozbiljan pad. Niko ne može da ospori ispravnost majstorovg mišljenja o ovoj stvari. Ali sumnja nastupa u meni s vremena na vreme. Ašram je dobio mnogobrojna pisma iz raznih mesta od ljudi koji spominju čuda koja je radio majstor. Ne može biti da svi koji pišu takva pisma govore laži ili da imaju nekakve halucinacije. Moguće je da postoji mali postotak onih koji se samozavaravaju. Ali sudeći po prirodi događaja o kojima se izveštava da su se dogodili – i koji su opisani sa mnogo detalja i sa pedantnom pažnjom u naraciji — moram da dođem do zaključka da majstor čini nadprirodna čuda. Ako je tako, da li će on da doživi pad? Mogu sigurno da tvrdim da on ne može da doživi pad jer jer prevazišao uspon i pad. Pošto je dostigao nivo u kojem može da se poistoveti sa vrhunskim - nazovimo to Atman ili Satćidananda ili Išvara, kako želite - gde je onda pitanje uspona i pada? Kada se ego negira, kako može da bude bilo kakve opasnosti?

Možemo da budemo sigurni u vezi jedne stvari: stvarni Sidha koji ne želi ili ne mari za Sidhije, ali koji ih manifestuje iz nesebičnih razloga i kao rezultat zajedništva s Gospodom, je potpuno drugačija osoba od malog čoveka koji ima psihičke moći kako bi

radio stvari koje su izvanredne ili kako bi imao kontrolu nad ovima. Moć nad duhovima (dobrim ili lošim) je potpuno različita od duhovne moći. I ni jedan istinski Sidha ne ide okolo zovući se Bhagavanom niti pokazuje svoje moći. Može da se kaže da Sidha ne zna da radi čuda jer ona nisu čuda za njega - ona su samo obične stvari za njega jer živi na nivou koji je iznad dosega običnog čoveka. Moram da zaključim da je Svami Šivananda takav. Ali se ne pokazuje takvim svima i svakome.

Zaključak

Pre nego što zaključim ovaj uvod, ne mogu da ne kažem, autor - veoma moguće da to čini nesvesno, - otkriva svoju stvarnu ličnost kroz svaku rečenicu koju je napisao. I koliko je to velika ličnost! Na ovaj način, ova knjiga je zaista stvarna autobiografija.

Vidimo u njemu, kroz njegovo pisanje, tu njegovu izvandredu karakteristiku: pasiju da pomogne svima - malim i velikim, učenim i neukim - da realizuju, svako na svoj vlastiti ponizni i ograničeni način, da je on naslednik vrhunskog blaženstva koje prožima ceo univerzum, blaženstva "iz kojeg je sve ovo (što vidimo kao svet) poteklo, putem čega se održava i u koje se sve stapa." Vidimo ga u neprekidnom naporu da promeni niske prirode u uzvišena bića kako bi oni mogli lako prevazići različite oblike svoje vezanosti i da žive u večitom boravištu blaženstva koji je njihovo, kao dece Božje, rođenjem stečeno pravo.

Predgovor

Šri N.C. Goš

Joga-Vedanta Forest Univerzitet, Šivanandanagar, je učinio Indiji značajnu uslugu izdavanjem ove sjajne autobiografije velikog stručnjaka. Kao originalni proizvod

Svamijeovog genija, knjiga kombinuje istraživačku analizu njegovih iskustava sa dubokom iskrenošću koja uliva veru. Cela knjiga je instinktivna sa proročanskom vizijom čoveka od samorealizacije, dok je izražavanje toliko razumno i poetično da udahnuje novi život u suve kosti filozofske diskusije, i to u najteže razumljivu materiju za koju se zna.

Obogaćivanje indijske duhovne kulture

Kulturno nasledstvo Indije se slavi prezentacijom inspirativne životne priče Paramahamse Svami Šivanande. Prezentacija će da dovede do neizrecive koristi celom svetu jer ima u sebi mnoge stvari koje se ne mogu naći u drugim autobiografijama. Majstorova olovka nam daje uvid u njegovu vlastitu ličnost, aluzije o praktičnoj duhovnosti, i ideju o ogromnom duhovnom nasleđu Indije. Takođe nam daje osnove univerzalnog razumevanja i saosećanja, i fascinantnu priču o osnivanju Društva božanskog života, o njegovom daljem razvoju i aktivnostima ove božanske misije.

U buci i užurbanosti ove atomske ere, duhovna institucija kao što je Društvo božanskog života je gotovo paradoks. Njegov izraz beskrajnog duha putem ograničenog medija filantropskog rada i estetske kulture zaustavlja silazni trend mnogobrojnih karakteristika moderne civilizacije. Nije lako široj javnosti da upozna iz prve ruke razne aktivnosti ove organizacije i njenog slavnog osnivača-Predsednika. Zbog toga ova će knjiga biti izuzetno korisna i dragocena. U svom kratkom osvrtu, učeni autor je sažeo mnogo korisnih informacija o božanskom životu i predstavio perspektivu koja pleni pažnju čitaoca do kraja. Opisao je iz svog direktnog iskustva neke slučajeve i događaje iz svog vlastitog života koji su u isto vreme čudesni i usmeravajući. Čitaoci religioznog opredeljenja širom sveta imaće ogromno zadovoljstvo čitajući knjigu jer je bogata sa praktičnim lekcijama za duhovni napredak.

Autor iznosi osnovne karakteristike indijske duhovne kulture za širu javnost, koja, iako je uronjena u svetovnost, ipak pokušava da hoda putem božanskog života, i koja

nije u mogućnosti, ili nema vremena, da zaroni u dubine velikih knjiga kao što su Vede. Jednom rečju, knjiga je portret, bez obzira koliko delimičan, božanskog, kojeg bi poklonik trebao da voli i obožava i poštuje u svom pročišćenom srcu, i kao takva, ima ulogu da probudi težnju za duhovnom Sadhanom u čitaocu.

Idealna ličnost

Za dobrobit čovečanstva, Svamiđi je pokušao da napiše knjigu koja je od pomoći svim tragaocima, i koja daje mnogo informacija o praktičnoj strani Sadhani. Ova autobiografija daje živu sliku kako je njegovo veliko srce krvarilo zbog patnje miliona ljudi u Indiji i drugde, a takođe nam govori i koji je bio njegov plan da uzdigne svoju otadžbinu i obnovi njenu bivšu slavu. Ako naši mladi ljudi žele da zadobiju poštovanje i divljenje sveta, neka crpe inspiraciju iz predivnog života Svamija Šivanandađija koji nije samo vizionar i najveći nosilac baklje Vednate na Istoku, nego sama personifikacija svega velikog i uzvišenog u životu. Magična ličnost Svamiđija, njegova životnost i istrajnost su ovde prelepo opisani. Pisana čednim engleskim i prepuna događaja koji dotiču dušu, ova autobiografija će zasigurno da očara um čitaoca.

Njegove nove i revolucionarne metode obuke njegovih učenika koje su opisane u ovoj knjizi obasjavaju rekom svetlosti i naš duhovni život. Hrist je jednom rekao: "Onaj ko me sledi, taj će hodati u mraku, ali će imati svetlo života." Kontemplativni svetac koji je napisao ovu knjigu stavlja pod svetlo - dobro fokusirano i koje se mnogostruko preobražava - razne aspekte istine, koja je jedinstvo. Puni smo divljenja prema Svamiđiju. On plovi na uzburkanim talasima popularnosti jer su najdublje istine najtemeljnije filozofije tako dobro uklopljene u stimulativnu priču i napisane tako lepim i jednostavnim stilom da čak i početnik može da shvati lekcije. Poklonik, Đnani, Karma jogi i drugi, će beskrajno uživati u ovoj knjizi koja je rudnik zlata koji im prikazuje novi svet uživanja i ekstaze. Imaće u njoj jedinstveno oruđe koje im je potrebno.

Šivananda—snaga u svetu

Kada Šivananda govori, svet sluša. Njegova sjajna ličnost i kristalno jasna perspektiva, briljantni intelekt i saosećajni stav, zajedno sa podsticajnim zanosom koje uzdiže čovečanstvo, su ga učinili pravim bogočovekom.

Svamiđi kaže: “Dizati pale, voditi slepe, deliti sa drugima šta imam, donositi utehu pogođenima, bodriti one koji pate, voleti moje komišije kako što volim svoje Jastvo, štititi krave, životinje, žene i decu - ovo su moji ciljevi i ideali. Pomoćiću vam i vodiću vas. Služiću vam svima. Učiniću vas sve srećnima. Ovo telo je namenjeno služenju.”

Ovo je njegova senzacionalna poruka ljudima ovog atomskog doba. Svamiđi je, godinama svog napornog rada, stvorio novi svet - “Ananda Kutir” ili “boravište blaženstva” — za brzi duhovni napredak svih vrsta tragoaca za istinom koji odgovara svim ukusima, temperamentima i nivoima evolucije. Duhovna istina je večita, ali mora ponovo da se iskaže i pokaže u ljudskom životu tako da može biti živeći i sjajni primer svima nama. Svamiđijev život je život dugog molitvenog tihovanja, savršeno usaglašen sa dinamičkom aktivnošću kroz nesebičnu službu. Priča je o jednom teškom duhovnom naporu i služenju čovečanstvu koje pati, uz često suočavanje sa velikim iskušenjima. Vrhovna posvećenost i efikasni organizacijski kapacitet njegovih zaslužnih učenika na koje se spustila milost majstora je zadivila sve koji su posetili Svamiđijev Ašram. Može da se kaže bez oklevanja da je Svamiđijeva misija na putu da postane sila u svetu.

Priča Paramahamsa Šivanandinog života je proučavanje religije u praksi. Svamiđi je zadivo svet sa mnogostranošću svoga genija, putem mnogostrukosti svojih veština i doprinosa, bezbrojnih i različitih po karakteru, koje je dao svetu. Nakon što je postigao realizaciju on je težio da preda dobrobiti tvrđave istine. Sjajni primeri Sida Đnanija, u ljudskoj istoriji su ličnosti kao Godpod Buda, Isus Hrist, Ramakrishna Paramahamsa i

drugi. Sam Svami Šivananda, sudeći iz posla koji je radio, predstavlja primer idealnog Sida Đnanija.

Ispunjenje indijske duhovne misije

Zadatak Indije je da promeni načine delovanja sveta kroz duhovnost. Istinska misija Indije je da isporuči duhovnu poruku svetu. Našem vremenu je potrebno da izmeni srce. Želeli smo slobodu jer smo smatrali da posedujemo određene istine koje treba da propovedamo, određene poruke koje nisu važne samo za Indiju veće za ceo svet. Indija bi trebalo da postigne svoju istinsku i uzvišenu misiju putem širenja ove poruke. U toj misiji, bogoopijeni ljudi kao što je Svami Šivananda predstavljaju istinsko vođstvo. Kao što je Indiji u ropstvu trebao Gandi da je vodi ka slobodi, tako Indiji koja se ponovo uzdiže treba Šivananda da je učini svesnom njenog dragocenog nasledstva, kako bi li nastavila sa svojom duhovnom misijom.

Nikad čovek kao što je on nije bio hitnije potreban nego danas kada je svet, naoružan do zuba sa atomskim oružjem i lebdi nad ivicom samoubistvenog rata. Kao nekakav spoj između neba i zemlje, ako iko može značajno da doprinese miru i duhovnom uzdizanju čovečanstva, onda je to zaista Šivananda.

Iako u Indiji postoji siromaštvo i jad, Indijci su srećni jer još uvek imaju čuvene žive svece kao što je Svami Šivananda koji nas svojim trubačkim pozivom zovu da tražimo sreću duše, a ne materijalni užitak. On je svetac međunarodnog nivoa i jedan od prvih koji su praksu Joge, koja je bila izolovana u manastirima, učinili dostupnom običnom čoveku. On nije izgubljen u meditativnoj kontemplaciji radi spoznaje nepoznatog. On je svetac za mase i došao je među nas sa misijom da pokaže istinu u laži, da odagna mrak sa svetlom i da uspostavi besmrtnost u ovom smrtnom svetu. Jednom rečju, on je moderni svetski prorok. Samo otiđi u Šivanandin ašram i dobićeš temeljnu fizičku, mentalnu, i duhovnu obnovu — slikoviti Ašram u Rišikešu u podnožju

veličanstvenih Himalaja sa Gangom koja je ispred, i Visvanat mandirom u pozadini, i kolonijom svetaca koji, pod božanskim vođstvom Sadgurua Šivanande Maharađa, žive i rade za dobrobit čovečanstva.

Šivanandina dostignuća

Društvo božanskog života je osnovala njegova svetost 1936., i postoji danas kako bi služilo čovečanstvu širenjem duhovnog znanja i obukom duhovnih tragaoca u jogi i Vedanti na Joga-Vedanta Forest Univerzitetu. Ja ponizno skrećem pažnju sveta na ovog živog sveca i mudraca koji je uvek spreman da pruži svoju ruku pomoći svakom iskrenom tragaocu za istinom. Njegova institucija je unikatna po tome što je veliki poklon božanskog bića koje, paradoksalno, udružuje u sebi kosmičku svest mudraca, dinamizam preduzumljivog industrijalca, hrabrost avanturiste, i originalni i osvežujuće novi pristup religijskom životu. Stoga to prelepo sjedinjuje osnove raznih gledišta i pristupa Bogu.

Dva događaja koja su obeležila epohu, a iz života su Svamija Šivanandađija, su Celoindijska i Cejlonska turneja 1950.-te, i parlament religija koji je on sazvaio 1953.-e godine. Uopšte nas ne iznenađuje srdačna dobrodošlica koju je njegova svetost izazvala svuda u toku ovih turneja. Držao je predavaja na nekoliko univerziteta i naučnih ustanova, govoreći uglavnom o univerzalnom miru i poruci indijske filozofije. Zadobio je poštvanje svakoga ko ga je slušao zbog svog ogromnog znanja i svojih rasuđivanja koja su podsticala na razmišljanje.

Novo poglavlje se otvorilo u Šivanandinom Ašramu 3. aprila 1953., blagoslovenog dana za Indiju, kada je osnovan Parlament religija. Zaista, to je bilo prvi put u istoriji ove zemlje da se takav skup uvaženih muškaraca i žena iz raznih delova sveta odigrao na tlu Indije. Ovaj Parlament će, bez sumnje biti ocenjen od stane svetskih filozofa i drugih intelektualca, kao jedno od najvećih dostiguća dvadesetog veka.

Magnetski uticaj Šivanandinog života

Ljudski jezik je sveukupno neadekvatan instrument da se izraze nadčulne percepcije. Čitaoc će da pronade u ovom delu mnoge vizije i iskustva koja su izvan znanja fizičke nauke, pa čak i psihologije. Sa razvojem modernog znanja, linija koja razdvaja prirodno i nadprirodno se uvek pomera. U istisnka mistična iskustva se ne sumnja sada kao što se sumnjalo pre sto godina. Reči Svamija Šivanande su već napravile ogroman uticaj u zemlji njegovog rođenja. Naučnici Evrope su pronašli u njegovim rečima zvuk univerzalne istine. Ali ove reči nisu proizvod intelektualnog razmišljanja, one su zasnovane na direktnom iskustvu. Stoga su ova iskustva majstora od ogromene vrednosti studentima religije, psihologije, i fizičke nauke za opšte razumevanje religijskog fenomena.

U duhovnom nebeskom svodu Svami Šivananda je voštani mladi Mesec. On je živo utelovljenje bogolikosti i njegova poruka se proširila širom zemlje i preko mora. Već postoji mreža ogranaka Društva božanskog života širom Indije i u inostranstvu. Hiljade su pronašle utehu u njegovom učenju i iskusli kako ih čudesne moći štite od zla na njihovim materijalnim i duhovnim putevima. Uzvišeni ideali mira i harmonije koji nalaze primer u životu njegove svetosti su danas postali parole svetske institucije kao što je organizacija Ujedinjenih Nacija. On se smatra ravnopravnim sa Krišnom, Budom i Hristom.

Služenje čovečanstvu je bila jedna od njegovih vatrenih strasti i to je težio da ispuni na svaki mogući način. Svetski priznati Joga-Vedanta Forest Univerzitet je izdao više od dvesta njegovih knjiga na različite teme izuzetnog interesa, ali ova knjiga je monumentalni ep, čineći patuljastim sva prethodna izdanja. To je zaista istinita slika indijske kulture, tradicije i dostojanstva. U svojoj suštini, oni su jedinstveni. Velike duhovne istine su ovde opisane jednostavnim rečima i živopisnim pričama, a konflikti

religija su razjašnjeni u svetlu direktnog iskustva. Na ovim stranicama svaki čovek, bez obzira na svoje religijsko uverenje, će pronaći hrabrost, veru, nadu i prosvetljenje. Svamiđijev život je laboratoraija religijskog eksperimenta, a njegova poruka je tiha sila koja pokreće nacionalni život Indije. To je prethodnik novog doba svetla i razumevanja za ceo svet.

Privučeni njegovom neodoljivom duhovnom moći, mnoštvo ljudi - muškaraca i žena, mladih i starih, obrazovanih i nepismenih, agnostičkih i ortodoksnih - pohrlilo je k njemu. Svi su osetili zračenje njegovog duha i bili uzdignuti njegovim prisustvom. Njegova ljubav ne poznaje prepreke rase, boja ili verovanja, i on bez ograničenja daje svima koji ga traže.

Siguran sam da će svi hodočasnici na Zemlji pronaći neophodan "božanski eliksir" na sledećim stranicama u vreme kada je to toliko potrebno u ovom materijalističkom svetu. Ova knjiga donosi poruku inspiracije za svaki dan u godini i svaka poruka će ostaviti trajnu impresiju na um čitaoca i može biti prekretnica u njegovom životu.

OM

POGLAVLJE PRVO

Rođen sam

Blagosloveno pojavljivanje - Šri Dikšitar

Na ovoj blagoslovljenoj Zemlji, i samo na njoj, čovek može da teži i postigne Mukti, gde čak Deve žele i moraju biti rođene da bi ostvarile svoje krajnje blaženstvo, pojavljuju se s vremena na vreme neke retke velike Mahatme čiji je jedini cilj postojanja

da zrače ljubav, svetlo, radost i milost svuda unaokolo, da služe siromašne i beznadne, da donose utehu napuštenim i utučenim, da uzdižu one u neznanju, da šire duhovno znanje među ljudima i da donose nepomućenu radost i sreću čovečanstvu u patnji. Ovo su sveci i mudraci, Arhati i Bude, Fakiri i Bhagavate, Svamiji i Jogini koji su krasili ovu Zemlju u različitim vremenima i raznim podnebljima. Bhagavad Gita kaže:

“Nakon što je dostigao svetove čistog delovanja i nakon što je boravio tamo nepoznati broj godina, on, koji je potekao od joge, se ponovo rođa u čistoj i blagoslovenoj kući. Ili, takav čovek se može roditi u porodici mudrih jogina, ali takvo rođenje se najteže postiže u ovom svetu.” (Poglavlje VI—41, 42)

Šri Apaja Dikšitar je bio jedan od takvih. Imao sam privilegiju da budem rođen u porodici jednog takvog velikog sveca. Šri Apaja Dikšitar je rođen u Adaipalamu blizu Arnija, u severnom Arkot distriktu.

Gigant među genijima

Šri Apaja Dikšitar, jedno of najvećih imena u analima južne Indije, je ugledni autor od više od 104 dela, koja uključuju razne ogranke znanja na Sanskritu. Veličina njegove inetelektualne eminencije je osvedočena njegovim delima o Vedanti i sve škole Vedante su crpele inspiraciju iz njegovih jedinstvenih dela bez premca. Od njegovih dela o Vedanti, ‘Chaturmatasarasangraha’ je s pravom poznata po kritičnoj lepoti sa kojom je obrazložio načela četiriju velikih škola: Dvaite, Višīṣṭadvaitae, Šīva-advaitae i Advaitae u svojim ‘Nyayamuktavali’, ‘Nyamayukhamalika’, ‘Nyayamanimala’, i ‘Nyayamanjari’ (koji zajedno čine ‘Chaturmatasarasangraha’).

U gotovo svim ograncima sanskriptske literature, poezije, retorike, filozofije, bio je bez premca ne samo među svojim savremenima, nego i među naučnicima u nekoliko dekada pre i posle njega. ‘Kūvalayananda’ se uopšteno smatra jednim od najboljih dela

iz retorike. Njegove pesme u slavu Šive su omiljene među obožavaocima Šive. Takođe je napisao učeni komentar na Vedantu pod nazivom 'Parimala', to je jedinstveni spomenik filozofske erudicije.

Šri Apaja Dikšitar se odlikovao sjajanim intelektom. Odaje mu se veliko poštavanje čak i danas. Jednako su ga poštovali u njegovo vreme. Jednom je otišao u selo gde je rođena njegova žena. Seljaci, koji su bili ponosni da ga smatraju jednim od njih, organizovali su mu veliki prijem. Nastalo je veliko uzbuđenje: "Veliki Dikšitar dolazi." Cenjenog gosta - Dikšitara - je dočekaio veliki skup ljudi koji su pohrlili da vide velikog "Lava Vedante." Jedna stara dama, malo previše znatiželjna, je izašla, sa štapom u ruci, da vidi taj "fenomen." Sa slobodom koju dopušta njena starosna dob, lako se progurala kroz gomiliu i netremice gledala u Šri Apaju nekoliko minuta. Mutne uspomene poznatog lica počele su da prolaze njenim umom. Razmišljala je kako je videla to lice negde, i odjednom je uzviknula, "Čekaj! O da! Zar ti nisi muž od Aće?" Veliki učenjak joj je potvrdio pretpostavku sa osmehom. Dobra žena je bila razočarana - sa klonulim licem i duhom, vratila se kući govoreći: "Kakavu samo larmu dižu! A zašto!? To je samo Aćin muž! Šri Apaja je sažeo reč mudrosti kada je ovekovečio događaj u pola stiha - '*Asmin Grame Achcha Prasiddha*' — u ovom selu ime i prvenstvo ima Aća.

Veliki duhovni lider

Mnogi smatraju Šri Apaju Avatarom Gospoda Šive. Kada je išao u Tirupati hram u južnu Indiju, Vaišnave su mu zabranile da uđe jer je bio Šivaita. Ali, gle! Ujutro su videli da se Višnu Murti promenio u oblik Šive. Mahant je bio zapanjen i zamolio je oproštaj od Dikšitara, molio mu se da promeni Murti natrag u Višnua, i nepotrebno je i spomenuti, veliki svetac je to i učinio.

Šri Dikšitar je živeo sredinom 16. veka. On je bio veliki suparnik Panditarađe Đagannatha u oblasti poezije. On nije imao nezavisna gledišta na doktrinski aspekt

Šankara-Vedante, ali je bio u žestokoj kontraverzi sa sledbenicima Valabhe u Đajporeu i drugim mestima. Njegova 'Siddhantalesha' je najviše divljenja vredan kratak prikaz doktrinalnih razlika među sledbenicima Šankare. On je bio jedna od najvećih svetiljki koje je Indija dala. Iako nema detaljne priča o njegovom životu, njegovi radovi su dovoljan dokaz njegove veličine.

Moje mesto rođenja

Patamadai je lepo mesto sa zelenim pirinčanim poljima i žbunjem mangoa svuda unaokolo, ono se nalazi deset milja od Tineveli raskršća (u Tamil Naduu). Prelepi kanal iz Tambraparnija, poznat kao Kanadiankal, okružuje Patamadai kao venac, baš kao što Saraju ili Kaveri okružuju Ajodhju ili Šrirangam. Tambraparni je poznat kao Dakšina Ganga (južna Ganga). Kako prolazi kroz kamenite krajeve koji sadrže bakar, ima značajno ime, Tambraparni (Tambra znači bakar). Voda je veoma slatka i pospešuje zdravlje. Patamadai je poznata kao mesto gde se prave najfinije prostirke od trave. Ljudi se veoma dive jednoj takvoj prostirci koja kao da je od svile, a izložena je u Šivanandinoj vitrini.

Moj otac, Šri P.S. Vengu Ijer iz Patamadaija, je potomak Šri Apaje Dikšitara. On je bio Tahsildar (poreski službenik) na Etiapuram imanju. On je bio vrlo i čista duša, Bakta Šive i Đnani. Njega su obožavali Rađah Sahib iz Etiapurama, kao i opšta javnost. Ljudi su znali da kažu: "Vengu Ijer je Mahan, Maha Puruša." Sudac Subramania Ijer je bio njegov školski drug i visoko ga je cenio. Običavao je da lije suze izobilno -- *Ananda-bhashpam* -- kad god bi progovorio: "Šivoham, Šivoham." Njegov deda je bio veliki Zamindar iz Patamadaija. Bio je poznat kao Panai Subier. Panaiar znači vlasnik ili Zamindar.

U Patamadai postoji izvrsna gimnazija koju je osnovao, a zatim vodio učeni naučnik, pokojni Ramaseša Ijer, B.A., L.T. Druga značajna karakteristika ovog mesta je da

su sva deca sa tla Patamadaija imala dobar sluh za muziku i umela lepo da pevaju. Patamadai je dao mnoge slavne i poštovane muzičare.

Ja sam rođen od Šrimati Parvati Amale i P.S. Vengu ljer, kao njihov treći sin, u četvrtak, 8. septembra 1887., u praskozorje, kada je zvezda Bharani bila na uzlasku. Moj stariji brat, Šri P.V. Viraraghava ljer, je bio lični pomoćnik Rađaha od Etiapurama. Moj drugi brat, Šri P.V. Šivarama ljer, je bio inspektor u Pošti. Moj ujak Apaja Šivam je bio veliki sanskritski učenjak. Bio je veoma poštovan od ljudi u Tineveli distriktu. Napisao je mnoge filozofske knjige na Sanskritu. Kupusvami je bilo ime koje su mi dali moji roditelji.

U mladosti sam donosio cveće i bil (Bael) lišće, i pravio prelepe vence, i pomagao svojim roditeljima tokom Šiva Puđe.

Faza pupanja

Rođen u porodici poklonika, svetaca i filozofa kao omiljeno dete, odgojen sam sa velikom pažnjom i dobio sam vrlo dobro vaspitanje od svojih roditelja. Ljudi su se divili mojoj prelepoj fizičkoj građi, razvijenim grudima i snažnim nadlakticama. Rađah od Etiapurama je bio zadivljen mojim lepo razvijenim telom, mojim lepim manirima i navikama. Bio sam odvažan, hrabar, slobodan i druželjubiv po prirodi. U tim prošlim vremenima, naročito u selima, uopšte nije bilo mesta za razvijanje bilo kakvih loših navika. Okruženje i atmosfera su bili vrlo pogodni za napredak u obrazovanju i kulturi. Bio sam neobično aktivan kao dečak i imao sam veoma razvijenu i odlučnu narav.

Čak i sada se jasno sećam da kada je Lord Amphthil, onda guverner Madrasa, došao u Kurumalai brda 1901. u lov, mene su odabrali da čitam reč dobrodošlice. Takođe sam otpevao prelepu pesmu dobrodošlice na Engleskom na platformi Kumarapurama, pored Koilpati vozne stanice. U školskoj raspodeli godišnjih nagada, dobijao sam mnogo knjiga na poklon. Jednom sam dobio Globovo izdanje Šekspira i

Makolijeve govore i pisana dela. Položio sam svoj maturski ispit 1903. u Rađahovoj srednjoj školi u Etiapuramu. Onda sam se upisao na S.P.G. koledž, Trićinopoli, čiji direktor je bio Rev. H. Pakenham Valš koji je sada biskup.

Na koledžu sam se interesovao za dramske izvedbe. Godine 1905.-te, kada se na koledžu davao "San letnje noći" od Šekspira, igrao sam ulogu Helene. Prošao sam Madurai Tamil Sangam ispit sa pohvalama. Odabrao sam medicinski pravac i tri godine sam vodio medicinski časopis "Ambrozija" u Trićinopoliju. Bio sam veoma ambiciozan i entuzijastičan.

Bio sam izrazito vredan dečak u školi. Za vreme svojih studija na Tanjore medicinskom institutu nikada nisam išao kući preko raspusta. Provodio sam svo vreme u bolnici. Imalo sam slobodan ulaz u operacionu salu. Trčao sam tamo-vamo i sakupljao znanja o operacijama koje su samo stariji učenici posedovali. Jedan stari asistent hirurg je morao da se pojavi na testiranju odeljenja; on je tražio da mu čitam iz njegovih udžbenika. Ovo me je osposobilo da se takmičim sa studentima koji su bili na višim godinama studija u teoretskom znanju. Bio sam najbolji u svim predmetima.

Čuo sam o preduzimljivom asistentu u Manarguda bolnici. Želeo sam da postanem kao on. Sa svom poniznošću mogu da kažem da sam posedovao veća znanja od mnogih doktora sa prestižnim titulama. Kod kuće su me majka i braća ubeđivali da uzmem neki posao iz drugih oblasti, ali sam ja bio nepopustljiv u svojoj odlučnosti da se držim medicinske struke jer mi se mnogo sviđala. Svo svoje slobodno vreme sam provodio proučavajući razne vrste medicinskih knjiga.

Na prvoj godini svojih studija na Medicinskom fakultetu, mogao sam da položim ispite koje nisu mogli da polože studenti zadnje godine. Bio sam najbolji u svojoj grupi iz svih predmeta. Učio sam Oslerovu medicinu sa Dr. Tirumudisvamijem na prvoj godini. To je bila retka privilegija za mene. Podpukovnik Hazel Vrajt, I.M.S. me voleo. Dr. Đnanam

mi se divio kao ukrasu institucije. Čak i za vreme raspusta, radio sam u bolnici i učio mnoge nove lekcije.

Došao sam zatim na ideju da bi trebalo da započnem sa izdavanjem medicinskog časopisa. Ubrzo posle toga sam razradio detalje. Dobio sam od majke sto rupija za početne troškove. Tražio sam od Ajurvedskih lekara članke o Ajurvedi. I sam sam pisao članke na razne teme i objavljivao ih u "Ambrosija" časopisu pod raznim pseudonimima.

časopis je postao popularan ubrzo nakon osnivanja 1909.-te godine. Uvaženi saradnici počeli su da pišu za časopis. Jednom prilikom moja majka je želela da proslavi neki festival, i trebalo joj je oko sto pedeset rupija da pokrije troškove. Ja sam joj spremno dao tu sumu novca.

"Ambrosija" časopis je uspešno objavljivan četiri godine sve dok nisam otplovio za Malaju. Bio je (demi quarto size) A4 formata, sa 32 stranice u svakom izdanju, i prilično lepo dizajniran. Svakog meseca članaci su pripremani za časopis koji je bio privlačan i od velike koristi svim medicinskim radnicima. Značajan duhovni element se mogao osetiti na stranicama "Ambrosije." Za razliku od drugih medicinskih časopisa, celokupno gledište je bilo zasnovano na učenjima mudraca iz davnina. Duhovnost je bila utkana u mene već u mojoj mladosti.

Zivotna iskušenja

Nisam bio zadovoljan vođenjem časopisa. Hteo sam da se zaposlim da bih se izdržavao i da bih stabilizovao časopis. Zato sam napustio Tričinopoli i otišao u Madras kako bih se pridružio Dr. Halerovoj apoteci. Tu sam morao da nadgledam račune, izdajem lekove i da se brinem o pacijentima. Morao sam da obavljam veoma težak posao. Sav posao bih završio, i nakon toga našao vremena da nastavim sa uređivanjem i raznošenjem "Ambrosia" časopisa. Doneo sam stara izdanja iz Tričinopolija i slao ih

službenicima na visokim funkcijama i uglednim ljudima kako bih dobio njihovu podršku. Odlučio sam da tražim bolji položaj na nekom drugom mestu. Konačno, odlučio sam da okušam svoju sreću u Strejts Settlementima Malaje, te sam napisao pismo svom prijatelju, Dr. Ijengarui koji je imao svoje svoju kancelariju pored Dr. Halera pre izvesnog vremena, a zatim sam se odselio za Singapur. Pisao sam Dr. Ijengarui da sam planirao da idem u Malaju. Napustio sam Madras sa S.S. "Tara."

Nisam bio naviknut na tako duga putovanja. Nisam imao pojma o hrani koju je trebalo poneti na put, o pripremama koje sam morao da uradim da bih započeo svoju karijeru u Malaji, i koliko novca je bilo potrebno za to. Spakovao sam svoje stvari, ne zaboravivši da uzmem veći paket slatkiša koje je moja majka sa ljubavlju spremila za mene. Pripadao sam ortodoksnoj porodici i plašio sam se da jedem nebraminsku hranu na brodu, pa sam zato poneo sa sobom veću količinu slatkiša. U mladosti sam veoma voleo slatkiše. Tokom celog putovanja uspeo sam da živim na slatkišima i da pijem mnogo vode. Kako nisam bio naviknut na ovu dijetu, stigao sam gotovo polumrtav u Singapur!

Bio je to hrabar avanturistički podvig da se uplovi u veliko more nesigurnosti. Nisam imao novca na koji sam mogao da se oslonim u slučaju da se moja očekivanja ne ispune. Međutim, imao sam ogromnu nadu i "zaronio" sam kako bi testirao narav svoje sudbine. Snaga volje i vatrena odlučnost su igrale značajnu ulogu u oblikovanju moga života i duhovne karijere. Bezbrižna budućnost me nije čekala u dalekim močvarama Malaje, jer sam, sve u svemu, bio nepoznat, bez prijatelja, i bez ikakve finansijske potpore. Morao sam da krenem od samog početka i da se se na početku suočim sa razočaravajućim preprekama. Ali događaji koji su usledeli su se okrenuli uveliko u moju korist i ja sam osećao da je moj položaj siguran.

Odmah nakon što sam se iskrcao, otišao sam do kuće Dr. Ijengara. On mi je dao pismo preporuke njegovom poznaniku, Dr. Haroldu Parsons, medicinskom praktikantu u Serembanu, glavnom gradu Negri Sembilana. Kada sam stigao u Seremban, Dr. Parsons je bio odsutan. U to vreme, malo novca što sam imao je bilo potrošeno. Bio sam veoma optimističan da ću dobiti posao. Sam Dr. Parsons nije trebao asistenta. Bio sam sposoban da zadivim ovog doktora na takav način da me je odveo kod A.G. Robinsa, menadžera obližnjeg Ruber imanja koji je imao svoju bolnicu.

Srećom po mene, gospodin A.G. Robins je baš tada trebao asistenta da radi u bolnici imanja. On je bio užasan čovek sa nasilnim tempermentom, ogromna pojava, visok i krupan. Pitao me: 'Da li možeš sam da vodiš bolnicu?' Odgovorio sam: 'Da. Mogu da vodim čak tri bolnice.' Dobio sam odmah položaj. Lokalni Indijac koji je tu boravio mi je rekao da ne bih trebao da prihvatam, u skladu sa njihovim propisima, ništa manje od sto dolara mesečno. Mr. Robins se složio i dao mi sto pedest dolara za početak.

Doktor koji je bio zadužen za bolnicu imanja je bio upravo otišao. Štaviše, rečeno mi je da nije bio stručan. Brzo sam stekao dobar uvid o bolničkoj opremi i lekovima koji su bili na raspolaganju, i bio sam do grla u poslu. Ovde me ponovo očekivao težak posao. Morao sam da izdajem lekove, a uz to što sam održavao račune i lično lečio pacijente kao što sam radio za Dr. Halera u Madrasu. Neobične smetnje su se pojavile u meni i osećao sam se da treba da dam ostavku nakon nekog vremena, ali gospodin A.G. Robins mi nije dozvolio da odem.

Posle, kada sam bio u Đohore medicinskoj kancelariji, moji asistenti su mnogo iskorštavali moju ljubaznost i blagost i bili su super-neaktivni u njihovim dužnostima. Morao sam da radim i sav njihov posao. Tamo se nisam čak mogao žaliti na previše posla jer bi moj poslodavac bio previše grub prema njima. Problem moga prepterećenja na poslu nikada nije rešen u Malaji, ali sam nastavio sa tim poslom.

Služio sam u bolnici imanja pored Serembana gotovo sedam godina, posle čega sam pristupio Đohore medicinskoj kancelariji, Ltd., po nagovoru Dr. Parsonsa koji se tada vratio iz ratne službe. Služio sam u Đahoreu tri godine pre nego što sam se odrekao sveta.

U Malaji sam dolazio u direktni kontakt sa stotinama siromašnih stanovnika i najamnih radnika, kao i lokanih građana. Naučio sam malajski jezik i pričao sa domaćim stanovništvom na njihovom jeziku.

Dobro sam služio radnicima na imanju i posato sam im svima drag. Zadobio sam jednako poštovanje poslodavca i zaposlenih. Uvek sam voleo službu. Ovog trenutka sam bio u bolnici, a već sledeći trenutak u kući nekog siromašnog pacijenta obliazeći ga i njegovu porodicu. Dr. Parsons, doktor koji je posećivao bolnicu imanja, me veoma voleo. Pomagao sam mu i u privatnom poslu. S vremena na vreme davao sam svoju zaradu da pomognem prijateljima i pacijentima. Čak sam išao do te mere da sam zalagao i neke od svojih vlastitih dragocenosti.

Bio sam podjednako prijatelj menadžmentu, kao i zaposlenima. Ako bi čistači otišli na štrajk, menadžer imanja bi došao kod mene. Nekako bih otrčao ovde i onde i doveo ih natrag na posao. Uz svoj posao, posećivao sam i druge bolnice i dobijao posebna znanja iz bakteriologije i drugih oblasti.

U to vreme nije postojala nijedna dostupna knjiga iz oblasti medicine na engleskom, a da je nisam pročitao i upio. Uz sve ovo, pomagao sam svojim asistentima i svakodnevno ih obučavao, a onda ih slao u druge bolnice sa pismom preporuke, dajući im iz svog džepa za njihovu voznu kartu, kao i rezervni novac za slučaj hitne potrebe. Uskoro sam postao veoma poznat u Serembanu i Đohore Bahruu. Bankarski menadžer bi se odazvao bilo kada, čak i tokom praznika, primajući moje čekove. Postao sam prijatelj svima putem svog druželjubivog stava i službe. Dobio sam brzu promociju i sa tim se

moja plata i privatna praksa uveliko uvećala. Sve ovo nisam postignao za jedan dan. To je zahtevalo težak rad, neumornu istrajnost, velik napor i nesalomivu veru u principe dobrote i vrline i njihove praktične primene u mom svakodnevnom životu.

Za vreme moje karijere u Malajiji, napisao sam mnoge članke o 'javnom zdravstvu' za "Malaja Tribjune" u Singapuru.

Prva lekcija u službi čovečanstvu

Specijalizovao sam u mikroskopskoj nauci i tropskoj medicini. Posle sam se premestio u Đohore Bahru, pored Singapore, da se pridružim Dr. Parsonsu i Dr. Grinu, i tamo živeo tri godine. Doktori Parsons, Grin, Garlik i Gleni su mi pohvalili kao visoko stručnog u medicinskoj profesiji i divili se mojoj energičnoj, okretnoj i učinkovitoj prirodi. Bio sam srećan, veseo i zadovoljan. S pažnjom sam pristupao svim pacijentima. Nikad nisam zahtevao plaćanje od mojih klijenata. Osećao sam se srećnim da su bili oslobođeni od bolesti i poteškoća. Moja urođena priroda je bila da služim svima i da delim što imam.

Uveseljjavao sam ljude sa svojim duhovitošću i humorom, i podizao bolesne sa ljubavnim i ohrabrujućim rečima. Bolesni ljudi su odmah osećali priliv zdravlja, nadu, duh, energiju i životnost. Svugde su ljudi pričali da imam poseban dar od Boga radi čudesnog lečenja pacijenata i ocenili su me kao veoma ljubaznog i saosećajnog doktora sa šarmantnom i veličanstvenom ličnošću. Ostajao sam budan po noći u slučaju ozbiljnih pacijenata. U društvu bolesnih sam razumeo njihova osećanja i trudio se da otklonim njihove patnje.

Postao sam član Kraljevskog instituta za javno zdravlje (Member of Royal Institute of Public Health -- M.R.I.P.H.), London, član Kraljevskog azijskog društva (Member of Royal Asiatic Society --M.R.A.S.), London, i saradnik Kraljevskog medicinskog instituta

(Associate of Royal Sanitary Institute -- A.R.San.I.), London. Za vreme svog boravka u Malaji, izdao sam neke medicinske knjige kao što su "Kućni lekovi," "Voće i zdravlje" "Bolesti i njihovi tamilski termini," "Akušerski spremni-računalac," "Četrnaest lekcija iz javnog zdravlja." Davao sam smeštaj mnogim ljudima tokom njihove nezaposlenosti, udeljivao im hranu i odeću i pomogao im da nađu posao u jednoj od kancelarija.

Bio sam liberalnih pogleda. Duh Sanjase je bio utkan u mene. Nisu bili poznati nepoštenje, diplomatija, prevare. Bio sam veoma ljubazan, direktan, jednostavan i otvorenog srca. Obučio sam mnoge mlade osobe u bolnici gde sam radio i našao im posao u raznim bolnicama imanja. Trošio sam svu svoju energiju i vreme na ublažavanje ljudske patnje, danonoćno služenje siromašnih i bolesnih, sa srcem punim saosećanja. Ovakva nesebična služba mi je pročistila srce i um, i odvela me na duhovnu stazu.

U svojoj mladosti sam imao veliku naklonost ka odeći viskog društva, sakupljanju čudnih i maštovitih predmeta od zlata, srebra i sandalovine. Ponekad sam kupovao razne vrste zlatnog prstenja i ogrlica i nosio ih celo vreme. Kada bih ušao u prodavnicu, nikad nisam gubio vreme na odabir. Uzimao sam sve što sam video. Nisam voelo rasprave i pregovaranje. Plaćao sam račune prodavaču bez ikakve kritičke provere. Čak i danas, kad god da uđem u prodavnicu knjiga, kupim mnogo knjiga i dodam ih biblioteci Forest Univerziteta za studente Ašrama.

Imao sam mnogo šešira, ali ih nikad nisam nosio. Ponekad sam koristio svoju kapu i svileni turban kao princ Rajputa. Sam sam spremao svoju hranu dugo vremena. Voženje bicikla je bila moja najbolja vežba. Zabavljao sam goste i služio ih sa velikom ljubavlju i posvećenošću. Malaja je bila zemlja iskušenja, ali me ništa nije moglo da privuče. Bio sam čist poput kristala i radio sam svoje svakodnevnu službu obožavanja, molitvi i proučavanja svetih spisa. Radio sam Nandan Ćaritram i svirao harmonijum,

pevao Bhađane i Kirtane. Čak i u Malaji sam praktikovao Anahat Laja Jogu i Svara Sadhanu.

POGLAVLJE DRUGO

Poziv besmrtnih

Osvit nove vizije

“Zar ne postoji viša misija u životu od svakodnevne rutine kancelarijskih poslova, jedenja i pijenja? Zar ne postoji viši oblik večite sreće od ovih privremenih i iluzornih zadovoljstava? Kako je nesiguran život ovde? Kako je nesigurno postojanje na ovom zemaljskom planu sa raznim vrstama bolesti, strepnji, briga, stahova i razočarenja! Svet imena i oblika se stalno menja. Vreme brzo protiče. Sve nade o sreći u ovom svetu završavaju sa bolom, očajem i žalošću.”

Takve misli su mi se stalno pojavljivale u umu. Lekarska profesija mi je dala mnogo dokaza o patnji u ovom svetu. Za Vairagija koji je bio saosećajnog srca, svet je bio pun bola. Istinska i trajna sreća ne mogu da se pronađu u pukom zgrtanju bogatstva. Dobio sam nov pogled kad se moje srce pročistilo kroz nesebičnu službu. Bio sam duboko ubeđen da mora postojati mesto - slatki dom od iskonske slave i čistoće i božanskog sjaja - gde su se putem samorealizacije mogu dobiti apsolutna sigurnost, savršeni mir i trajna sreća.

Često sam se prisećao Srutija Vakje: “Yadahareva Virajet Tadahareva Pravrajat— Onog dana kada osoba dobije Vairagju, tog istog dana osoba bi trebala da napusti svet.” Stalno sam mislio o: “Sravanartham Sannyasam Kuryat — Kad čujete Srute, osoba bi trebala da uzme Sanjasu.” Reči svetih spisa imaju veliku vrednost. Napustio sam lak

život, život udobnosti i luksuza, i stigao u Indiju u potrazi za idelnim cenrom gde bi moglo da se moli i promišlja, uči i da se daje viši oblik službe celom svetu.

Godine 1923.-e sam se odrekao lagodnog života i zarađivanja novca i počeo život prosjaka, istinskog tragaoca za istinom. Ostavio sam svoj prtljag u Malaji kod prijatelja. Direktor škole u Malaji, koji je došao u Ašram 1939.-e, mi je rekao: "Gdin. S. još uvek čuva sve vaše predmete netaknutima i čeka na vaš povratak!"

Lutajući prosjak

Iz Singapura sam došao u Banaras i dobio Daršan Gospoda Šive. Onda sam krenuo dalje u Našik, Punu i druge važne religijske centre. Iz Pune sam pešačio u Pandarpur, razdaljinu od sedamdest milja. Na putu sam ostao nekoliko dana u Ašramu Jogija Narajana Maharada u Kedgaonu. Onda sam proveo nekih četiri meseca u Daladu na obalama Čandrabage. Za vreme mojih neprestanih putovanja, naučio sam da se menjam i prilagođavam raznim tipovima ljudi.

Učio sam iz života jogija, Mahatmi i velikih ljudi. Duh služenja mi je omogućio da vodim miran život svuda. Život prosjaka za vreme hodočašća mi je pomogao da uveliko razvijem Titikšu (trpljenje), jednak pogled i balansirano stanje uma u zadovoljstvu i bolu. Sreo sam mnoge Mahatme i naučio sjajne lekcije. Nekim danima sam morao da ostanem bez hrane i da hodam milju za miljom. Sa osmehom sam se suprostavljao svim poteškoćama.

Kako imati koristi od hodočašća

Mahatme i posvećenici idu na hodočašće i posećuju sveta mesta kao deo duhovne Sadhane. Oni imaju različite ciljeve. Mahatme dolaze u kontakt sa iskrenim poklonicima u različitim centrima i predaju svoje znanje i iskustva, i vode ih. Oni odaberu prikladna mesta za meditaciju gde nalaze inspiraciju i mesto za intenzivnu Sadhanu.

Bave se otklanjanjem sumnja kućedomaćina, dajući im blagoslove i vodeći ih. Poklonici koji odu na hodočašće dobijaju Daršan Mahatma i njihove sumnje bivaju otklonjene. Dobijaju inspiraciju kada vide svete ljude i sveta mesta i razviju razne vrste božanskih kvaliteta mešajući se sa raznim tipovima ljudi. Bivaju obučeni da prihvate jednostavno življenje i da trpe poteškoće.

Postoje neki koji provode svoj ceo život na hodočašćima lutajući često od Kadirkamama (na Cejlonu) do planine Kailas (na Tibetu), od Purija do Dvarake, Amarnatha (u Kašmiru) do Alahabada, Banaresa do Ramešvarama. Video sam mnoge ljude koji žale u starom dubu kako su protraćili svoju mladost na takav život lutanja. Živeo sam život lutajućeg monaha samo kratko vreme u potrazi za svojim Guruom i pogodnim mestom koje je bilo natopljeno duhovnim vibracijama kako bih proveo svoj život u izolaciji i strogoj Sadhani.

Neophodnost Gurua

Ima mnogo prepreka na duhovnoj stazi. Guru vodi tragaoce sigurno i otklanja sve vrste poteškoća sa kojima moraju da se suoče. On inspiriše studente i daje im duhovne moći putem svog blagoslova. Guru, Išvara, istina i Mantra su jedno. Ne postoji drugi način da se prevaziđu opasne svetovne Samskare strastvene prirode sirovih, svetovno orjentisanih ljudi nego putem ličnog kontakta sa Guruom i službe Guruu.

U potrazi za Guruom, stigao sam u Rišikeš i molio sam se Gospodu za Njegovu milost. Postoje mnogi egoistični student koji kažu: "Ne treba mi Guru. Bog je moj Guru." Oni promene svoju vlastitu odeću i žive nezavisno. Bivaju zbunjeni kada se poteškoće i nevolje sruče na njih. Ne volim kada se krše uputstva i pravila svetih spisa, mudraca i svetaca. Kada nastane promena u srcu, trebala bi da postoji i promena u spoljašnjoj formi. Slavu i slobodu Sanjase jedva mogu da zamisle bojažljivi i slabi. Iz svetih ruku Paramahamse Višvanande Sarasvatija, primio sam svetu incijaciju na obali Gange 1. juna

1924.-te godine. Versku ceremoniju Virada Homu je napravio za mene moj Ačarja Guru, Šri Svami Višnudevanandađi Maharadž u Kailas Ašramu.

Lični Guru je neophodan na početku. Samo on može da vam pokaže stazu kako da dosegneš Boga koji je Guru Gurua, i da otkloni zamke i klopke na vašoj stazi. Samorealizacija je onostrano iskustvo. Možeš da marširaš na duhovnoj stazi samo ako staviš implicitnu veru u reči mudraca koji su realizovali istinu (Apta Vakja) i postigli spoznaju Jastva.

Guruova milost je potrebna za učenika. Ovo ne znači da učenik treba da sedi dokono i da očekuje čudo od Gurua da ga gurne direktno u Samadhi. Guru ne može da radi Sadhanu za učenika. Budalasto je očekivati duhovno postignuće od kapljice Kamandalu vode od Gurua. Guru može da vodi učenika, raščisti njegove sumnje, utre put, otkloni zamke, klopke i prepreke i obasja svetlom stazu učenika. Ali učenik mora da prođe svaki korak na duhovnoj stazi.

Duhovni napredak zahteva intenzivnu i postojanu veru u učenje Gurua i Šastra, goruću i trajnu Vairagju, žudnju za oslobođenjem, nepopustljivu volju, vatrenu odlučnost, čehičnu odluku, nepoljuljano strpljenje, istrajnost poput pijavice, redovnost poput sata, dečiju jednostavnost.

Ako nemaš Gurua, uzmi Gospoda Krišnu ili Šivu ili Ramu ili Hrista za svog Gurua. Moli se njemu. Meditraj na njega. Pevaj njegovo ime. On će da ti pošalje odgovarajućeg Gurua.

Kraj putovanja

Došao sam u Rišikeš juna 1924.-te i shvatio da je to moje odredište. Moj Guru mi je dao incijaciju i dovoljno duhovne snage i blagoslova. Guru može samo toliko da uradi. Učenik je onaj koji mora da radi intenzivnu i strogu Sadhanu. Rišikeš je vozna stanica u

Dehra Dun distriktu, Utar Pradešu, Himalajima. To je sveto mesto sa mnogim Mahatmama. Postoje Kšetre (kuće milostinje) koje daju besplatnu hranu za sve Sadhue i Jogije i tragaoce. Oni mogu da ostanu u bilo kojoj od Dharmasala ili Kutira ili da naprave svoju slamenu kolibu ili daščaru na bilo kojem mestu. U blizini pored Rišikeša, postoje mnoga dražesna mesta kao Brahmapuri šume, Nilakantha, Vasištha Guha, Tapovanam. Sadhui koji ostaju u takvim mestima dobijaju njihove suve obroke jednom u petnaest dana i spremaju svoju vlastitu hranu.

Pejzaž Himalaja je šarmantan i uzdiže dušu. Sveta Ganga je blagoslov. Osoba može da provede sate u razmišljanju, sedeći na steni ili na peščanoj obali pored Gange. Postoje neke biblioteke odakle mogu da se dobiju merodavni radovi na Sanskritu, Engleskom i Hindiju o jogi i filozofiji. Neke učene Mahatme drže redovne svakodnevene časove i daju privatnu nastavu učenicima koji je zaslužuju. Klima mesta je lepa - pomalo hladna zimi (od novembra do marta) i malo vruća leti (od aprila do juna). Postoje alopatske i ajurvediske bolnice koje leče bolesne. Tako sam smatrao Rišikeš za idealno mesto za intenzivnu i neometanu duhovnu praksu za sve tragaoce za istinom.

POGLAVLJE TREĆE

Delenje božanskog bogatstva

Ćudljivosti duhovnih ambicija

Neke Mahatme provedu ceo svoj život u dubokom proučavanju svetih spisa i zadobijaju veliko zadovoljstvo iz vatrenih diskusija i argumenata na teško razumljive teme Joge i Vedante. Neki jogiji se bore sa Hatha joga vežbama u nadi da će da zadobiju Sidhije. Oni se upuštaju u prakse koje muče telo. Nekolicina njih je pod iskušenjem Kundalini joge i Tantra Šastra zbog zadobijanja duhovnih moći i izvođenja čuda. Poklonici

provode svo svoje vreme u Ćapi i Kirtanima, te plaću satima zbog svoje odvojenosti od Gospoda. U ovoj grupi ćete takođe pronaći neke mlade obrazovane ljude koji provode svo njihovo vreme u pisanju senzacionalnih članaka i predavanja. Oni planiraju i spremaju se za svetsku turneju. Imam veliku ljubav i poštovanje za sve takve Mahatme jer rade detaljna proučavanja u raznim smerovima. Da li svi oni uspevaju da postignu savršenstvo?

Video sam da oni nemaju odgovarajuće objekte i ugodnosti. Nedostajalo im je vođstvo od stručne osobe. Nisu mogli da budu stabilni i sistematični u svojoj Sadhani. Priroda planiranja u njima ih je vodila u promene njihovih svakodnevnih praksi. Ili su obraćali nepotrebnu pažnju na svoje želje ili su potpuno zanemarivali svoje zdravlje. Svi su oni mnogo razmišljali o budućnosti, težili za Sidhijima, čudima, imenom i slavom. To je samo ugojio njihov ego. Duboko proučavanje Mahatma otvorilo je moje oči i dalo mi snagu da se držim stroge Sadhane u ispravnom smeru. Osećao sam milost Gospodnju. Crpio sam snagu i vođstvo iznutra. Pronalazio sam načine za celokupni razvoj. Imao sam samorealiaciju za cilj svoga života i bio sam odlučan da utrošim svaki delić svoje energije i vremena na poučavanje, služenje i Sadhanu.

Kako sam sintetizovao svoju Sadhanu

Služenje bolesnih i siromašnih i Mahatma pročišćuje srce. Ovo je područje u kojem se razvijaju sve božanske kvalitete kao što su saosećanje, simpatija, samilost i darežljivost. To pomaže da se unište loše kvalitete i nečistoće uma, kao što su egoizam, sebičnost, ponos, mržnja, ljunja, pohota, ljubmora, itd. Mahatme i siromašni seljani koji su bili bolesni nisu imali odgovarajuću medicinsku pomoć. Hiljade hodočasnika u Badrinathu, Kedarnathu su takođe trebali medicinsku pomoć. Iz tog razloga sam otvorio malu besplatnu apoteku, Satjasevašram u Lakšmandhuli na putu za Badri-Kedar gde sam služio poklonike sa ljubavlju i predanošću. Organizovao sam posebnu ishranu za teške

slučajeve i organizovao opskrbu sa mlekom i drugim potrepštinama. Duhovna evolucija je brža kroz služenje sa ispravnom Bavom i stavom.

Praktikovao sam Asane, Pranajame, Mudre i Bandhe da bi održao visok standard zdravlja. Uveče sam išao u duge, žustre šetnje. Sve to sam kombinovao sa fizičkim vežbama kao što su Dand i Bhaitak. Obraćao sam pažnju na jednostavno življenje, duboko promišljanje, laku ishranu, duboko proučavanje, tihu meditaciju i redovne molitve. Voleo sam izolaciju i poštovao Maunu. Nisam voleo društvo i isprazan razgovor. Iz biblioteke Ram Ašrama u Muni-ki-retiju sam nabavljao knjige za proučavanje i svakodnevno posvećivao jedan deo vremena proučavanju. Uvek sam držao rečnik pored sebe i tražio značenje teških reči. Odmor i reklaksacija su mi dali dovoljno snage da nastavim sa intenzivnom Sadhanom. Približio sam se nekim Mahatmama, ali se nikad nisam upuštao u diskusije i debate. Samoanaliza i introspekcija su bile moj vodič.

Premestio sam se u Svargašram kako bih posvetio više vremena molitvi i meditaciji. Živeo sam u malom Kutiru, 8 sa 10 stopa, sa malom verandom ispred, i oslonio se na Kali Kamblivala Kšetru za hranu. Sada je Kutir označen sa brojem 111 i ima neke dodatne sobe. Nastavio sam sa svojom Sadhanom i služenjem bolesnih iz tog mesta. Samo jedan sat dnevno sam išao od Kutira do Kutira da obiđem bolesne Mahatme, da se raspitam o njihovom dobrostanju i da ih snabdem sa potrepštinama. Provodio sam mnogo svog vremena u meditaciji i praktikovao razne vrste joga u svojoj Sadhani, a sva moja iskustva su objavljivana u mnogim publikacijama kao savet tragaocima. Brzo sam slao svoje misli i iskustva da pomognem svetu i napornim borcima-tragaocima za istinom. Bio je običaj čak za velike Mahatma da drže njihovo retko znanje kao tajnu i da uče samo nekoliko odabranih.

Život u Svargašramu

Nisam provodio mnogo vremena u pranju zuba, pranju odeće i kupanju. Brzo bih to obavio kada sam bio slobodan od svoje Sadhane, učenja i služenja. Nikada se nisam oslanjao na druge iako je bilo nekoliko učenika koji su čekali na šansu da me služe. Zakazivao sam vreme za sve poslove, kao što su učenje, pisanje beleški i pisama Sadhakama, vežbe, izlazak napolje na Bhikšu, itd. Postepeno su ljudi počeli da dolaze kod mene u velikom broju. To je ozbiljno poremetilo moj sistemtični rad. Sa dozvolom ljudi iz Kšetre, ogradio sam svoj kutir sa bodljikavom žicom i zaključao kapiju.

Ispred posetioca nisam pokazivao svoju učenost raspravljajući filozofske teme u nedogled. Davao sam neke kratke savete o praktičnoj Sadhani i završavao sa svakim od njih za pet minuta. Držao sam natpis na ulazu u moje ograđeno dvoršte: "INTERVIJU— između 4 i 5 posle podne - samo pet minuta." Tokom zime nije bilo mnogo poklonika. Koristio sam ovo vreme za žustre šetnju u dvorištu, pevanje Bhađana i pesama. Nekoliko dana ne bih izlazio iz svog Kutira. Za hranu sam držao malo suvog hleba, ostatke od svoje svakodnevne milostinje. Intenzivna Sadhana je bila moj cilj.

Moja radost je bila neopisiva dok sam provodio večernje sate na peščanim obalama Gange ili sedeo na glatkoj steni i posmatrao prelepu prirodu. Postao sam jedno sa prirodom. U to vreme sam osnovao Svargašram Sadhu Sangha, kako bi popravio ono na šta su Mahatme imale pritužbe i registrovao instituciju. Pozivao sam velike Mahatme i neko vreme organizovao nedeljna predavanja, i svakodnevne Bhađane i Ramajana Katha. Nekoliko meseci smo imali predavanja o Joga-Vasišthi, Tulasidas Ramajani i Upanišadama. Obučio sam svoje učenike u organizacijskom poslu kroz Svargašram Sadhu Sanghu.

Odlazak na božansko služenje

Godine 1925. sam posetio Šerkot imanje, Dhampur, u Biđnur distriktu. Rani Šerkota, Šrimati Phulkumari Devi, mi je poželela srdačnu dobrodošlicu. Tamo sam držao

Bhađane nekoliko dana i podelio medicinsku pomoć seljanima. Maharani iz Mandija, Šri Lalita Kumari Devi, je takođe pristvovala Bhađanima. Kad god bi me Maharani srela, čak posle nekoliko godina, govorila je: “Ne mogu da zaboravim tvoje melodične, inspirativne pesme. One su ostale uvek sveže u mom pamćenju. Mogu i sada da osetim njihov uticaj. One su me smirile i uzdigle moju dušu.”

Iz Šerkota sam se peške vratio u Rišikeš nakon što sam posetio sela na putu između ta dva mesta. Održao sam predavanja o jogi, Kirtane i Bhađane grupama poklonika koje sam sreo. Povremene turneje su mi pomogle da razvijem sve božanske kvalitete i da služim čovečanstvu u većem broju. Jedom za vreme mog Parivrađaka života, posetio sam Ramesvaram i video sveta mesta južne Indije. Tada sam ostao u Šri Ramaninom Ašramu neko vreme. Šri Čand Narain Harkuli, advokat iz Sitapura, mi se pridružio. Na putu sam posetio Puri i izvršio svoje bogosluženje Godpodu Đagannathu. Kupao sam se u moru u Valtairu. U Ramešvaramu sam obožavao Gospoda Ramalingama. Stigao sam u Ašram na dan poslave Šri Ramaninog rođendana. Pevao sam Bhađane i Kirtane u velikoj dvorani ispred Šri Bhagavana Ramane i poklonika, i obišao Arunačala brdo i obožavao Teđas Linga.

Kad god sam imao šansu da služim većim skupinama ljudi ili kada bi me ljudi primorali da predsedavam duhovnim konferencijama, posećivao sam razne centre u Bihar, Pandžabu i Ujedinjenim Provincijama. Započeo sam dinamičke centre za Sadhanu i organizovao duhovne konferencije i Kirtan Samelane i prisustvovao aktivnostima mnogih obrazovanih, verskih i duhovnih institucija. Podučavao sam putnike joga vežbama i davao im jednostavne lekcije iz Đape i meditacije čak dok sam putovao u vozu. Uvek sam nosio pretinac lekova sa sobom i davao medicinsku pomoć bolesnima.

Važna mesta mojih poseta su: Lahore, Mirut, Šrinagar (Kašmir), Patna, Monghjr, Lucknov, Gaja, Kalkuta, Ajodhja, Lakhimpur-kheri, Bhagalpur, Ambala, Aligarh, Sitapur,

Bulandšaher, Delhi, Šikohabad, Nimsar, Mathura, Brindavan, Etavah, Mainpuri i mnoga druga mesta u severnoj Indiji. U Andhra provinciji sam posetio Santi ašram u Totapali brdima, misiju mira u Valtairu, a takođe i Rađahmundri, Kakinada, Pithapuram i Lakšmi-narasapuram.

Tokom svojih putovanja, nosio sam sa sobom svežanj sa mastilom za pisanje, olovke, hemijske, pribadače, knjige za proučavanje kao što su Viveka Čudamani, Upanišade, Gita i Brahmasutre. Takođe sam sa sobom imao neke poštanske marke koje su mi trebale da obavim neko hitno dopisivanje. Dolazio sam na voznu stanicu dva sata pre polaska vozova. Umesto da se šetkam tamo-vamo, seo bih ispod drveta i pisao. Nikad nisam nosio adresar sa mnom da posećujem poklonike ili prijatelje u važnijim centrima moga putovanja u nameri da dobijem ukusnu hranu ili finansijsku pomoć. Brzo bih obavljao svoje putovanje i vratio se u Rišikeš čim bi se ukazala prva šansa.

Posetio sam Kedarnath i Badrinath, Tunganath i Trijuginath. Svami Balananda, Svami Vidjasagar su mi se pridružili. Zaronio sam u izvor tople vode u Badri Narajanu. Tokom celog puta sam pevao Kirtane i Bađane i mentalno radio Đapu.

Parobrodom u Kalkuti sam stigao u Ganga Sagar — ušće Gange u Bengalski zaliv. Šrimati Maharani Surat Kumari Devi je takođe bila sa mnom. Mali hram Kapile Munija se nalazi na svetom Ganga Sagaru. Okupao sam se u moru. Tamo se dešavala Mela (sajam). Pomagao sam hodočasnici da se popnu uz stepenice.

Zov planine Kailas

U ranim godinama moje Sadhane u Rišikešu odlučio sam da posetim Kailas. Planina Kailas je u zapadnom Tibetu. Dana 12. juna 1931.-e započeo sam hodočašće u to sveto mesto sa njegovom svetošću Šri Svamijem Advaitanandađijem, Šri Svamijem Svajamom Đjoti Maharadžom, Šri Brahmaćarijem Joganandom, njenim visočanstvom

Maharani Sahiba Surat Kumari Devi, O.B.E., iz Singhahi države, i Šri Kedarnathom, njenim sekretarom. Svi smo se okupali u jezeru Manasarovar i obišli oko panine Kailas. Ja sam hodao svo vreme. Nema mesta na ovoj lepoj Zemlji koje može da se usporedi sa Kailasom u njegovoj čudesnoj lepoti pod večnim snegom. Od svih Jatra, put na Kailas je bio najteži. On se zove planina Meru - planina vrh. Dok sam bio tamo, njegova preuzvišenost Maharagah Saheb od Misorea je takođe posećivao Kailas. On je jedini Maharađa u Indiji koji je posetio svetu planinu. Cela razdaljina od Almora do Kailasa je oko 230 milja. Osoba lako može da ode do Kailasa i da se vrati u roku od dva meseca. Dana 22. avgusta naša se družina vratila u Almore.

Masovno širenje duhovnog znanja

Dana 9. septembra 1950.-te sam započeo dinamičku misiju širenja znanja tako što sam pošao na sveobuhvatnu turneju po celoj Indiji i Cejlonu u periodu od dva meseca. Vratio sam se u Rišikeš 7. novembra 1950.-te. Tom prilikom sam došao u blizak kontakt sa hiljadama iskrenih duhovnih aspiranata iz cele zemlje. Radujem se od sveg srca da mi je Svemogući dao šansu da Ga služim i Njegovu decu tako što sam uradio tu celoindijsko-cejlonsku turneju. Sećam se sa velikom radošću ogromne posvećenosti ljudi Indije i Cejlona, poštovanja koje oni imaju za sveti Red Sanjase i njihovih želja za znanjem joge i Vedante.

Posetio sam sve važne gradove, manje gradiće i sela širom Indije. Održavao sam javne sastanke i Kirtane. Dao sam govore u mnogim školama, koledžima i univerzitetima na temu etičke kulture i stvarnog obrazovanja i održao govore na opšte duhovne teme na mnogim javnim skupovima. Dragocene knjige u vrednosti od nekoliko hiljada rupija su besplatno podeljene javnosti tokom ovog istorijskog događaja — sveindijsko-cejlonske turneje.

Održavajući svoju uobičajenu praksu, nisam provodio mnogo vremena u pripremanju lepih dugih govora o jogi, Bhaktiju i Vedanti za te događaje. Uz Kirtane i pesme, davao sam i praktične lekcije iz Sadhane. To je imalo predivan efekat na publiku. Kada sam bio ispunjen sa ogromnom radošću u društvu posvećenika, praktikovao sam Nritja takođe — ples Gospoda Šive i Gospoda Krišne. Ljudi su bili oduševljeni. Još i danas hiljade ponavljaju moje omiljene kirtane: “Agada Bhum,” “Ćidananda-hum,” “Pilade,” itd. Poklnici su takođe ustajali i dugo plesali u božanskoj ekstazi u raznim mestima koje sam posetio.

Bio sam obasut sa ljubavlju ljudi gde god da sam išao. U svakom centru sam uživao u toplini srdačnosti i posvećenosti ljudi. Kupao sam se uvek iznova u okeanu bogoposvećenosti masa. Uvek iznova sam pio besmrtni eliskir Gospodnjeg imena koje su ljudi pevali sa Bavom i zanosom.

Služenje mi pričinjava radost. Ne mogu da živim bez služanja čak ni sekundu. Pronašao sam dinamičnost u sveinindijskoj turneji. Radio sam bez ikakvog odmora i relaksacije dva meseca. Osećao sam da je turističko vozilo i raspored za putovanje avionom, vozom, autom i parobrodom stvaralo ograničenje mojoj metodi intenzivnog rada. Morao sam da se držim ‘vremena’ prisustvovanja raznim funkcijama i nisam imao vremena da obratim pažnju na potrebe posvećenika.

Kada sam svratio u Bombaj pri povratku, želeo sam da ostavim turističko vozilo u Delhiju i da onda nastavim sa turnejom od provincije do provincije, idući od vrata do vrata u svakom gradu, gradiću i selu, pevajući Kirtane i Bhađane i ponavljajući Maha-Mritjundžaja Mantru za zdravlje i dug život posvećenika. Želeo sam da donesem poruku božanskog života svakom tragaocu individualno.

Duhovne konferencije

Iako sam imao posebnu preferenciju za duboke meditacije u osami tokom mog boravka u Svargašramu, povremeno sam organizovao Satsange u večernjim satima. Pozvao bih Mahatme i Brahmačarije. Jedan Mahatma iz Pandžaba je vodio časove o Joga-Vasišthi i Tulasidas Ramajani, i pre nego što bi završili, pevao bih Bhađane i Kirtane. Povremeno sam posećivao Sitapur, Lakhimpur-kheri, Mirut i druga mesta u Utar Pradešu i Pandžabu. Održavao sam Kirtane po noći, predavanja u srednjim školama i koledžima što je uključivalo i pokazivanje joga vežbi, i delio letke sa "Dvadeset značajnih duhovnih uputstava" i "O značaju Brahmačarje." Uveo sam opšte molitve i tihe meditacije u 4 ujutro i terao sve poklonike da učestvuju u zajedničkoj Sadhani.

Pitao sam ljude da stalno rade Likhita-Đapu (pisanje mantra). Video sam mnoge poklonike kako sede na javnim sastancima bez pomeranja, pišu mantre i poštuju Maunu celo vreme. Delio sam poklone onima koji bi čitko napisali najveći broj mantra. Delio sam duhovne knjige kao poklon ne samo pobednicima u takmičenju, nego svima prisutnima u dvorani kako bih ohrabrio ljude. Posvećenici su donosili mnogo voća i mnoštvo voća bi bilo poslužno publici. Na posletku sam i sam uzimao malo prasada.

Predavačke turneje

Bilo je sigurno da će organizatori tesno popuniti program za nedelju ili dve. Akhanda Kirtan bi trajao dva ili tri dana. Kako bi me oslobodili od posla na izdvojenim lokacijama, vodio sam svoje student - Šri Svami Svarupanandu i Šri Svami Atmanandu. Prvi je brzo i stručno prevodio moje govore sa Engleskog na Hindi, a drugi je pevao melodične Bhađane i Kirtane. Štampani su mnogi pamfleti i letci za deljenje.

Godine 1933.-te, počeo sam ovu marketinšku turneju u Lakhimpur-kheriju, Mirutu i Hardoiju. Svake godine sam putovao u Pandžab i u Bihar na nedelju ili dve. Tokom tih turneja, pitao sam učenike u Svargašramu i poštara u Rišikešu da ne

preusmeravaju moja pisma. Nisam radio prepisku za vreme turneje, već sam bio koncentrisan na dinački rad širenja znanja.

Iako sam živeo jednostavan život na običnom, suvom hlebu (rotijima) u Rišikešu, za vreme tako intenzivnog rada, danju i noću, osećao sam potrebu za hranom i voćem koje je davalo energiju. Držao sam u džepu hleb ili keks jer od preobimnog posla u raznim mestima nisam imao vremena da jedem. Pre nego što bih krenuo na takve konferencije, uzeo bih dovoljno novca za povratak. Nikad nisam zahtevao novac od organizatora događaja za svoje troškove, ali sam ih pitao da odštampaju veliku količinu letaka i pamfleta na raznim jezicima za široku cirkulaciju tokom konferencija ili Samelana.

Moji učenici koji su išli sa mnom na turneje bi rekli: “Radujemo se da putujemo sa Guruom Maharađom radi njegovog prelepog tretmana koji nam daje.” Delio sam sa njima što sam imao i brinuo se o njihovom zdravlju, i učinio ih veoma popularnim i dobro poznatim. Ponekad sam pisao organizatorima: Stavite dosta voća i keksa u moju sobu. To je moj Saguna Brahman. Radnicima je potrebna hranjiva ishrana i voće koje daje energiju da bi uradili dobar posao.” Tokom moje posete Sitapuru 1934. godine sam počeo kampanju medicinske pomoći. Posetio sam mnogo sela i podelio lekove siromašnim ljudima u selu tokom moje turneje u Andhra distriktima. Šri Svami Omkarđi i Sestra Sušila (Šri Elan Sv. Klair Novald) su mi se pridružili.

Nepresušna inspiracija

Tokom intenzivnog rada sam se odmarao putem Đape, meditacije, vežbi dubokog disanja, Bhastrika Pranajame, i Kirtana; i to mi je davalo energiju i podsticalo me. Održavao sam Nagar Kirtane i Prabhat Pheri u mnogim mestima. Gde god bih otišao, u svim gradićima, bio bih natopljen duhovnim vibracijama. Ljudi bi osećali predivan mir i moć danima. Poklonici su mi pisali posle nekoliko godina: “Voljeni Svamiđi, čujemo tvoje Om recitovanje i Maha-Mantra Kirtane čak i danas.” Ljudi koji rade u poljima čak i sada

ponavljaju moje popularne kirtane: “Om Namah Šivaja, Ćidananda-hum, i Sita Ram Sita Ram,” Dhvanije. Studenti na svim koledžima i u školama ponavljaju moj omiljeni kirtan: “Govinda, Govinda — ne puši, Govinda.” Rezultati turneje su bili sjajni i trajni.

Rad u Ašramu je bio težak, pa sam prestao sa turnejama 1938.-e. Slao svoje učenike u razne centre kako bi prisustvali duhovnim konferencijama u udaljenim mestima. Ljudi iz Pandžaba su me prisiljavali u mnogo navrata i pravili Satjagraha (udar) na moj Kutir i tako me nateravali da posetim Lahore tokom godišnje decembarske Sankirtan konferencije.

Dinamička promena masa

Neka od pisama koja su mi napisana od 1933. do 1936., koja sam preneo dole, daju vam ideju o radu koji se pojavljivao na mojim putovanjima:

I. “Kada putujem, izlijem svu svoju energiju u roku od nedleju dana. Sada sam umoran. Ali ljudi me teraju da posetim Mirut. Sve je Njegova milost. Neka se vrši volja Njegova. Ne šalžite pisma u moje kampove. To će mi omesti posao ovde. Ljudi iz svih krajeva me zovu. Ništa nije rešeno. Možda se vratim u Rišikeš posle nedelju ili dve.”

II. “Vreme provodim tako što dajem uzbudljiva predavanja u toku dana i što pevam Kirtane tokom noći. Ulivam radost i snagu u poklonike. Urlam kao lav. Ljudi me ne napuštaju čak ni sekundu. Sitapur i Lakhimpur-kheri su sada Vaikuntha na Zemlji. Imao sam Virat Kirtan sa 3,000 ljudi, stvar koju Lakhimpur nikada nije video u svojoj istoriji. Održaću Kirtane sa Hariđanima danas. Putem Kirtan pokreta možemo da revolucioniziramo Indiju. Indiji ovo treba. Sada je vreme velike obnove.”

III. “Recite organizatorima da sam sada pomalo zadovoljan sa njima. Akhanda Kirtan u trajanju od tri dana na posebnoj platformi je veoma, veoma neophodan. Ovo je jedni učinkoviti deo posla, koji je čvrst i značajan. Drugi zadatak je Sankirtan u raznim

centrima da oduševi i naelektriše celu atmosferu. Ova dva događaja su važna za mir u svetu. Lokalna pobuna i odeljak 144 su ništa naspram Ram Nama. Ne treba da se plašite vremenskog ograničenja.”

Različite vrste Kirtana

Čak i dan danas mogu jasno da vizuelizujem kako su hiljade njih ustali i plesali kada sam pevao Agada-Bhum Kirtane. Nakon svakog Bhađana i Kirtana sam davao impresivne lekcije o Sadhani. U Biharu sam radio sam Kirtane iz kamiona. Zajedno sa grupom poklonika sam išao sam u razna mesta kamionom i pevao Kirtane. U Rišikešu sam u nekoliko navrata pevao Kirtane sa broda.

Sledeća veoma interesntna karakteristka su bili grupni Kirtani. Za pevanje Kirtana sa platforme odabirao sam vladine oficire iz publike. Onda sam davao šansu profesorima sa koledža, doktorima, damama i devojkicama. To je unelo ogroman entuzijazam. Bila je to nova karakteristika. Ispočetka su svi oklevali i bili slamežljivi. Ali potom bi počeli da osećaju dobrobiti. Nakon nekoliko meseci svi su postajali verne kirtandžije koji su nadalje osnivali Mirtane Mandalije u raznim gradićima.

POGLAVLJE ČETVRTO

Božanska misija

Prvi stepen

Kako se učenici obučavaju

Uvek sam voleo tihu sadhanu u izolaciji. Tokom dana bi za kratko vreme napisao po nekoliko članaka i pisama žednim tragaocima. Nisam koristio kerozinsko svetlo, niti

sam ikada radio po noći. Ujutro sam izlazio samo na sat vremena iz svog Kutira kako bih podelio lekove bolesnim ljudima, onda bih otišao u žustru šetnju dvorištem, okupao u Gangi i posetio Kšetru da donesem sebi hranu. Ova vrsta rutine je postala moja navika za vreme od tridest i pet godina života u Rišikešu. Nikad se nisam upuštao u beskorisne razgovore sa prijateljima. Kada sam išao u Kšetru, poštovao sam Maunu. Išao sam jednom malom stazom kroz žunje kako bih izbegao ljude. Kombinovao sam vežbu dubokog disanja i mentalnu Ćapu na putu do Kšetre.

Niakad nisam imao ambiciju da postignem svestku slavu bilo kakvom širokom turnejom ili senzacionalnim predavanjima sa bine. Nikada nisam težio da budem Guru bilo kome. Ne volim kada me ljudi zovu: "Satguru" ili "Avatar." Ja sam potpuno protiv "Gurudoama." To je velika prepreka i uzrokovala je pad velikih ljudi na duhovnoj stazi. "Gurudom" je opasnost za društvo. Čak i sada pitam ljude da mi rade Namskar mentalno. Nekoliko rečenica koje sam naposao jednom od mojih učenika 1931. godine jasno iznose moj stav:

"Ja sam samo obični Sadhu. Možda ti neću moći mnogo pomoći. Nadalje, ne stvaram učenike. Mogu da budem tvoj iskreni prijatelj do kraja tvoga života. Ne volim da držim ljude sa sobom dugo vremena. Dajem lekcije nekoliko meseci i zahtevam od mojih učenika da meditiraju u nekom usamljenom mestu u Kašmiru ili Utarkašiju."

Povučenost i poniznost

Nikad nisam rekao ništa niti učinio nešto da privučem ljude sa obećanjima velikih rezultata kao što je Mukti iz kapljice vode sa Kamandalua ili kao što je Samadhi putem pukog dodira. Naglašavao sam značaj tihe Sadhane, Ćape i meditacije za sistematičan napredak na duhovnoj stazi. Neizostavno sam pitao sve tragaoce da pročiste srce kroz nesebično služenje čovečanstvu.

Godine 1933., izdavači u Madrasu su napisali članak o mom životu i dali mi titulu "Avatara." Odmah sam napisao odgovor koji objašnjava moj stav koji sam prethodno iznio:

"Ljubazno uklonite sve 'Krišna Avatara' i 'Bhagavan' napomene. Zadržite publikacije prirodnim i jednostavnim. Onda će to biti privlačno. Ne preterujte mnogo i često o meni. Sok će ishlapati. Ne davajte mi titule kao što su 'svetski učitelj', 'Mandalešvar' i 'Bhagavan'. Iznosite голу istinu i istina će da sija, ja vodim jednostavan i prirodan život. Dobijam veliki užitek od služenja. Služenje me uzdiglo. Služenje me pročistilo. Živim kako bih služio svima i kako bih učinio svet srećnim i radosnim."

Čak isped magaraca i drugih životinja, radim mentalne prostracije. Mojim učenicima i poklonicima najpre ja dam Namaskar. Vidim suštinu iza svih imena i formi. To je stvarna Vedanta u svakodnevnom životu.

Vođenje koraka početnika

Od 1930.-e pa nadalje, mnogi željni učenici sa gorućom željom da posvete svoje živote duhovnom putu su mi prisupali radi vođstva. I ja sam imao goruću želju da služim svetu. To je bilo onih dana kada su Sadhui i Mahatme živeli u čudnim, jadnim uslovima - bez neophodnih udobnosti i ispravnog vođstva za duhovni napredak. Mnogi su mučili telo na vrelom suncu i na himalajskoj hladnoći. Neki su bili ovisnici o opojnim pićima kako bi postigli takozvani Samadhi.

Sa težnjom da obučim grupu Sanjasina i jogija na ispravan način, dozvolio sam nekim tragaocima da žive u pomoćnim Kutirima. Organizovao sam njihove obroke iz Kšetre i dao im inicijaciju. Organizovao sam sve udobnosti za njih. Ohrabrivao sam ih i ulevao Vairagju u njih. Brinuo sam se o njihovom zdravlju. Često sam se raspitivao o njihovoj Sadhani i davao korisne savete koji su otklanali njihove poteškoće i prepreke u

njihovoj meditaciji. Kada bi mi ponudili svoju službu, zatažio bih od njih da idu od Kutira do Kutira i obilaze stare i bolesne Mahatme, da im služe sa Bhaktijem i Sradhom donoseći im hranu iz Kšetre, masirajući njihove noge i perući njihovu odeću.

Pitao sam neke obrazovane studente da uzmu kopije mojih kratkih članaka i da ih pošalju časopisima i novinama kako bih ih ovi štampali, te da posvete svoje vreme učenju, Ćapi i meditaciji. Svi oni su sa velikim zadovoljstvom prepisivali moje članke jer su svi članci sadržavali bit učenja svih mudraca i svetaca, i jasan komentar na teške delove Upanišada i Gite. Moji članci su sadržavali praktične lekcije za kontrolisanje uzburkanih čula i promena uma.

Umesto da provode dekade u proučavanju drevnih svetih spisa, studenti su provodili nekoliko minuta u kopiranju mojih članaka i na taj način jednostavno i za kratko vreme dobijali učenja iz joge i filozofije. Pažljivo sam posmatrao njihova lica da vidim da li im se sviđao rad, a onda sam brižno birao sadržaj koji je odgovarao njihovom ukusu i temperamentu, te im davao radna zaduženja. Nekad sam morao da uradim sav posao. Volim studente. Odgovarao sam na njihove potrebe i bez pitanja.

U slučaju starijih koji nisu imali vezanosti u svetu, poželeo bih im dobrodošlicu i ohrabrivao ih da nastave sa Sadhanom, zapitao ih da se okupaju u Gangi i da rade puno Ćape i Sravane. Plesao sam od radosti kada bih video mir i blaženstvo na njihovim licima. Tako mi je dolazilo sve više tragaoca, i Svargašram menadžment nije mogao da primi povećavajući broj tragaoca za istinom. Voleo sam mesto i uživao u miru, ali u interesu duhovnog uzdizanja velikog broja obrazovanih Sadhaka odlučio sam da napustim Svargašram.

Drugi nivo

Sadnja sadnica žira

Moja priroda je bila da se nisam bavio šemama i intrigama. Ja se oslanjam na milost Gospodnju. Odlučio sam da napustim Svargašram. Gde da odem? To je bio veliki problem. Nekoliko dana sam ostao u maloj sobici u biblioteci Rama Ašrama. Nekoliko mojih učenika je živelo u obližnjoj, maloj Dharmasali i oslanjali se na Kšetru za svoje obroke. Nekoliko dana sam takođe bio u Kšetri radi Bhikše. Primao sam Bhikšu preko starog Sadhua iz Kšetre kako bih uštedeo na vremenu. Tako su prolazili meseci.

Onda sam u blizini pronašao mali Kutir koji je bio u pohabanom stanju. Malo sam ga obnovio ugrađivanjem vrata i prozora pre nego što sam ušao sam u to mesto. Živeo sam tamo preko osam godina. Mogao sam lako da sagradim slamenu kolibu u džungli. Ali to nije bilo povoljno za dinamički rad. Beli mravi mogu da unište knjige i papre. Video sam brojne sobe u Dharmašali koje je prodavac koristio kao štale. Ove sobe nisu imale vrata. Postepeno, jedna po jedna, sve sobe su pretvorene u mesta za boravak učenika.

Kada bi mi poklonici dali nešto novca za ličnu upotrebu, koristio bih ga za štampanje letaka kao što su "Dvadeset važnih duhovnih uputstava," "Put do mira i blaženstva," "Četrdest zlatnih pravila" i druge pamflete, te ih davao posetiocima. Koristio sam novac da kupim koriste lekove za tretman bolesnih Mahatma i za slanje članaka novinama i pisama žednim tragaocima. Rad je stabilno rastao. Nisam tražio studente.

Istinski tragaoci za istinom su mi dolazili u velikom broju tražeći pomoć i vođstvo. Svi su primali inicijaciju od mene i živeli u pomoćnim sobama Dharmašale i radili dan i noć. Nabavio sam duplikator i pisaću mašinu kako bih mogao da se nosim sa velikim naletom posla. Ljudi su ispoljili veliki interes za božansko služenje koje je imalo za cilj duhovno uzdizanje sveta. Divio sam se njihovoj predanosti koju su okazivali prema meni. U radu su zaboravljali na njihovu prošlost i zaranjali u postizanje napretka kroz služenje i

Sadhanu. Poklonici su mi davali dobrovoljne priloge za uzvišene ciljeve. Izdržavao sam student tako što sam obijao suve porcije za pet osoba od Kali-kamblivala Kšetre u Rišikešu. Za ostale studente i posetioce sam koristio skomne donacije koje sam primao od nekoliko obožavatelja. To mi je omogućilo da izdam neke knjige za prodaju.

Talenti pronalaze njihovu najbolju upotrebu

Sa dolaskom novih i sposobnih ruku, započeo sam aktivnosti iz različitih oblasti koje su odgovarale njihovim ukusima i temperamentima. Pronašao bih talente i skrivene veštine u njima i ohrabrio ih u znatnoj meri. Potom je otvorena mala kuhinja koja je opskrbljivala vredne radnike, posetioce i bespomoćne koji nisu mogli da dobiju Bhikšu od Kšetre. Imao sam adresar sa mnogeim adresama - od pokonika, srednjih škola, biblioteka, donatora i aspiranata za Sanjasu. (Nivriti Marga) je slala moje knjige periodično radi širenje znanja. Adrese su bile adekvatno klasifikovane ispod nekoliko podnaslova radi lakšeg snalaženja. Ovde navodim nasove iz nekoliko adresara:

Ašrami, udruženja, advokati, sudije, diplomci, prodavci knjiga, izdavači, firme, doktori, studenti sa kojima se dopisujem, ogranci Društva božanskog života, bibliotke, odeljak za dame, Brahmačariji i Sanjasa učenici, časopisi i mesečnici, Maharade i Zamindare, studenti koji su primili inicijaciju, mesečni donator, učenici kućedomaćini, oficiri, pokrovitelji, profesori, divne škrstice. Sada postoji nekoliko adresara - posebno izdanje za svaku zemlju. Ja sam lično zapisivao ispravnu adresu i veoma precizno beležio promene. Čak i danas, zabeležim važne adrese i dam zadatak studentima da održavaju sve adresare u savršenom redu.

Treći stepen

Rođenje velike institucije

Kako bi se sistematično vršila božanska misija većeg dometa, osnovao sam DRUŠTVO POVERNIŠTVA BOŽANSKOG ŽIVOTA 1936. i registrovao Poverenički akt u Ambali. Godine 1936. nakon predsedavanja na konferenciji Kirtana, vraćao sam se iz Lahorea i razmišljao sam o Povereničkom društvu. Sišao u Ambali i konsultovao se sa advokatom i pripremio poverenički akt. Tako je osnovano Društvo božanskog života sa namerom da širi duhovno znanje širom sveta i posledično, oko trista ogranaka je otvoreno u svim važnijim gradovima. Hiljade studenta je od mene primilo inicijaciju u Red Sanjase. Sve dok prolaze kroz obuku, studenti ostaju sa mnom i rade. Napredni studenti počinju svoju misiju u velikim gradovima ili imaju svoju Sadhanu u Himalajskim pećinama.

Žedni aspiratni iz svih delova sveta dobijaju vođstvo putem pošte. Serije članaka su izašle o praktičnoj strani joge, Bhakti, Vedante i zdravlja putem letaka, pamfeta i većih publikacija na raznim jezicima. Vodeće novine u svim zemljama objavljuju moje članke o jogi, zdravlju i opštim duhovnim stvarima. Pet časopisa se objavljuje u Ašramu na Engleskom i Hindiju za cirkulaciju u svetu. Ašram je sada u mogućnosti da primi oko 400 osoba, učenih i kulturnih, Mahatma, jogija, poklonika, siromašnih i bolesnih, da ne spominjem školske studente iz obližnjih sela.

Center dimamičke duhovne obnove

Mnogi stranci su posetili Ašram i proveli nedelje ili mesece u njemu, i dive se prelepom radu koji se obavlja u Ašramu. Stanovnici Šivanandanagara, mladi i stari, muškarci i žene, uživaju u miru i blaženstvu ovog svetog centra i pomažu svetu na mnoge načine. Svi oni imaju moju pažljivu, ličnu brigu. Dajem im sve udobnosti i pomažem im u njihovoj evoluciji.

Postoji broj zgrada, Kutira i gostinjskih kuća gde mogu da ostanu. Preko tridest tipkača radi dan i noć da odgovori na pisma i na knjigama. Joga-Vedanta Forest

Univerzitet obučava veliki broj studenata putem sposobnih i kvalifikovanih profesora i učitelja. Studenti postaju veoma dobro upućeni u sve svete spise. Univerzitetska štamparija sada ima nekoliko električnih automatskih mašina za sastavljanje, štampanje, presavijanje i koričenje. Radi širenja znanja među mladima održavaju se takmičenja u sastavima i nude se stipendije kako bi produžili njihovo obrazovanje na koledžima i u srednjim školama.

Šivananda bolnica je blagoslov za Mahatme, jogije, hodočasnike, i siromašne ljude iz obližnjih sela. Iskusni doktori iz raznih oblasti medicine rade na bolničkim poslovima. Opšta bolnica je stabdevena sa aparatima kao što su X-rej, dijatermija, visoko frekventi aparat za E.N.T. i očne slučajeve.

Posebni Mandir za obožavanje Gospoda Višvanatha je dao novi život bolesnim ljudima širom sveta. Ljudi dobijaju mir i napredak takvim obožavanjem koje se radi u ime poklonika. Ispunjen sam sa ogromnom radošću kada primim stotine pisama od poklonika koji kažu da su im životi spašeni kroz posebne molitve koje se oržavaju u hramu svih vera u Ašramu. Oni pišu mnogo o čudesnim izbavljenima koje su imali u životu.

Vođe i sledbenici drugih religija i kultova takođe dolaze i ostaju u Ašramu i misle da je ovo idealan centar - opšta platforma – da s obavlja služenje svetu. Vidim ispred sebe veliku duhovnu koloniju gde na licu svakog stanovnika sija radost i blaženstvo. Ljudi dolaze sa mnogim motivima (kao što su dobijanje materijalnih i duhovnih koristi) i svi se zapanje kada vide da se njihove želje u velikoj meri i obistinjuju. Slava Bogu što je dao ovaj idelani centar za sve vrste tragaoca za istinom.

Uz normalne aktivnosti, povremeni kampovi za pomoć slepima se organizuju u Ašramu i drugim mestima. Provincijske konferencije božanskog života se organizuju u

važnim gradovima Indije. Poklonici i studenti dolaze u grupama za veme raspusta i pridružuju se rutini i Satsanzima, i dobijaju nebrojene duhovne koristi.

Četvrti nivo

Kolektivna Sadhana

Mladi tragaoci su, zbog njihove stare navike, običavali da spavaju po zimskoj hladnoći do 6 ili 7 ujutro. Oni ne smeju da gube njihovo dragoceno vreme u spavanju u rano jutro za vreme Brahmamuhurte između 4 i 6. Taj period je veoma povoljan za duboku meditaciju. Atmosfera je takođe natopljena sa Satvičkim vibracijama. U to vreme osoba može imati jaku koncentraciju bez mnogo napora.

Iz mog Kutira sam običavao da recitujem nekoliko puta Mantre: “Om, Om, Om, Šjam, Šjam, Šjam, Radhešjam, Radhešjam, Radhešjam” i ovo je ujutro budilo moje studente za molitvu i meditaciju. Ovo nije imalo efekta na tamasične tragaoce. Organizovao sam njihove večernje obroke pre zalaska sunca. To je omogućilo nekima da ustaju rano ujutro. Samo oni koji pretrpaju svoje trbuhe sa jelom po noći imaju poteškoća da ustaju rano ujutro.

Na početnim stupnjevima Sadhane, čak ako ljudi meditiraju sami u sobi, oni su ophrvani snom, i spavaju celo vreme u sedećem položaju. Ovo mi je dalo ideju o zajedničkoj molitvi i meditaciji za vreme Brahmamuhurte. Jedan student bi pozvonio na zvonce ispred svakog Kutira i sakupio tragaoce na zajedničko mesto za zajedničku Sadhanu. Pridruživao sam se grupi svaki dan nekoliko meseci i godina.

Molitva i časovi studiranja

Događaj bi počeo sa molitvama upućenim Gospodu Ganeši, Guru Stotrama i Mahamantra Kirtanima. Jedan učenik bi pročitao poglavlje iz Gite i objasnio značenje strofe. Drugi učenik bi dao kratke savete za koncentraciju i meditaciju. Na posletku sam pričao ja oko pola sata o tome kako postići brz duhovni napredak, i sugerisao razne metode za uništavanje loših sklonosti uma i kontrolisanje nemirnih čula. Stavljao sam veliki naglasak na etičko savršenstvo. Događaj bi se završio sa recitovanjem deset Šanti mantra u horu. Studenti su održavali božansku svest čak za vreme njihovog rada u toku dana.

Neki učenici su živeli u Brahmananda Ašramu koji je bio udaljen oko osminu milje od mog Kutira. U mnogim prilikama sam znao da napravim iznenađujuće posete Kutirima u 4 ujutro, i da čantam Om nekoliko puta i da ih nateram da ustanu na molitve. Nisam primoravao sve studente da se pridruže zajedničkoj meditaciji. Dozvoljavao sam im da imaju svoju vlastitu Sadhanu u njihovim vlastitim Kutirima. Tako sam obraćao svu svoju pažnju na duhovno uzdignuće mojih studeneta. Čak i sada mnogi studenti koji su u to vreme prisustvovali zajedničkim molitvama i meditaciji kažu koliko su bili inspirisani mojim kratkim govorima o Sadhani.

Uveče sam takođe organizovao "časove studiranja" između 3 i 4. Pitao bih jednog učenika da pročita poglavlje iz bilo koje od mojih knjiga. Sledećeg dana sam pitao pitanja o važnim temama. Obučavao sam tragaoce na razne načine. Svi oni su specijalizovali iz čantanja Mantra iz svetih spisa, u pevanju Kirtana, i davanju malih predavanja. Pitao bih jednog učenika da postavlja pitanja i druge da odgovaraju. U večernjim satima sam uveo Likhita-Ďapu, a u rano jutro, Trataku i druge jogičke vežbe. Tokom dana svi su morali da pripreme eseje o jogi i filozofiji i da zapišu svoja vlastita iskustva. Čak i danas kada dečaci školarci i mala deca dođu u Ašram, ja ih učim kako da kažu kratke rečenice na Engleskom

i pitam ih da daju moćno predavanje. Mnogi su naučili moje Kirtane na Engleskom, kao što je "Jedi malo."

Obučio sam svoje učenike u organizacijskom poslu, tipkanju, ispravnom beleženju računa u vođenju događaja Društva i kako da pristupe poklonicima, posetiocima i bolesnima. Tako je čak u početnim fazama Joga-Vedanta Forest Univerzitet bio energičan u svom radu.

Pažnja na posetiocima

Kada bi posetioci došli kod mene, umesto sa pričamo o njihovim porodičnim stvarima, pitao sam ih da zaboravimo na prošlost i zajedno pevamo Kirtane. Podučavao sam ih muzici, Bhađanima, Kirtanima i filozofiji. Čak i danas kada poklonici dođu u Ašram, dam im knjigu za proučavanje i sledeći dan ih pitam pitanja. Raščistim njihove sumnje i dam im sugestije koje im pomažu u otklanjanju njihovih poteškoća i prepreka.

Svi oni se osećaju srećnim kada primaju moju ličnu pažnju. Sistematični posao koji se radi u ovom svetom centru u Hmalajama na obalama Gange privukao je hiljade tragaoca za istinom iz svih udaljenih mesta u Indiji i drugih zemalja. Društo božanskog života, Joga-Vedanta Forest Univerzitet i Šivananda Ašram su postali "pažljivo osluškivane reči" za sve tragaoce. Sa otvaranjem ogranaka Univerziteta, Društva božanskog života, Šivananda Ašrama i Šivanandine škole joge sličan posao se sada sistematično organizuje u raznim centrima.

Obraćam mnogo pažnje na ishranu tragaoca u Ašramu. Ovde oni imaju dovoljno da se održavaju u formi, ali ne za luksuz ili žudnju čula, već imaju namirnice koje su od pomoći za napredak u Sadhani.

Uspostavio sam dijetu bez soli nedeljom, jednostavne kuvane krompire i hleb na Ekadaši dane ili samo mleko i voće za neke učenike. Počeo sam rad sa deset učenika.

Za kratko vreme, tokom praznika, veliki broj poklonika bi mi došao iz Delhija, Madrasa, Kalkute i drugih gradova u Indiji. Onda sam započeo sa zajedničkom Sadhanom - posebnim programom sa važnim delovima Sadhane - vrstom duhovne konferencije o praktičnoj strani joge. Ovo se dešavalo putem nedelja Sadhane za vreme Vaskršnjih i Božićih praznika. Sada je ovo postao redovni događaj u poslednjih dvadeset godina.

Razni ogranci Društva božanskog života u Indiji su organizovali slične konferencije sa rutinskim nedeljama Sadhane u Ašramu. Oni pozovu velike ljude da daju predavanja za vreme ovih konferencija. Odštampaju letke, pamflete i knjige za besplatnu distribuciju tom prilikom. Tako postoji dinamičan rad za duhovno buđenje širom sveta.

Poglavlje peto

Moja religija, njene tehnike i širenje

Pokret božanskog života

Volim izoliranost. Ponekad moram da se krijem. Ne žudim za imenom i slavom. Nisam proveo mnogo vremena u dubokom studiranju svih svetih spisa i religija sveta da bih mogao da spremim senzacionalna predavanja. Nikad nisam voleo da provodim vreme u pisanju lepih eseja za objavljivanje u knjigama i novinama. Nisam bio srećan kada su me ljudi zvali: "Mahatma, Guru Maharadž." Nikad nisam planirao ni jednu instituciju da nastavi moje ime. Ali božanska volja je bila drugačija. Ceo svet mi je došao sa svom božanskom slavom i sjajem. To je možda bilo zbog intenzivnih molitvi hiljada iskrenih tragaoca za istinom uz moje urođene sklonosti da delim sa drugima ono šta imam i da služim svetu naširoko i sa ispravnim vođstvom za postizanje svetla, mira, znanja i moći.

Bio sam podstaknut da osnujem Društvo božanskog života kada sam pronašao neke objekte i korisne ruke koje će obavljati posao. Pronosio sam poruku mudraca i svetaca i podučavao svet načinima do mira i blaženstva. Radi popularnosti Društva božanskog života, mnoge obrazovane i pobožne duše iz dalekih zemalja su došle da me vide, i koje su, deleći sa mnom ljubav prema nesebičnom služenju, radile vredan posao u širenju ispravnog znanja koje samo može da donese trajan mir i sreću. Mnogi strani ogranci Društva božanskog života preštapavaju delove onoga što sam pisao i dele ih besplatno u svojim područjima.

Potreba vremena

Kada se čovek upetlja u sebičnost, polepu, požudu, strast, on prirodno zaboravlja na Boga. On uvek misli na svoje telo, porodicu i decu. On stalno misli o hrani, piću, i ugodnostima. On je utopljen u okean Samsare. Materijalizam i skepticizam vladaju. Čoveka biva iritiran sa malim stvarima i započinje svađu. Svuda postoji nemir, jad, panika i kaos. Sada ceo svet izgleda da je u stisku materijalizma. Izumi novih vrsta bombi uzrokuju teror na sve strane. Ljudi su izgubili veru u svete spise i učenje mudraca i svetaca. Ljudi su postali nereligiozni zbog pogrešnog obrazovanja i loših uticaja.

Nemirni događaji sa početka dvadestog veka nisu zaobišli sve duhovno orjenitisane ljude, Sanjasine, svece i Božje ljude. Užasi svetskih ratova su ih uveliko dotakli. Sudbonosna epidemija i svetska depresija koja je usledila je dotakla njihova saosećajna srca. Videli su da su patnje čovečanstva uvelike uzrokovane njihovim vlastitim delima. Osetio sam hitnu potrebu vremena da probudim ljude da osveste svoje greške i da poprave svoje načine delovanja kako bi mogli da entuzijastično koriste svoje živote za postizanje vrednijih ciljeva.

Milioni su željno iščekivali takvo vođstvo. Ova tiha molitva se čula i svedočio sam rođene misije Božanskog života sa zadatkom da spasi čoveka od sila životinjskog i nasilnog i da oplemeni njegov život na ovoj planeti.

Baš na ovoj kritičnoj raskrsnici, započeo sam Društvo božanskog života. Sada ga ljudi smatraju blagoslovom za svet. Osnove Društva čini esencija učenja svih religija svih svetaca i proroka sveta. Njeni principi su široki, univerzalni, sveobuhvatni i u skladu sa naukom i razumom. Ovo društvo je sebi zadalo zadatak da uzdiže čoveka iznad žalosti i jada svetovnog života tako što ga čini da vidi blaženu božanskost koja je skrivena iza svih spoljašnjih oblika.

Dobre misli prožimaju i utiču na dobre ljude. Talasi misli koje je kreirao Pokret Božanskog života je imao svoj efekat na ljude iz Evrope i Amerike, i sada postoji velika žeđ za mirom širom sveta. Milioni se plaše brzog zastavljanja trke u nuklearom naoružanju.

Univerzalni ideli za duhovno savršenstvo

Društvo božanskog života je sveobuhvatna i sveuključujuća institucija; njeni ciljevi, ideali i namene su vema široki i univerzalni. Ono ne osuđuje principe niti poklonike bilo kojeg kulta. Ono uključuje fundamentalne principe svih religija i kultova. Ono nema omiljenu dogmu ni sektaška načela. Vodi ljude na duhovnu stazu. Ono omogućuje ljudima da lako počnu sa Božanskim životom čak dok žive u svetu i slede učenja nekog određenog kulta ili religije.

Društvo je donelo veliko buđenje širom sveta i uvelike doprinelo novom životu slobode u akciji, životu harmonije usled svetovnih previranja i životu blažentsva kroz mentalno nevezivanje i mentalno odricanje od želja, egoizma i osećaja za "moje." Postoji univerzalno poštovanje za principe, ciljeve i ideale društva i metode njegovog rada. Ono

daje veliki naglasak na praktičnu stranu Sadhane. Ono iznosi na racionalni i naučni način jogu sinteze. Članovi koji pripadaju raznim institucijama i organizacijama u svim delovima sveta su postali članovi Društva božanskog života i pišu mi radi duhovnog vođstva. Brinem se o njima sa posebnom pažnjom i dajem im lekcije putem pošte za njihov duhovni napredak i dobrostanje. Društvo božanskog života objavljuje da bilo koji čovek može da dosegne mudrost u svom stadijumu života, bilo da je Brahmačari, Grihastha, Vanaprastha ili Sanjasin, bilo da je čistač, Brahmin, Šudra ili Kšatrija, bilo da je zaposleni svetovni čovek ili tihi Sadhaka na Himalajima. Božansko znanje nije iznimno vlasništvo Sanjasina, asketa.

Ono objašnjava kako je, iako je centralna osovina Đnana joga, Vedanta, neophodno da osoba praktikuje Karma jogu za pročišćenje uma i srca, Hatha jogu da održava dobro zdravlje i snagu i da pročišćuje Pranu i dobije stabilan um, Rađa jogu da uništi Sankalpe i ulije koncentraciju u meditaciju, i Đnana jogu da otkloni veo neznanja i na posletku se osloni na svoju vlastitu Satćidananda Svarupu.

Kritična raskrsnica

Učenici su postali nereligiozni,
izgubili su veru u religiju,
pod uticajem nauke,
zapostavili su Dharmu,
počeli su da puše i da se kockaju,
devojke su počele da se modiraju,
oficiri su postali materijalisti,
zdravlje ljudi je opalo,
ljudi izbegavaju svete spise,
materializam je dobio na snazi.

Na ovoj kritičnoj raskrsnici,
da se obnovi slava Gospodnja,
da se proširi znanje joge,
da se propoveda joga sinteze,
da se utka posvećenost i vera u ljude,
da se radi na duhovnom uzdizanju čovečanstva,
da se donese mir i blaženstvo svakom domu,
osnovao sam Misiju božanskog života,
I Joga-Vedanta Forest Univerzitet,
na svetom, dražesnom mestu u Himalajima,
na obalama svete Gange u Rišikešu.

Brzi rast misije

Počeo sam Društvo božanskog života 1936. sa ciljem duhovnog uzdizanja čovečanstva. Trenirao sam mnoge iskrene sutdente u jogi. Sa ciljem da postignem njihovu brzu duhovnu evoluciju, počeo sam sam sa jutarnim zajedničkim molitvama i nastavio sa grupnim Asana časovima. Lokalnim siromašnim ljudima i hiljadama hodočasnika sam delio medicinsku pomoć tako što sam započeo besplatnu apoteku. Poslao sam eksperte u razne cetre da daju lekcije o Bhaktiju, jogi i Vedanti. Mali hram je podignut za molitve i službe. Kada bi veliki broj učenika došao na obuku, objekti za spavanje i boravljenje su morali da se obezbede svim učenicima i posetiocima, i tako je nastao Šivananda Ašram.

Joga-Vedanta Forest Univerzitet je nastao kada se redovna nastava počela da održava o svim ograncima joge. Kako bi pomogli svim studentima širom sveta, osnovana je Univerzitetska štamparija za štampanje neophodnih radova iz oblasti praske i pet časopisa, sa nekoliko mašina koje su automatski obavljale posao. Mala apoteka je izrasla

u veliku Šivananda medicinsku organizaciju, sa Opštom bolnicom i svojom vastitom zgradom. Iako Društvo božanskog života nastavlja da bude centralna organizacija, mnoge druge institucije su nastale kako bi obavljale razne funkcije koje su nastale u vođenju organizovanog posla. Sada Ašram, veliko duhovno naselje, izgleda kao velika fabrika sa prelepim, neopsivim mirom Himalaja. Duhovni tragaoci koji dođu u Ašram i ostanu tamo mesecima ili godinama, shvate da tamo postoji veliki prostor za duhovni napredak - i kao radnik u raznim institucijama Ašrama, i kao za tihi meditant u oblasti hrama ili u džungli u obližnjem susedstvu, i svako odabire svoj put prema sklonostima uma.

Osnovni pristup

Radije nego da teže da zadobiju Raj posle smrti, sledbenici Društva božanskog društva pokušavaju da naprave da uslovi Raja prevladaju na Zemlji. Načela Društva božanskog života su savršeno nesektaška i univerzalno primenjiva. Osnova ovog pokreta je sleđenje trostrukih ideala istine, nenasilja i čistoće - zajedničkih osnovnih načela svih religija u svetu. Stoga pokret božanskog života ima voljnu saradnju svih ljudi svih vera i kultura, planova života i ciljeva koji su zajednički i prihvatljivi svima na Zemlji, koji imaju želju da se uzdignu iznad žalosti i zadobiju trajno blaženstvo. Ovo je, stoga, pokret božanskog života.

Bez tajnih doktrina

Staza Sadhane Božanskog života je samo esencija svih joga i glavna esencija svih religija. Ovde svako pronalazi osobine koje su pogodne i bezazlene za vlastitu religiju ili veru. Velika potreba za energičnom i intenzivnom primenom njenih ideala je više nego očigledna danas jer su nedavni napredak u poljima nauke, politike i sociologije imali tendenciju da dovedu čovečanstvo, bliže nego ikad, na rub opasnog bezdana popunog

agnosticizma i nasilnog samorazaranja. Mržnja i nasilje, neistna i prevara, porok i nečistoća brzo postaju naredba vremena.

Samo snaža protivteža možda može da dovede u harmoniju ovaj trend opadanja do određene mere. Kako bi se delovalo suprotno ovim štetnim uticajima koji su goropadni danas i kako bi se zastavilo čovekovo vrtložno jurišanje u propast, osnovano je Društvo božanskog života. Nosim poruku mira, dobre volje, duhovnog bratstva i realizacije jednote duha. Ne postoje sitničave dogme niti tajne doktrine ni ezoterični delovi ovog Društva božanskog života. Ljubavnici istine realizuju njenu punoću, beskrajnu lepotu, veličanstvenost i sjaj. Ono daje mesto i utočište svima. Ono omogućuje osobi da realizuje religiju srca, religiju jednote.

Šta je istinska religija

Religija ne može da se uči ni pukim argumentima niti diskusijom. Ne možeš da preobратиš osobu da bude religiozna ni pravilima ni moralnim kanonima. Tragaoca ne možeš da zadobiješ ni referisanjem na gomile svete literature ni čudima svoga nadređenog. Praktikuji religiju i živi prema njenim učenjima ako želiš da evoluiráš i da dosegneš cilj života. Koja god da je tvoja religija, koji god da je tvoj prorok, koji god da je tvoj jezik i država, koliko god godina da imaš i koji god da je tvoj spol, možeš lako da rasteš ako znaš kako da zdrobiš ego, da uništiš nižu prirodu uma i da zagospodariš nad telom, čulima i umom. Shvatio da je ovo put ka istinskom miru i večitom blaženstvu. Stoga ne pokušavam da ubedim ljude putem žestokih debata i argumenata.

Stvarna religija je religija srca. Srce mora najpre da se pročisti. Istina, ljubav i čistoća su osnove stvarne religije. Pobjeda nad nižom prirodom čoveka, kontrola uma, negovanje vrlina, služenje čovečanstvu, dobra volja, drugarstvo i uzajamno prijateljstvo, čine osnove istinske religije. Ovi ideali su uključeni u moto Društva božanskog života. Ja sam veoma izričit u širenju ovih ideala naveliko.

Ne gubim vreme da pronađem odgovarajuće autoritativne izjave iz svetih spisa da bih zadovoljio znatiželju aspiranata. Vodim praktičan život i pokušavam da budem primer studentima u oblikovanju njihovih života. Znam da će istinski religijski život da započne kada se uzdignete iznad telesne svesti. Bit učenja svih mudraca i svetaca, osnove svih religija i kultova su iste. Ljudi se bespotrebno bore oko neesencijalnosti i propuštaju cilj.

Neka pokret Božanskog života, preteča mira, harmonije i uzvišenog života, obasja ceo svet svojim sjajem i slavom!

Jevanđelje božanskog života

Svet nerealnosti je opsednut sa mnogim poteškoćama na svakom koraku koji napravimo prema cilju - Nirvani - koju je Gospod Budha postigao nakon mnogih godina odlučne i trajne borbe. Moderni mislilac niti ima potrebnog vremena niti strpljenja da radi strogi Tapas i isposničke religijske prakse, a neke od ovih su čak spale na nivo praznoverja. Podučavam moje jevanđelje božanskog života kako bi dao sadašnjoj generaciji dobiti koje će da proisteknu iz duhovnih praksa, kako bi im otkrio njihov stvarni značaj, a takođe da ih potpuno ubedim u njihovu delotvornost i korist. Jevanđelje božanskog života je sistem religioznog života koje je podoban za sve i svakoga, koji može da praktikuje obični radnik u kancelariji, **kao i radnik napolju**, bez da to ometa njihove svakodnevne obaveze. Lepota "Božanskog života" je njegova jednostavnost i praktična primenjivost na svakodnevni život običnog čoveka. Dok sledi učenja svoje vlastite religije, čovek može da postigne brzu duhovnu evoluciju sleđenjem principa Božanskog života.

Praktični aspekt

Osrednji tragaoc za istinom je često prevaren hirovima svog uma. Osoba koja pođe duhovnom stazom je ometena pre nego što dođe do kraja svoga putovanja, i prirodno je da pod iskušenjem da oslabi svoje napore na sredini puta. Mnoge su zamke, ali oni koji idu stabilno vodeći Božanski život, zasigurno postižu cilj njihove religijske težnje, tj. samorealizaciju. Stavio sam veliki naglasak u svom pisanju na disciplinovanje nemirnih čula, pobedu nad umom, pročišćenje srca, postizanje unutrašnjeg mira i duhovne snage koji odgovaraju različitim nivoima evolucije, ukusu i temperamentu svake osobe.

Uloga ogranaka božanskog života i duhovnih aspiranata

Moja poruka individualnim duhovnim tragaocima i ograncima Društva božanskog života je:

“Došli ste na ovu Zemlju da dosežete duhovno savršenstvo. Došli sve ovde da dosežete vrhunsko i nepomućeno blaženstvo. Svrha ljudskog rođenja je dostizanje božanske svesti. Cilj života je samorealizacija. Čovek nije čulna životinja. Čovek, u svojoj esencijalnoj prirodi, je uvek slobodno, uvek čisto, uvek savršeno, uvek besmrtno, duhovo biće. Osetite da ste besmrtno Jastvo. Vi ste Satćidananda. Setite se *‘Ajo nityah sasvatoyam puranah,’* — vi ste nerođeni, večiti, trajni i drevni. Živeti u ovoj uzvišenoj svesti je iskustiti neopisivu radost svakog trenutka vašeg života, iskustiti neograničenu slobodu duha. Ovo je vaše rođenjem stečeno pravo. Ovo je cilj vašeg života. Ovo je cilj. Glavna svrha pokreta Božanskog života je da shvatite ovo putem života u istini, čistoći, služenju i posvećenosti.

Strah dominira u vremenu nuklearnog naoružanja masovnog uništenja. Mržnja vlada pravilima velikih delova takozvanog prosvetljenog i civilizovanog čovečanstva. Ovo vreme napretka se pokazalo u realnosti kao era nazatka u pogledima i vrednostima, idealima i moralu širokih masa čovečanstva. Na ovoj raskrsnici, kulturni muškarci i žene

široj sveta traže u svetoj zemlji, Indiji, svetlo i znanje. To je uzvišen zadatak da se širi ovo svetlo duhovnog znanja i duhovnog idealizma u svim ćoškovima sveta.”

Jedinstvo ćovećanstva

“Upanišade kažu: ‘Sve je ovo uistinu Atman. Jedno, blaženost boravi u svim bićima.’ Duhovno jedinstvo celog ćovećanstva je velika lekcija koju ćoveć treba danas. Što god da je bilo i šta god da će biti u budućnosti, sve ovo je istinski jedno, jedino većito biće. Poruka Božanskog života je: ‘Vidi Boga u svim licima. Služi sve. Voli sve. Budi ljubazan prema svima. Budi saosećajan. Oseti da su svi tvoji vlastiti. Služi sva bića u duhu obožavanja koje nudiš božankom koje boravi u njima. Služenje ćoveću je istinski služenje Bogu.’ Neka ova poruka odzvanja sa slobodom od jednog kraja do drugog kraja svake zemlje. Neka ova poruka uđe u svaki dom i u svako srce.

“Sve velike religije sveta zaista objavljuju ovu božansku poruku duhovne osnove ćovećovog života. Oni zaista objavljuju univerzalno bratstvo ljudi pod oćinstvom svemogućeg Gospoda. Znajte dobro da srce Veda, srce Biblije, svetog Kurana, svetih Gatha i svetskih svetih spisa su istinski jedno i pevaju jedinstveno slatku poruku ljubavi i saradnje, dobrote i ljubavnosti, služenja i obožavanja. Odbacite prepreke imena i oblika. Tražite jendnotu u srcima svih bića. Uključite u svoj duhovni zagrljaj celo ćovećanstvo. Živite za mir. Živite za univerzalnu ljubav. Živite u božanskom životu.”

Trubaćki poziv božanskog života

“Ogranak božanskog života je veliki blagoslov svim ljudima sadašnjeg doba. To je istinka blagodat božanskog. To je polje dinamićke joge, polje praktićne Vedante. Širenje Božanskog života je nada ćovećanstva. Kroz Božanski život ćoveć će da se oslobodi od neznanja, boli i patnje i da nadiđe žalost i uđe u područje mira i blaženstva sada i ovde, u ovom životu. Božanski život donosi mir i bratstvo ćovećanstvu. On proćišćuje ćoveća,

uzvisuje njegovu prirodu i otkriva njegovu slavnu skrivenu, božansku ličnost. Božanski život je dar Indije celom svetu.

“Nek trubački poziv Upanišada odzvanja kroz svako selo, mesto i grad. Neka slavno recitovanje božanskog imena ispuni sve ćoškove. Neka se vrlina usadi u svako srce i neka Dharma i dobar život nastupi u svim oblastima življenja. Božanski život mora da bude praktičan. Ideali Božanskog života moraju da dosegnu praktičnu realizaciju. Božanski život mora da se snažno manifestuje u životima ljudi. Ovo je važno. Budite iskreni. Radite u harmoniji. Budite prilagodljivi. Prilagodite se, prihvatite, i promenite se. Setite se uvek da je rad bitna stvar, a ne lična viđenja i individualna mišljenja. Stoga rastopite sve razike i radite zajedno za motiv čistog života i duhovnog savršenstva.

“Savršenstvo individue vodi ka savršenstvu čovečanstva na posletku. Proširite doktrinu nesebičnog služenja. Inspirišite sve da slede stazu joge i da dosegnu cilj života, dobro zdravlje i dug život.” Nisam pokušavao da pomognem tragaocima za istinom putem pravila i propisa. Korak za korakom, davao sam upustva putem pisama, časopisa i vrednih publikacija svim studentima kako da stvore neke duhovne vibracije kroz zajedničku molitvu, zajedničku meditaciju, Bhađane i Kirtane. Ne računaju se brojevi za duhovni napredak. Čak i jedan iskreni student može da pokrene svet i donese svetlo i znanje svetu.

Sledeća pisma koja sam napisao svojim studentima između 1936.-e i 1940.-te će jasno objasniti kako sam započeo dinamičku kampanju širom sveta i osnovao preko 300 ogranaka Društva božanskog života.

(1) Važnost zajedničke Sadhane:

“Evolucija je brža kroz zajedničku Sadhanu, masovne molitve, i zajedničku meditaciju. Svrha ogranaka Božanskog života nije da prikupi bogatstvo, ime i slavu, nego

samo da donese mir i hrarmoniju svetu stvaranjem duhovnih vibracija u raznim centrima. Organizujete nedeljene sastanke. Pozovite prijatelje koji su duhovno orjentisani. Raščistite sumnje poklonika. Možete da imate biblioteku sa filozofskim knjigama. Pozovite obrazovane ljude u vaše mesto da drže predavanja. Povremeno odšampajte "Dvadeset važnih duhovnih uputstava" i druge letke za besplatnu distribuciju. Tako možete da položite seme Božanske misije. Ono će da raste polako i da donosi duhovno dobro svetu. Ovo će umnogome doprineti vašoj vlastitoj evoluciji kao i uzdizanju čovečanstva."

(2) Kao da osnujete ogranak Društva božanskog života:

'Dobro početi znači obaviti pola posla.' Mene ne zanimaju gigantski planovi i programi. Ako postoji dobar početak i ako radnici imaju iskrenost, veru i božansku ljubav, uspeh je zagantovan. Pisao sam iskrenim studentima:

"Napravio si sjajan početak i dobro si započeo. To će baciti korenje i uskoro dobiti cvetove. Možeš držati joga časove u kući u sobi. Napravi znak takođe. Održavaj nedeljne sastanke. Sakupi knjige od svojih prijatelja i napravi biblioteku. Poslaću ti svoje publikacije. Da pokriješ obične troškove, možeš da sakupiš malu članarinu od članova. Imaj ove ciljeve i namere:

(a) Ostvarti samorealizaciju kroz jogu.

(b) Obnoviti mladost kroz joga Asane, Pranajamu i etički trening.

(c) Širiti znanje Rišija i jogija blizo i daleko.

(d) Razviti univerzalno bratstvo, kosmičku božansku ljubav.

“Nikada nemoj da budeš obeshrabren ili nesiguran. Postoje mnogi koji su osnovali ogranak Božanskog života u njihovim kućama. Članovi porodice se skupe ujutro i uveče na zajedničku molitvu i održe Bhađane i Kirtane. Duhovne vibracije koje se tako kreiraju donose mir i napredak celoj porodici. Učini nešto sa svojim vlastitim odabranim prijateljima, čak i sa dva člana.”

Ja sam uvek spreman da dam detaljna uputstva entuzijastičnim tragaocima koji su željni da šire božansko znanje:

“Skupite nekoliko članova. Pročitajte nekoliko stranica iz moje knjige. Raščistite sumnje tragoaca. Naterajte ih da rade Đapu, Kirtane, meditaciju i da proučavaju Gitu. Pitajte ih da vode duhovni dnevnik i knjižicu sa Likhita Đapom. Imate retke stvari i znanje i sposobnosti u koje nemate dovoljno puzdanja ili kojih još niste ni svesni. Ispoljite svoje skrivene sposobnosti. Dajte sve što posedujete. Svet će imati koristi. Osnujte grupu u vašem vlastitom mestu i započnite slične aktivnosti u raznim delovima svoga grada. Nemojte da se kolebate. Budite puni nade. Možete da uradite čuda. Odašiljajte svetlo radosti i mira. Imajte definisan rad. Radite malo. To je dovoljno. Možete da utrošite vreme lepo i korisno. Neka cvet cveta. Pčele će same doći. Mnogo naprora nije potrebno. Nikakav napor nije neophodan. Samo pritisnite okidač, sve će samo da teče. Želim vam uspeh, slobodu i savršentvo.

“Održavajte meditaciju na otvorenom za odabrnim prijateljima. Organizujte grupno izvođenje joga Asana. Organizujte Trataka praksu na Om ili bilo koju sliku Boga pet minuta. Započnite sa postom ili Phalahara na Ekadaši dane. Održite predavanje o raznim čakrama.

“Spemajte lekcije svakodnevno po noći, prethodni dan. Koncentrišite se i sakupite ideje. Zabeležite i zapišite ih na komadu papira ili u svesci. Čitajte sa papira ako ne

možete da održite predavanje. Pričajete polako. Napunite se sa umerenim Kumbhakama i Ćapom. Uzimajte dobru hranjivu hranu i voće.

“Ako ne možete da date lep govor, napišite esej ili čitajte sa papira sa naglaskom i velikom snagom iz dubine svoga srca. Polako ćete dobiti snagu govorništva. Kada sretnete dobre žedne duše, dajte im dobre ideje i pitajte ih da oforme takve grupe u svojim vlastitim mestima. To će olakšati budući rad. Pitajte svakog čoveka sa kojim dođete u kontakt da svakodnevno pročita nekoliko strofa iz Gite i ponavlja Gajatri Mantru. Inicirajte mnoge. Hvalite korist Mantre i Ćape. Uvedite Male za Ćapu.”

(3) Duhovni tok mora da se održava živim

Ja pažljivo nadgledam aktivnosti ogranaka i nastavljam da ih inspirišem i ohrabrujem svako malo. Šaljem sposobne i napredne tragaoce da održavaju tok živim i podstaknu ih da napreduju sa svojim aktivnostima. Ovde su moja upustva jednom od njih:

“Kako je centar sada? Mrtav ili dahće ili je pun života? Otiđi kod svih direktora srednjih škola i organizuj predstavu joga Asana magična-lampa. Nemoj da ne uradiš ovaj posao. Ja sam ovo uradio u svim školama u Pandžabu i Utar Pradešu za vreme mojih putovanja. Ljubazno mi pošalji izveštaj svojih aktivnosti s vremena na vreme. Nikad nemoj da praviš pogrešne izgovore. Ne budi nesiguran. Nemoj da postaneš Zanana Vedantist. Putem posla koji radiš u školama i koledžima, duhovne Samskare se utiskuju u hiljade umova. To će isplivati kada dođe vreme.

“Budite hrabri. Čak i oni sa M.A., sudijama i hirurzi su svetovni. Bićete Avatari ispred strastvenih ljudi. Budite hrabri i pričajte sa uzvišenošću, poniznošću i skrenošću. Možete da naelektrišete i općinite publiku. Preuzmite različitu, jaku ličnost na bini.

Ubacite vatru, žar i entuzijazam u svoje reči. Ne gubite šansu. Što god radite sada je dovoljno da uzdigente svet. Ne čekajte da postanete veliki Pandit da radite ovaj posao.

“Primio sam nekoliko pisama od ogranaka da ste posetili i prikazali filmove sa bezbrojnim zahvalama. Niko nije radio takav posao pre. On je bez presedna. Kada vas posao optereti, sakrijte se u svoju sobu, ili za promenu otiđite na usamljeno mesto. Napunite baterije putem tihe meditacije u osami i izađite sa duplo više energije. Regulišite svoju energiju. Nemojte da izlijete sve odjednom. Dajte sebi dovoljno odmora. Naučite da se opustite. Sakrijte se.”

(4) Služenje je veće od meditacije:

“Sadašnji posao koji radite je veća joga od važne, samozvane meditacije (spavanja i građenja kula u vazduhu u isto vreme) koju rade Vedantisti ovih dana. To je velika Jađna. Radite kao lav. Urlajte kao lav. Čestitam vam na uzvišenom poslu koji ste uradili u raznim centrima. To je sve Njegova milost. Osetite ovo. To je Njegova volja koja je radila kroz vaše umove, intelekt i telo. Uvek Mu budite zahvalni. Molite se za Njegove blagoslove i milost. Ako vam poklonici i obožavaici bilo šta ponude, nemojte to da odbijate pod lažnim osećajem Vairagje. Novac je potreban za rad, lekove za bolesne i štampanje. Postani Maha Tjagi i Maha Bhogi. Odmarajte se. Nemojte previše raditi. Regulišite svoju energiju. Pijte, udišite mnogo ozona. Nemojte da izlazite među ljude. Govorite malo i samo o važnim temama. Brinite se o vašem zdravlju jer radite puno. Konzumirajte mnogo mleka, voća, badema. Odmorite se nedelju dana. Odmor znači da promenite posao, a ne spavanje i gubljenje vremena na beskorisne prijatelje ili na besciljno lutanje.

“Služite ljude sa svim srcem, voljno, neumorno, bez gundanja, bez da čak i povremeno pokažete mrzovoljno lice. Ovo je prilično teško. Dajte sve od sebe. Onda će to biti čista joga. Ne trebate da meditirate. Ne trebate da radite Ćapu. Ne trebate da

zatvarate nosnice za Pranajamu. Preobazite svaki pokret, svaki dah, svako kretanje tela u čistu jogu kao što sam gore opisao. To je služenje Bogu. Vi radite, živite i dišete samo za Njega. Održavajte ovu Bavu. Imaćete kosmičku svest uskoro. Setite se ove tačke: Rad je bogoštovanje. Nemojte to da zaboravite. Moraćete da evoluirate kroz rad i meditaciju. Joga je pročišćujuća kada se radi sa ispravnim duhom. Prva vaša dužnost je da položite glavu do stopla starijih, Svamija i svih u Ašramu, bilo da je čistač ili Zamindar. Osećajte jednotu. Budite veseli. Prilagodite se. Podnosite povrede i uvrede. Trenirajte um da bude jednak u svim okolnostima i na svim mestima. Samo onda možete biti zaista jaki.”

(5) Integralna joga:

Ne ohrabrujem neravnomeran razvoj, ali podstičem svoje učenike da kombinuju važne ogranke joga sa naglaskom na dinamičku nesebičnu službu i negovanje vrlina, dok dajem punu individualnu slobodu tragaocu:

“Ne teram vas da ostanete u gradovima. Vaše zdravlje i duhovni napredak su veoma važni. Vidite kako ste uradili velik posao za kratko vreme. Ako ste još energični i ako osećate da možete da nastavite sa poslom sa savršenom lakoćom, možete da ostanete tamo još neko vreme. Ili možete da kažete ‘zbogom’ gradskom životu. U vašim je rukama.

“Možeš da dođeš pred kraj meseca. Nemoj više da ostaješ u gradu. To će biti štetno za tebe i tvoj napredak. Sada ti treba osama. Provodi dugo vreme u studiranju takođe. Tvoje sadašnje znanje je plitko. Tvoja uutrašnja priroda takođe nije obnovljena. Potrebna je Sadhana. Sada ti treba odmor, miran život u atmosferi Himalaja-Gange kako bi napunio baterije i radio dinamički posao sa duplom energijom i snagom. Dug boravak u gradovima mora da bude popraćen sa čestim odlaskom u mesta osame. To će ti biti od koristi. Ljubazno dođi i ostani ovde dugo vremena. Puke leteće posete neće biti od koristi.

“Blagosloven si. Bog postoji. Bog boravi u svemu. Bog je unutrašnji upravljač. Bog treba da se spozna. Dharma vodi ka bogoviđenju. Dobrota vodi ka Bogu. Ljubav vodi ka Bogu. Meditirajte na večno, svoje najdublje unutrašnje Jastvo ili Atmana. Istraj u Sadhani. Zaroni u Sadhanu i meditaciju. Uđi u tišinu. Postani plamen Božji. Postani večno blaženstvo kroz Božanski život. Onaj ko živi da bi služio drugima je veoma srećan. On je blagosloven. On postiže bogorealizaciju. Služenje pročišćuje srce i donosi božansko svetlo. Budite učvršćeni u Atmanu. Ovo je stvarna Sadhana. Živi svoje rođenjem stečeno pravo usred tipkanja, lektorisanja knjiga, pisanja članaka. Ovo je bolje od pećinskog života. Ovo je dinamička, integralna joga. Iako si u gradu, osećaj da si u Ašramu ovde na Himalajima. Ovo je joga. Ovo je test koji je dao Đanaka Šri Suki.”

(6) Sveobuhvatna primena zadatka:

Želim da moji učenici budu kao ja, da se daju na celovit način, da šire poruku Gospodnju i da razvijaju božanske kvalitete u sebi i da ih ugrađuju u druge.

“Gde god da idete, davajte, delite, širite, svoje ideje, moto, ideale. Širite svoja duhovna osećanja. Delite sa drugima. Uvek davajte, davajte, davajte. Dajte sve. Ne pitajte ništa. Vaša uobičajena rutina meditacije i proučavanja mora da se održava. Samo Brahman je stvaran. Bez Indrija, ti si Brahman “Tat Tvam Asi”. Ja nisam umoran od stalnog ponavljanja ove tri ideje. One moraju da uđu u vaše nerve, ćelije, krv i kosti. Udenite ove ideje u umove svih, zajedno sa Bhakti i Niškamom Karmom. Nosite ove tri ideje u vašem džepu, Ćiti. Ovaj svet, telo je površno, Đalam, Svapna.

“Podučavajte hiljade Asanama. Pročitajte moj članak o Brahmačarji u svim školama i koledžima uz prikazivanje Asana i Pranajama. Posle tihe meditacije pet ili deset minuta, održite Kirtan i Om recitaciju. Objasnite jogičke i Vedantske termine članovima. Ceo grad će da bude natopljen sa duhovnim vibracijama. Samo studiranje

moga pisanja sa malim objašnjenjima jogičkih termina će lepo napraviti joga čas. Moram da te podsetim:

(a) Inicirajte u Mantru što više hiljada studenata.

(b) Predložite Ćapa Malu.

(c) Uveče održavajte Kirtane i Bhađane.

(d) Prepričavajte GITU, Atma-Bodu, Viveka-Ćudamani, Upanišade, itd.

(e) Odštampajte letke za besplatno deljenje.

“Organizujte masovni Hari Kirtan na Ekadaši u velikoj dvorani ili u hramu. Održite program sa učestvovanjem slavni ljudi sa kratkim predavanjima. Na kraju podelite Prasad. Napravite neophodne pripreme sedam dana unapred. Oduševite svet. Ovo je važan i svet posao gde god da ideš. Ovo je konferencija Božanskog života u malom. Sposobni ste da ovo uradite, znam.

“Vi obavljate zaista velik posao. To je lep početak. Zaista je potrebna ova vrsta kombinacije Ćape, Kirtana, Joga Asana, srudiranja i predavanja. Vodite knjigu beleški i držite je uz sebe u džepu. Zabeležite sve šta treba da napravite. Tako možete da se poboljšate. Razvićete mišljenje. Upoznaćete svoju prirodu i njen način delovanja. Bićete koncentrisani čak i onda kada je vaš um potpuno zaokupljen. Hiljade će biti inspirisane na neku vrstu religijskog rada. Sve ovo je način pročišćavanja srca i predstavlja jogu za vas.

“Možete napraviti stvarni, tihi, solidni posao putem individualnih govora. To je način pripreme i prosvetljenja za vas. Morad da se radi na raznim mestima u gradu. To nije slepi posao. To je Njegov posao koji radite kroz vaše telo i um. U roku od pet godina,

bićete bolji od mnogih profesora i poznatih religijskih vođa ako budete radili iskren i stabilan dinamički posao.”

Poglavlje šesto

Šivanandin Ašram

Problemi duhovnih organizacija

Duhovne organizacije sa visokim ciljevima i namerama bi trebale da osnivaju samo Mahatme koje su apsolutno slobodne, savršene i nesebične. Ako religijske institucije osnuju sebični ljudi, one postanu centri sukoba i opasnosti za društvo i donose propast onima koji su u kontaktu sa radnicima. Dugoročno, putem loše vođenih institucija i Ašrama, ljudi gube veru u Boga i religiju i počinju da osuđuju sve Mahatme da su lažni jogiji. Ponekad sebični ljudi započinju duhovne institucije kao poslovne organizacije. Oni pogrešno vode ljude.

Čak ako Ašram osnuje samorealizovana osoba sa visokim ciljevima i namerama u početnim stadijima, on može da se posle zatruje koristoljubivim motivima. Osnivači moraju imati izuzetan kapacitet služenja čovečanstva. Onda i samo onda osoba može stvarn služiti celo vreme. Teško je raditi sistematičan posao kada kod kućedomaćina postoji manjak interesa i Srade. Iznad svega, iznimno je teško naći radnike koji imaju sposobnost i devociju. Ovih dana tragaoci ne cene mnogo vrednost nesebičnog služenja. Mnogim Ašramima nedostaju sposobni radnici.

Ašram je rastao sam po sebi

Nikad nisam ni pomišljao da osnujem Ašram. Kada se pojavila velika navala učenika i poklonika koji su dolazili kod mene radi duhovnog vođstva, imao sam cilj da im pomognem i učinim ih korisnim za svet, te sam napravio neka polja aktivnosti za njihov napredak i za javno dobro, ohrabrio ih da uče i rade Sadhanu, organizovao neophodne pogodnosti za njihov boravak i spavanje tako što sam koristio lične donacije koje sam primao od nekih obožavalaca. Tako je, kroz neko vreme, oko mene je izrastao veliki Ašram i idealna institucija sa gostoljubivim okruženjem - velika duhovna kolonija - Šivananda Nagar.

Nisam pravio velike planove ni šeme. Nisam pitao nijednu veliku osobu ili Maharađu da mi da novac. Svet je cenio služenje koje sam tu radio na ispravan način. Mala pomoć je dolazila iz božanskog izvora i ja sam pažljivo trošio svaki cent za maksimalno duhovno dobro za ceo svet. Nekoliko novih zgrada-palača bi izniklo svake godine i još uvek je nedostajalo mesta za smeštaj stanara i reka posetioca. Posao se lepo razvijao u svakom stadijumu. Nebrojeno puta poklonici su me terali da radim marketinške turneje kako bih skupio novac. To nije bilo za mene. Uživam u davanju i služenju svih. Godine 1940.-te su napravljene velike pripreme za obimnu turneju u Pandžabu. Poslao sam telegram i otkazao program. Telegrafaska poruka otkriva stav sa kojim upravljam poslovima Ašrama:

“Ne zanima me da li će Društvo božanskog života procvetati ili neće. Ako je milost Božja i ako budemo vršili našu Sadhanu i služili sa ispravnim stavom, Bavom i Šradom, pomoć će doći iz božanskog izvora. Dozvolite mi da radim koliko je moguće iz mog vlastitog, malog Kutira na obali Gange. Kada ima meda, pčele će same doći. Nemilosrdno odbaci želju za novcem.”

Za kratko vreme posao se razvio. Održavali su se redovni časovi o Jogi, Bakti, Vedanti i zdravlju. Danas preko 300 studenata živi sa mnom sa svim pogodnostima,

korača stazom joge, i služi svet na različite načine. Slava Bogu! Neka su blagosloveni svi tragaoci. Iz raznih zemalja dolaze studenti koji potiču iz različitih kultova i vera, i ostaju sa mnom nedeljama i mesecima. U Ašram često dolaze poklonici iz svih delova Indije i učestvuju u zajedničkoj Sadhani i Satsanzima.

Gde su svi dobrodošli

Sveti spisi propisiju Viveku, Vairagju, Šat-Sampat i Mumukšutvu kao kvalifikacije za prvoklasne tragaoce. Neki ortodoksni kultovi imaju ograničenja koja se tiču kaste i zahtevaju da studenti prođu kroz četiri stepena života, tj., Brahmačarju, Grihastu, Vanaprastu i onda Sanjasu. Kada studenti dođu kod mene, ja se ne raspitujem o njihovim kvalifikacijama, statusu, roditeljstvu, kasti i kapacitetu. Ja poželim dobrodošlicu čak i lopovima i nevaljalcima, mladim osobama, kao i onima koji su bolesni i stari. Veoma dobro znam da će svi oni da postanu dinamični jogiji kada dođu u društvo mudraca i svetaca ili kada im se dozvoli da ostanu na mestu koje ima uzvišenu duhovnu vibraciju.

Savršena sloboda

Duhovne vibracije Ašrama imaju velike dobrobiti na ljude na stazi joge. Hiljade su to osetile. Ne namećem nikakva pravila ni ograničenja na tragaoce koji žele da ostanu u Ašramu. Bilo koji broj ljudi može da dođe i da oстане koliko želi, i mogu da odu kada požele. Od njih ne zahtevam nikakav rad, služenje niti pomoć. Dozvoljavam im da nastave sa svojim učenjem i Sadhanom i pomažem im na sve moguće načine.

Visoko posvećeni tragaoci koji cene nesebično služenje za svoj vlastiti napredak provode svo svoje vreme u obavljanju korisnih poslova i dobro upravljaju poslovima Društva. Za njih je sve joga. Oni su svi joga Brašte, živi primeri i modeli za svet. Hiljade

tragaoca je došlo u Ašram. Nekoliko stotina je otišlo nakon što su dobili obuku, ili su usmereni na intenzivnu Sadhanu u izolaciji ili dinamički posao u gradu, pa ipak Ašram je uvek pun i svaki dan bar deset visoko obrazovanih kandidata napravi zahtev za boravljenjem u Ašramu. Studenti misteriozno dobijaju pomoć prisustvovanjem Satsanzima i kupanjem u svetoj Gangi. Kada se uključe u neki rad, svi dolaze u prisan odnos sa mnom i mnogo nauče za kratko vreme. Bez mnogo napora oni brzo razvijaju sve božanske kvalitete i postaju sjajni jogiji.

Čudo nad čudima

Kako je moguće voditi idealan Ašram pod gore navedenim okolnostima? To je velika zagonetka za mnoge ljude. Svetu to izgleda kao čudo. Ljudi su zadivljeni. Ne brinem se nimalo kada sekretari i menadžeri Ašrama često navraćaju kod mene sa velikom listom i kada mi pokažu dugovanja od lake rupija. Isčuđavanje nema granica kada ja, bez obzira na takve dugove, odobravam kupovinu nekoliko automatskih mašina za štampanje za Univerzitetsku štampariju ili zadnji model prvoklasnih kamera, povećivača i projektora za studio, ili gradnju velikih dvorana, hramova i Ghatova pored Gange.

Ljudi se žale da ovde dobijaju više hrane i udobnosti nego što im je potrebno. Stanovnici se osećaju veoma bogatim i srećnim. Neki mogu da izgledaju kao obični seljaci; samo nekolicina nije dobila visoko obrazovanje. Ali ja vidim da je svako u Ašramu veliki svetac sa sjajnim skrivenim veštinama i talentima. Uvažene ličnosti koje posećuju Ašram su zapanjeni kada prepoznaju veliki napredak kod stanovnika, dive se njihovim kapacitetima i raspituju se: "Dragi Svamiđi Maharađ, kako pronalaziš toliko talentovanih ljudi?"

Da li je bio ijedan slučaj da sam pitao stanovnika Ašrama da ode ili izrazio loša osećanja ili koristio teške reči? Nijedan. Kada imam ozbiljne pritužbe da određeni

Sadhaka narušava mir ašrama ili ometa tečno delovanje institucije, pitam čoveka da ode i živi nezavisno u nekom drugom odgovarajućem mestu. Dam mu dovoljno novca za putne troškove i pismo koje će mu pomoći i predstaviti ga poklonicima. Dam mu duhovni savet na odlasku i molim se za njegovu dobrobit i prosvetljenje. Za nekoliko dana ili nedelja, čovek počne da oseća da je Ašram njegov vlastiti dom i vraća se sa promenjenim stavom i srcem. Ja ga srdačno primim. Ja lako zaboravljam prošlost. Nemam osvetničku prirodu. Dozvoljavam beskorisnim ljudima, pesimističnim ljudima, pa čak i onima koji me kritikuju i napadaju menadžment, da ostanu u Ašramu. Čudesna promena se dešava u njima nakon kratkog boravka. Vidim radost i blaženstvo na njihovim licima.

Kako o tragaocima treba da se brine

Ja imam neograničenu, spontanu darežljivost, ljubav i privrženost svim studentima joge bez obzira na njihove godine ili spol, kvalifikacije i sposobnosti. Ja sam izuzetno zadovoljan sa onima koji rade Ćapu ili malo meditiraju ili rade neku vrstu služenja društva, bolesnih i siromašnih. Nudim široko polje delovanja svim vrstama ljudi kako bi mogli da ostanu u Ašramu i napreduju kroz Sadhanu ili posao koji je namenjen duhovnom uzdignuću čovečanstva. Posebno se brinem o starim ljudima, mladim tragaocima i bespomoćnim bolesnim ljudima. Delim slatkiše i voće svima, a onda se malo i sam poslužim.

Sada se sećam kako sam nosio mleko i jogurt starim Sadhuima u Svargašramu, prao im noge i davao im lekove kada su bili bolesni. Čak i sada šaljem deo svoje vlastite hrane nekim studentima Sanjase i posetiocima u Ašramu. Nekoliko godina sam sam delio svoju vlastitu hrane sa nekoliko radnika koji su obavljali teške poslove, a imali su slabu ishranu i veoma loše zdravlje. Posle, kada se rad povećao u svim smerovima,

zadržao sam dva mlada Brahmačarija pored sebe koji su uvek delili voće i kekse svim stanovnicima Ašrama. Oni nisu bacali hranu u sobe sa nadmenošću na način na koji to svetovni ljudi rade kada dele dobrovoljne priloge. Imao sam Bavu sa kojom sam služio Gospoda u formi. Najpre bih se poklonio, a onda ih ponudio.

Kada bih povremeno slao novac ili knjige ili jelo mojim studentima na izdvojenim mestima, uvek bih rekao: "Ljubazno vas molim da ovo prihvatite." Bava, unutrašnje osećanje i motiv su bitniji za duhovno postignuće. Ovo mi je dolazilo prirodno - nisam to svesno radio s naporom. To nije bilo kao služenje koje su radili egoistični ljudi za ime i slavu. Ova vrlina dobrovoljnog služenja bolesnih, siromašnih i bespomoćnih sa svom poniznošću je moja glavna joga, i ova jedna jedina joga mi je pomogla da razvijem sve božanske kvalitete i vidim Gospoda iza svih imena i formi.

Pomoć i ljubav svima

Usled Prarabde ili Vikšepe uma, ili žudnje za čulnim užicima ili nekim oblikom luksuza, ili znatiželje da se vide razna mesta, ljudi pokušavaju da odu iz Ašrama. Neki napredni studenti nakon nekoliko godina boravka u Ašramu žele da dobiju neka iskustva iz meditacije u unutrašnjim delovima Himalaja. Divim im se i dajem im sve pogodnosti. Oni svi ovise o milostinji za hranu, ali ja im šaljem dovoljno novca za njihovo dodatno mleko i voće. Neki studenti koji imaju podsticajnu prirodu žele da pomognu čovečanstvu i da idu na predavačke turneje. Organizujem duhovne konferencije i šaljem te studente u razne centre.

U Ašramu me u prošlosti nekoliko studenata sa jakim čulima i žudnjama, kritikovalo i zloupotrebilo Ašram i cele Himalaje, i napustilo mesto sa osećanjem ljutnje. Ja sam ih blagoslovio i molio se za njihovo prosvetljenje, znanje i ispravno razumevanje i

unutrašnju duhovnu snagu. Ali svi oni odlaze samo da bi se vratili u Ašram sa potpuno promenjenim srcima. Poželim im dobrodošlicu sa ljubavlju i privrženošću. Brzo zaboravljam prošlost. Osoba može da ode stotinu puta i da se vrati. Moja ljubav za osobu postaje veća. Ljudi ne mogu da se preobrazu u božanska bića putem prisile ili pravila i propisa. Oni moraju da imaju svoja vlastita ubedljiva iskustva.

U Ašramu je svako zadužen da vodi neku jednu od važnih sekcija posla. Kada ljudi iznenada odu, naravno je da to šteti poslu. Nastanu mnoge nepravilnosti kada nove osobe zauzmu to radno mesto. Usled toga mogu da se pojave veliki gubici. Meni je bitan samo napredak i prosperitet individue, znanje i mir, i stoga ne stojim nikome na putu ko želi da napusti Ašram.

Individualna pažnja i razmatranje

Neka od pisama koje sam napisao svojim studentima koji se nalaze na izdvojenim lokacijama pre nekoliko godina objašnjavaju kako brinem za svoje studente:

I. Šri A. divno napreduje. On je napredni Ačarja u kuhinji ovih dana. On je i napredni stenograf. Molim vas da mu na moj račun ustupite jedan set Upanišada, naliv pero i kopiju moje Prakse Vedante.

II. Ljubazno se postaraj o Šri S.R.C.. Njegovo zdravlje je već narušeno. On se sada i žalio. Njegova hrana je oskudna. Ljubazno ga snabdevajte sa slanim keksima i voćem. Uvek boravi u Gospodu.

III. Kad god ti zatreba novac, odmah mi piši. Ne narušavaj svoje zdravlje u ime Tapasje. Možeš da radiš kako želiš. Ali provodi vreme korisno. Bog te blagoslovio.

IV. Kako je tvoje zdravlje? Zapiši sva svoja iskustva i pošalji mi izveštaj kako provodiš 24 sata. Moj dragi Jogirađ, možeš da se vratiš u Ašram kad god želiš. Ovo je tvoj vlastiti duhovni dom. Sledeće je esencijano za nesmetanu Sadhanu i savršentvo:

(a) Dobro zdravlje kroz molitvu, odmor, relaksaciju; pravilna ishrana i Sadhana.

(b) Mirno i proveteno mesto sa duhovnim vibracijama.

(c) Jednostavna hrana u redovnim intervalima.

(d) Pomoć starijima i vođstvo naprednog studenta joge ili Gurua.

(e) Mesto za medicinsku pomoć u slučaju potrebe.

Oni osiguravaju brz duhovni napredak. Onda možeš lepo bez brige ili straha da napreduješ u praksi joge. A imaš sve gore navedeno ovde u Ašramu. Mogu li da ti pošaljem novac za voz? Srdačan pozdrav.

Ohrabrenje i savet

Uvek sam zahvalan onima koji su služili u Božanskoj misiji. Veoma vrednujem njihovo služenje i uvek sam darežljiv u obasipanju pohvalama. Takođe brinem o ličnim potrebama mojih studenta — njihovom zdravlju i duhovnom napretku. Pre nekoliko godina sam napisao jednom od mojih studenata:

I. Vodi brigu o svom zdravlju. Ne možeš da živiš samo na travi, vodi i vazduhu. Odmah odustani od ove ideje. Uzimaj hranjivu ishranu i mnogo energetski jakog voća. Nauči da se opustiš. Ovo je veoma bitno. Idi u duge, žustre šetnje. Napravio si dobar posao ove godine u oblasti štampanja. To je sasvim dovoljno. Sve je Njegov posao. Sve je Njegova

milost. Da li ti je dobro tamo? Mogu li da ti pošaljem novac za lične troškove? Mleko i hranjivo jelo su potrebni kada ljudi rade u aktivnom polju širenja znanja ili kada rade strogu Sadhanu u osami.

II. Napravio si čudo. Ovo nije laskanje. Nikad nisam očekivao toliko od tebe. Nemoj da preteruješ sa radom. Reguliši energiju. Odmori se u predgrađu kada se umoriš. Održavaj Kritane na Ekadaši u raznim centrima. Davaj nedeljne časove. Obavljaj tihe, individualne zadatke. Na ovaj način možeš više da utičeš na ljude. Nikad ne spavaj u kući kućeomaćina. Beži od žena. Ne igray se ne i ne šali se sa njima.

III. Nemoj da se plašiš hladnoće u Rišikešu. Nemoj da se plašiš bespotrebno. Možeš da koristiš moju ćebad. Uzmi mleko i čaj iz radnje na moj račun. Uživaj u miru Večitog.

IV. Odmori se. Ne radi previše. Naulji glavu sa uljem za hlađenje. Radi Pranajamu rano jutro dok je hladno. To će te opskrbiti sa mnogo energije. I jedi voće. Nikad ne znemari jutarnju i večernju meditaciju. Cilj Sanjasina je Vedantska realizacija, *Aham Brahma Asmi*. Brahma Ništtha je tvoja hrana, piće i sve. Ovo može da se radi uz Karma jogu.

Imam veliko poštovanje prema Sanskritu i ohrabrujem svoje studente da studiraju Sanskrit - ko god da ima talaneta za to - iako je to možda trošak samom Ašramu. Jednom sam pisao svom studentu:

“Da imam nekog duha ili drvo na kojem rastu novčanice i novčići kao voće, mogao bih lako da zadovoljim studente Sanskrita. Njihove potrebe su beskrajne. Moram da uradim nešto da im pomognem. Oni rade značajna i duboka istraživanja. Njihovo studiranje će biti ozbiljno poremećeno ako ne dobiju knjige. Želim da započnem Koledž za Sanskrit koji će primati veliki broj studenata i da organizujem sve pogodnosti za studente Sanjasine kako bi radili istraživanja literature na Sanskritu. Trebali bi da imamo

samilosti i moramo da služimo druge čak ako to znači žrtvovanje vlastitih želje. To je moja urođena priroda. To je Darma sveca.”

Duh zbrinjavanja

Kada je jedan od mojih studenata napustio Ašram iz nekog razloga, odmah sam osetio da njegovo vredno iskustvo i sposobnosti ne bi trebale da se izgube. Stoga sam mu ovako napisao:

“Slao sam ti novac za džeparac. Novac je ostavljen sa beleškom: ‘Napustio mesto.’ Ja sam uvek do tvojih stopala da te služim u svako doba. Ti samo odbijaš. Zašto bi trebao da ovisiš i o kome kada sam ja ovde da te služim na sve načine? Zašto bi živeo u gradovima sa svetovnim ljudima? Ovde postoje razne oblasti u kojima možeš raditi, nežno, umereno, polako, malo, bez da se mešaš i sa kim, neovisno, imajući vezu samo sa mnom.

“Sve sekcije posla pate zbog ljudskih želja i neispravnog nadzora. Čak ako se brineš o malom poslu u sekciji korespodencije, to će biti od velike pomoći svetu. Možeš da mi pomogneš da stotinu načina. Nemoj da se naprežeš kao pre. Radi manji posao bez ikakve odgovornosti. Ovo je Božji blagoslov i milost. Mnogo se odmaraj i radi malo. Možeš da boraviš van Ašrama. Hranu će ti donositi u sobu. Daću ti novac za tvoje troškove.

“Nema nestašice hrane za tebe dok si ovde. Ne zabranjujem hranu nikome. Zašto bi živeo u svetu? Postepeno ćeš izgubiti sve svoje sposobnosti kada nisi u kontaktu sa poslom. Svetovna atmosfera nije dobra za duhovni razvoj. Stoga dođi odmah u Rišikeš. Mogu li da ti pošaljem novac za voznu kartu? Ako želiš, možeš da živiš ovde šest meseci, a šest meseci u gradu.

“Ako malo promeniš pogled, viziju, maštu i stav, možeš da budeš srećan ovde i svuda. Čovek pati radi svoje mašte i svojih starih navika razmišljanja. On nikad ne dozvoljava da bude promenjen. Ovo je Maja. Promeni se i prihvati. Uvek budi srećan i veseo. Napreduj brzo i postani dinamički jogi i donesi svetlo i znanje celom svetu.”

Ko može da osnuje Ašram

Ašram je slavni centar koji osigurava svetski mir. Mnoge entuzijaste osnivaju Ašrame sa lepim imenom. Ovo nije dovoljno. Kada početnici otvaraju nove Ašrame, to ne donosi dobre rezultate svetu. Da bi se Ašram uspešno vodio, treba da postoje posebne sposobnosti. Za početnike to će biti prepreka, a za napredne studenete to će biti pad. Pre mnogo godina su mi neki Sanjasini pisali da im pošaljem finansijsku pomoć i savet kako da poboljšaju aktivnosti u njihovim Ašramima. Dole je kopija odgovora koji sam im poslao. Ovo jasno objašnjava moj stav i principe:

“Voljeni Svamiđi, tvoja postignuća, ciljevi i namere su zaista vredni hvale. O Svamiđi, ne teži za Gurudomom, ugodnostima, imenom i slavom kada započinješ Ašram ili religijsko Društvo. Generalno, oni koji počinju Ašrame su ponizni na početku i služe. Kada postanu bogati i dobro učvršćeni, ne brinu se za javno služenje ni individualni napredak. Postaju arogani i autokrate. Budi oprezan sa iskušenjima i uvek radi kao pokorni Sevak. Čak nakon samorealizacije, ne napuštaj svakodnevnu rutinu Sadhane.

“Ne znam nikakvog bogatog Ragđu ili Zamindara. Nemam učenika. Neki tragaoci koji žele istinsku duhovnu obuku me smatraju za njihovog Gurua. Dobro se brinem o njima. To je sve. Ne mogu da vam pomognem novčano. Služim svetu na mnogo načina i radim putem svih Ašrama, organizacija, i religioznih institucija.

Ako radite javnu službu sa nesebičnim duhom, ako ljudi vide duh odricanja u vama, onda će i oni sami da volontiraju kako bi pomogli na sve načine. Ne pomerajte nebo i zemlju radi novca. Ne okušavajte vašu sreću kroz Derbi Svip. To je žalosno da Sadhui misle o takvim šemama.

“Danas tragaoci ne mare za njihov duhovni napredak. Obriju svoje glave, obojaju svoju odeću i ostanu neko vreme u Rišikešu i onda se predstavljaju kao veliki jogiji. Počinju da skupljaju novac za osnivanje Ašrama da bi vodili udobe živote.

“Postoji dovoljno Ašrama i skloništa u Indiji. Iskreni, nesebični radnici su retki. Pre nego što neko započne Ašram, osoba mora da živi primerenim životom. Njegovo samo prisustvo mora da daje mir, moć i blaženstvo svima. Samo onda osoba može uspešno da vodi instituciju.

Ideali ne smeju da se zaborave

“Pre nego što osnuju Ašram, moto, ambicije i ciljevi su bez sumnje veliki, očaravajući i privlačni. Ali čim malo novca i slave prispe, zaboravlja se ideal. Duh nesebičnog služenja nestaje. Napuštaju se ciljevi. Osnivači žele da vode udoban život sa nekim odabranim učenicima i sledbenicima. Čak osnivači mogu da žive idealne živote, ali njihovi učenici neće moći da očuvaju isti duh u ptonjem periodu. Ašram postaje mesto svađa ili poslovna kuća. Glava ašrama i stanovnici bi trebali da žive život Vairagje, apsolutnog odricanja. Ašram kojeg vode takvi ljudi postaje centar, nukelus večitog mira, blaženstva i radosti. On privlči sve. Milioni širom sveta crpe inscipraciju. Svetu uvek trebaju takvi Ašrami.

“Svaki Sanjasin, svaki student joge ima ovu ili onu manu. Samo je potpuno ostvareni jogi onaj koji je apsolutno slobodan od loših kvaliteta i mana. Svi su na stazi

evolucije. Svi će zasigurno grešiti ponekad, pa čak i vrlo često. Postanite tolerantni. Vidite dobro u svemu. Prekid ili blagi sukob će zasigurno nastati između prijatelja i radnika, a ponekad i između Sanjasina. Oni moraju da oprostite jedni drugima, moraju se ponovo ujediniti i zaboraviti na prošlost. Morate imati sklonost prema viđenju samo dobrog u drugima i morate pokušavati da stavite naglasak na to u svakodnevnom životu. Niko nije potpuno loš. Dobro zapamtite to. Morate biti prilagodljivi kada se mešate sa drugima. Potpuno kontrolišite impulse. Samo onda će mnogi radnici da se osećaju srećnim da žive sa vama i da služe u vašem Ašramu. Neka uzvišena misija koju ste osnovali slavno procveta. Uvek ću rado da vam pomognem.”

Pogavlje sedmo

Svetlo na stazi odricanja

Slava odricanja

Svaka religija ima grupu pustinjaka koji vode život u osami i meditaciji. Postoje Bikusi u Budizmu, fakiri kod Muslimana, Sufisti fakiri u Sufizmu, sveti oci i sveštenci u Hrišćanstvu. Slava religije će da se izgubi ako nema monaha koji vode život odricanja i služenja svetu. Ovi ljudi održavaju religije sveta. Daju utehu kućedomaćinima kada su u problemima i nevolji. Oni su preteče mira i mudrosti. Oni leče bolesne, daju utehu zaboravljenima i donose pomoć bespomoćnima, radost neveselima, snagu slabima, znanje onima koji su u neznanju. Jedan istinski Sanjasin može da promeni misaone tokove sveta na bolje.

Stvarni Sanjasin je moćni moćnik na ovoj Zemlji. Sanjasini su uradili uzvišeni posao u prošlosti. Oni i danas rade čuda. Jedan istinski Sanjasin može da promeni sudbinu celog sveta. Plešem od radosti kada se čujem sa tragaocem koji ima istinsku

posvećenost, težnju i sklonost ka stazi odricanja i koji pokušava da izađe iz ove baruštine Samsare. Kroz molitve i reke misli ja sam u bliskom odnosu sa takvim studentima i mnogo im pomažem. Oni su veoma privučeni k meni i ostavljaju svet ubrzo polažući veliku nadu u budućnost. Ja ih primim sa velikom radošću i dobro ih obučim na razne načine na stazi joge i pobrinem se o njima dok se oni sami ne učvrste na stazi.

Mladost je najbolje doba za odricanje

U svetim spisima, Red Sanjase se spominje za one koji su prošli Brahmačarju, Grihastui Vanaprasta stepen života. To znači da su ljudi uzeli Sanjasu u svoje pozno doba, na rubu smrti. Zaista je dobro imati malo mira u vreme smrti. Tako mogu da zadobiju dobro rođenje. Iz iskustva znam da je ogromna energija potrebna za kontemplaciju, jasnu viziju i izvanrednu čistoću tela, uma i srca. Smatram da je mladost sa mnogo energije i mentalnom čistoćom, najbolja kvalifikacija za stazu odricanja. Veoma se divim onim mladim Brahmačarijima koji nemaju svetovne vezanosti i umešanosti. Oni mogu lepo da se oblikuju.

Viveka, Vairagja, Šat-Sampat i Mumukšutva su primarne kvalifikacije za studente, a njih propisuju sveti spisi. Nije moguće imati sve ove kvalifikacije kada ljudi žive u svetovnom okruženju sa velikim odgovornostima, strahovima i brigama. Dok razviju jednu vrlinu ili pokušaju da otklone jednu manu ili zlo u umu, oni postaju umešani u mnogo toga drugoga. Vibracije materijalističkog sveta nisu povoljne za duhovni napredak u ranim fazama. Oni moraju da potroše svu svoju energiju samo da bi se oduprli iskušenjima. Stoga više volim mlade osobe. Neophodne kvalifikacije će doći same od sebe kada se ide stazom joge, u povoljnoj atmosferi, i kada se živi u društvu jogija, na mestu koje je daleko od iskušenja i privlačnosti čulnih objekata.

Bez strogih uslova

Ja srdačno primam sve vrste ljudi. Stari ljudi mogu da se okupaju u svetoj Gangi i da provode vreme u molitvi i Bađanima i da uživaju u doobrobitima Satsanga. Mladi ljudi će brzo da napreduju kroz dinamičnu Sadhanu i doneće duhovno dobro svetu. Ako ljudi pokažu samo i male simptome odbojnosti prema čulnim užicima zajedno sa osećajem za stazu joge, ja im odmah dajem Sanjasu i delim sa njima ono što imam i naveliko ih ohrabrujem.

Mnogima je veliko iznenađenje da vide da dajem inicijaciju i putem pošte. Neki studenti koji nisu u mogućnosti da dođu na Himalaje su uzeli Sanjasu tako što su primili svetu odeću i uputstva putem pošte. Ne mogu potpuno da izrazim njihovu radost. Oni prave veliki napredak. Ja ih budno pratim.

Sve dobrovoljne donacije koje dobijem za svoju ličnu upotrebu se troše na obezbeđivanje udobnosti za studente, za njihovo dobrostanje i mir i kreiranje stotina načina na koji oni mogu brzo da napreduju i pomognu svetu na razne načine. U mom načinu rada za duhovno uzdizanje čovečanstva dozvoljavam čak oženjenim ljudima da krenu stazom odricanja i da žive kao Sanjasini. Postoje mnogi koji su pristupili Redu Sanjase, a imaju porodicu i decu. Nakon određene obuke koju dobijaju ovde, oni odlaze natrag i žive blizu porodice ili malo udaljeni i brinu se o porodici sa potpunom nevezanošću i slavno napreduju u svojoj Sadhani.

Ključna tačka moje metode je da uzimam u obzir motiv i unutrašnju čistoću tragaoca. Ne namećem mnoga pravila i ograničenja u vezi hrane i odevanja. Spoljašnje sleđenje pravila nema veliku vrednost. Moji studenti mogu da žive u bilo kojem mestu, da oblače kakvu god hoće odeću i da učinkovito slede moja uputstva. Oni moraju da

daju primer celom svetu. Slava istinskim, idealnim Sanjasinima koji vode uzoran život! Ovom svetu trebaju idealni Sanjasini koji će da služe zemlji i čovečanstvu sa božanskom svešču i koji će da šire istinsko znanje i odnose poruku mudraca i svetaca na svaka vrata. Nek Sanjasini, skladišta božanskog znanja, nosioci baklji istine, svetionici sveta, noseći stubovi duhovnog obrazovanja i centrani stubovi večite Darma ili religije, vode nacije sveta.

Ko može da bude moj učenik

Iako dajem mnogo slobode i tolerancije u odevanju i spoljašnjim formama, veoma sam strog sa svojim učenicima što se tiče suštine. Pravila koja propisuje Red Sanjase moraju da se slede. Samo tada mogu da sijaju kao idealni Sanjasini. Udobna Sanjasa je veoma opasna. Ne smeju da daju udobnosti umu. Moderni, nezavisni Sanjasini su šteta za društvo. Ljudi u svetu proklinju takve Sanjasine i tretiraju ih sa nepoštovanjem i prezirom. Oni, koliko god da su uzvišeni u duhovnosti, ne bi trebali da žive u društvu žena ili kućedomaćina niti da se slobodno mešaju sa drugima. Goruća Vairagja, uz jednostavan život i uzvišeno razmišljanje, moraju da budu ideali u svakom trenutku njihovih života.

Nema sumnje da je odricanje mentalno. To ne znači da možeš da radiš bilo šta i da živiš kako hoćeš. To će ti doneti pad. Teži ka savršenstvu sleđenjem tradicionalnih pravila discipline i kontrole uma i čula. Disciplina u hrani i oblačenju će prirodno da se manifestuje ako imaš iskrenu Vairagju i nepristrasnost. Spoljašnje poštovanje pravila će ti pomoći da se držiš staze. Maja stvara rasulo. Maja opsenjuje. Budite oprezni. Budite oprezni na svakom koraku i nadgledajte Vritije uma.

Moji učenici ne bi trebali da imaju kompleks superiornosti. Oni nisu suvoparni filozofi koji provode svo svoje vreme samo u propovedanju. Oni imaju samopožrtvovanje i služe svet sa svojom tihom i intenzivnom Sadhanom. Usled intenzivnog služenja, oni uče kako da prikuju um na Lakšju. Oni su učvršćeni u ideji: "Svet je dugi san (Dirga Svapna), netrajan - samo istina je stvarna." Za moje studente nema sveta. Oni vide božanskost iza svih imena i oblika.

Pročisti unutrašnju prirodu

Pročisti svoj um. Razvij Satvičke kvalitete kao što su uzvišenost, hrabrost, velikodušnost, darežljivost, ljubav, direktnost, istinitost. Iskoreni sve loše kvalitete kao što su požuda, pohlepa, ljutnja, škrtost, Raga-Dveša i druge negativne osobine koje se isprečavaju na putu etičkog savršenstva i samorealizacije. Etičko savršenstvo je preduslov za samorealizaciju. Nijedna količina praske ne može da bude od koristi tragaocu koji zanemari ovu stranu Sadhane. Volite sve. Klanjajte se svima. Postanite ponizni. Govorite ljubazno, slatko, drage reči. Odrecite se sebičnosti, ponosa, egoizma i licemerja. Obnovite svoju nižu prirodu.

Sznajete putem samointrospekcije da li želite stvarnu slobodu ili ste samo ljubopitljivi o višim stvarima ili imate vrebajuću želju da dobijete novac, ime i slavu tako što ćete da pokazujete duhovne moći. Postanite iskreni. Sve kvalifikacije će da dođu same od sebe kada ste u društvu naprednih osoba i kada živite u atmosferi koja je natopljena duhovnim vibracijama.

Stav prema ženama

Moje tiho poštovanje i prostracije svim ženama koje su manifestacije božanske majke, Šakti ili Kali. One su kralješnica društva i održivači religije. Ako su inspirisane, ceo svet će da bude inspirisan. Postoji čudan verski instinkt u njima. One imaju prirodne, urođene božanske kvalitete. U davno vreme, indijske žene su vodile život u celibtu, služile Rišije, meditirale na Atman i zadobijale Brahma Đnanu. U drevno doba postojale su mnoge Sidhe, Brahma Đnaniji, Vairagiji, Bakte i napredni jogiji među ženama. Putem njihove čistoće i savršenstva, one su radile čudesne stvari kada su postojali uslovi da se koristi njihova duhovna moć. Postoje slučajevi kada su vraćale život mrtvima, zaustavljale izlazak sunca ujutro, i kontrolisale elemente. Čak i danas možete da pronađete mnoge žene u Rišikešu, Haridvaru, Brindavanu, Banaresu i drugim svetim mestima u Indiji koje su se odrekle sveta i pošle stazom joge.

Ne prezrite nikoga. Poštujte žene kao sebe samoga. Gledam na ženu kao na majku Durgu ili božansku majku. Žene su dinamička snaga na Zemlji. Religija se održava putem njihove pobožnosti. Strastvenim mladim ljudima sam mnogo pisao o netrajnoj prirodi fizičkog tela žena. To sam činio sam da bih razvio u njima jaku Vairagju i da bi im pomogao da kontrolišu svoja čula i um. Iako sam dao negativne opise žena da bi ulio Vairagju u muškarce, imam veliko poštovanje prema njima. Ja im služim. Pevao sam Kirtane sa njima u raznim Sankirtan Samelanimu u Pandžabu i Utar Pradešu. Mnoge dame dođu u Ašram iz Delhija i drugih mesta, čak ako imaju samo dva ili tri dana odmora. Dođu u grupama i pridruže se svakodevnim Satsanzima i uživaju u miru i blaženstvu, i ostanu u Ašramu danima i nedeljama.

Da li bi žene trebale da se odreknu sveta

Bez sumnje je teško mladim ženama da napreduju na stazi Sanjase. Oni nemaju iste slobode kao muškarci. Muškarci mogu da žive i da se kreću bilo gde i da spavaju bilo

gde. Mogu da idu od vrata do vrata tražeći milostinju i održavajući se. Ali žene su uvelike u nepovoljnijem položaju i pate zbog toga. Žalosno je da nema mnogo idealnih institucija u Indiji samo za žene gde one mogu da žive mirno, služe svetu i napreduju. Velika je potreba današnjeg vremena za idealnim institucijama koje imaju sve udobnosti za žene koje su duhovno orjentisane. Ovaj značajan rad je zanemarivan dugo vremena.

Dobijam pisma od nekih iskrenih, kultivisanih dama koje izražavaju želju da idu stazom odricanja. Godine 1936., dao sam odgovor poklonici sa svojim predlozima:

“Ne mogu sa sigurnošću da sugerišem Ašram gde možeš da živiš mirno i da napreduješ. Trebala bi da dobiješ dobru sumu novca od svojih roditelja. Oroči ih u banci. Možeš da živiš jednostavan život od kamate koje dobijaš od depozita. Ovo je najbolji način. Čak i onda, živi u Ašramu gde postoje napredne duše, Mahatme, ili živi sa nekim starijim ženama koje imaju versku orjentaciju. Posveti svo svoje vreme proučavanju Upanišada, Gite, i Sadhani. Usavrši se u Kirtanima i Bhađanima. Kada uznapreduješ na duhovnoj stazi, možeš da ideš od sela do sela i da uzdižeš mase i da razvijaš Bakti u njima. Svet će da te obožava ako to budeš činila. Ako ovo nije moguće, možeš da dobijaš mesečna primanja od brata. Ovo će da razvije zavisnost o njemu i razvićeš pristrasan mentalitet, a moraš i da očekuješ njegovu samilost svaki mesec. Ovo nije sigurno.

“Ako si orjentisana ka stazi odricanja, ali ne možeš da imaš nezavisan način da se uzdržavaš, možeš da daješ private časove nekim devojkicama. Zauzvrat će njihovi roditelji da te uzdržavaju. Ne kažem da bi trebala da postaneš kvalifikovna učiteljica ili bolničarka. To je svetovno. To će ti oduzeti svo tvoje vreme i ne možeš imati snage ni energije da radiš intenzivnu, redovnu Sadhanu. Iskušenja sveta će te pogoditi dugoročno, Vairagja će polako nestati. Luksuz i udobnosti će da se potkradu. Promašićeš cilj. Nećeš moći da održavaš isti um i Bavu kao sada ako budeš vodila udoban život i ako

se budeš slobodno mešala sa svetovnim ljudima. Budi nepopustljiva. Nikad nemoj da promeniš svoj um. Imaj savršeno poverenje u Boga.”

Služba ženama

“Ova misija služenja iskrenim ženama je veoma draga mom srcu. Nemam novca. Nemam veština da sakupljam novac od javnosti, od Rađa i Zamindara i poslovnih ljudi. Ne idem onakolo skupljajući novac u ime služenja. Povremeno dobijem malo novca od poklonika. Trošim ove dobrovoljne priloge za duhovno uzdizanje onih koji su oko mene i onih koji su u bliskom kontaktu sa mnom, a koji su u raznim centrima. Moje knjige se prodaju u velikom broju u mnogim delovima sveta, ali ja ne zarađujem ništa od objavljivanja. Ja obilato dajem svoje knjige besplatno. Ja ne znam posao. Za sada nemam izvora niti pogodnosti da osnujem instituciju samo za žene.”

Neki ortodoksni ljudi i Sanjasini kažu da žene nisu sposobene za stazu odricanja. Imam drugačije viđenje. One takođe imaju pravo da idu stazom joge i odricanja. Nekoliko puta sam pomišljao da se više koncentrišem na stvarno služenje čovečanstvu tako što bih osnovao Ašram samo za žene. To bi bila blagodatk za svet. U odsustvu podrške od sveta za idealnu instituciju samo za žene, dozvolio sam mnogim obrazovanim i kulturnim ženama da žive u Ašramu. Ja se lično brinem o njihovim potrebama i treniram ih u svim granama joge, Bhađanima i Kirtanima. Mnoge su naučile joga vežbe i dobile nebrojene dobobiti od njih.

Među njima ima ih mnogo iz stranih zemalja. Dajem im inicijaciju u Red Sanjase. Nakon obuke u Ašramu, one odu natrag u razne centre i nastavljaju sa svojom Sadhanom i služenjem svetu. Ogranci Društva božanskog života imaju sekcije za žene u svim delovima sveta gde imaju širok krug, ne samo za svoj vlastiti napredak, nego i za

služenje ženama celog sveta. Žene koje ostaju u Ašramu imaju sve uslove. One imaju sve pogodnosti i slobode. U odsustvu posebnog Ašrama za žene, ova institucija je postala idealni centar za njihov duhovni napredak. Neka sve one napreduju i uživaju u božanskoj slavi i sjaju.

Onima koji žele da uzmu Sanjasu

Mnogi iskreni tragaoci za istinom iz raznih delova sveta mi veoma često pišu i izražavaju jarku želju da pođu stazom odricanja ili pristupe Redu Sanjase. Iz iskustva znam da oni koji se odreknu sveta na račun emotivnog tipa Vairagje, koja je nastalo iz jednog posebnog razloga ili drugog, na posletku ne održe duh odricanja i kao posledica, vrate se u svet ili postanu sramota za Red Sanjase. Onima koji imaju istinsku Vairagju i goruću težnju, savetujem odricanje odmah, dok one druge savetujem na sledeći način kako bih im dao više prilika da razviju svoju Vairagju i pripreme se za stazu:

Svetovna veličina je ništa, to je dečija igra. Moraš da postaneš velika osoba na duhovnom polju. Ostani u svetu, ali nemoj da budeš umno usmeren na svet. Puko studiranje na koledžu ne može da te učini velikom. Dok si u svetu, lepo se pripremi za stazu Sanjase. Imaš Vairagju, ali nemaš iskustva iz te oblasti. Ja sam spreman da ti dam Sanjasu bilo kad. Recimo da ostaneš sa mnom kao Sanjasin, da li imaš snage da se suočiš sa svojom majkom, ženom, sestrom i braćom kada počnu da plaču slomljenih srca ispred mog Kutira? Razmisli dobro i odluči se u vezi ovoga. Najpre uništi Mohu. Povremeno otiđi napolje i živi u izdvojenom mestu mesec ili dva, izvan porodice i vidi da li se tvoj um često vraća na tvoje ljude, tvoju imovinu i mesto rođenja. Testiraj svoju mentalnu snagu.

Puke emocije i entuzijizam ti neće biti od velike koristi na stazi odricanja. Staza Sanjase ima mnoge poteškoće. Ali puna je radosti i blaženstva i glatka je za osobe čvrste

odlučnosti, strpljivosti i istrajnosti. Život Sanjasina je najbolji život u svetu. Istinski Sanjasin je stvarni kralj tri sveta. Čak i obični tragaoc je vladar triju svetova. Imaj hrabrosti. Budi odvažan. Shvati da je svet puka iluzija. Preuzmi svoju stvarnu Satćidananda Svarupu.

Sedi sam na trenutak u tihoj sobi. Preispitaj se. Razmisli i istraži. Spoznaj slavu života u Atmanu. Izutra analizuj. Pokušaj da otkloniš sve mane i slabosti. Ovo je stvarna Sadhana.

U ranom dobu svoga života obavljaj intenzivnu Sadhanu u izolaciji uz malo služenje Mahatmama, bolesnima i siromašnima - koliko možeš. Ne razmišljaj o održavanju časova joge i propovedanju i predsedavanju velikim konferencijama. Ne bavi se sa idejom o svetskoj turneji i o tome da postaneš svetski učitelj. Sve takve nade samo će da urode sa padom. Dok si mlad radi intenzivnu Sadhanu i duboko proučavanje. Zaboravi na prošlost i budućnost. Gospod Isus je otišao u osamu nekoliko godina. Izašao je na tri godine da bi naelektrisao i oduševio svet sa svojim duhovnim moćima i prosveljenjem. Prazni metci u vazduhu ne mogu da utiču na ptice. Reči čoveka koji nema etički i duhovni razvoj će biti kao prazni metci. Oni ne mogu imati bilo kakav uticaj na svetovne umove. Postani dimanička ličnost. Putem čiste misli (Satsankalpa) možeš da revolucionarizuješ materijani svet. Nemoj da padneš na iskušenju imena i slave ili zbog ugodnosti. Vodi težak život.

Kombinuj služenje i meditaciju

Postoji jedan problem kada živiš u džingli ili pećini. Jer si nov, ne znaš kako da regulišeš energiju i prilagodiš svoju rutinu i provedeš vreme korisno. Ne znaš kako da prevaziđeš utučenost kada se pojavi. Početnici ne mogu da provedu dvadest i četiri časa

samo u meditaciji. Na početku oni moraju da rade zbog pročišćenja srca takođe. Trebali da kombinuju posao i meditaciju. Nikada nisam sreo ljude u toku celog iskustva moga života koji uvek borave samo u meditaciji i koji su iz nje izašli slavodobitno. Ono što želim da naglasim je da početnici ne mogu da prođu dobro u osami. Oni postanu tamasični i izgube njihove talente i skrivene veštine nakon dugog boravka u osami.

Financijska nezavisnost

Izbliza sam proučavao živote Sanjasina i došao do definitivnog zaključka da malo novca pomaže Sadhaki u njegovoj Sadhani i napretku. Financijska nezavisnost će doneti mir uma i snagu tokom Sadhane. Pad nastupa samo kada pokušaš da uvećaš sumu i skupiš novac na banci. Ipak, ako imaš jaku moć izdržljivosti, strpljenje i dobro zdravlje, ako je tvoja Vairagja intenzivna i ako je održavaš i ako si voljan da radiš malo nesebične službe za čovečanstvo, ne treba da brineš o novcu. Možeš da se odrekneš sveta čak u ovom trenutku. Nije savetno da gubiš svoje dragoceno vreme u pokušajima da zaradiš više i uštediš mnogo. Postoji izoblje svuda za iskrenog Sadhaku. Brzo napusti svet. Odlazi, odlazi iz društva svetovno orjentisanih ljudi. Otiđi iz užurbanosti gradova i uzburkanog sveta. Požuri brzo u osamljena mesta kao što je Rišikeš. Bićeš izvan zone opasnosti.

O dobrim Sadhuima se svuda dobro brinu. Samo prosjaci koji dođu u odeći Mahatma postaju smetnja za javnost. Nije lako javnosti da razlikuje Mahatme od prosjaka putem običnog pogleda. Ali prilično je moguće uvideti da su to stvarne Mahatme iz njihovog govora, hoda i delovanja. Ovih dana nema dovoljno Šrade među kućedomaćinima. Da bi se izbeglo narušavanje Sadhane, pitam studente da drže dovoljno novca sa sobom sa kojim mogu pokriti svoje potrebe. Nemojte da ostajete u

mentalitetu prosjaka. Moguće je da se opskrbite sa nasušnim potrepštinama ili da pristupite nekom Ašramu ili religioznoj instituciji.

Važnost služenja

Kao drastična mera da se prevaziđe loša priroda i svetovne Samskare, pitam studente da se uključe u aktivnu službu nekoliko meseci ili godina. Ovo im omogućuje da u potpunosti zaborave na prošlost i posvete svoje energije i vreme duhovnim aktivnostima. Oni zaboravljaju svoje telo i okruženje. Vežbaju svoj um da automatski vidi skrivenu esenciju iza svih imena i oblika. Oni uče da održavaju balansirano stanje uma pod svim uslovima života, ugodnim, kao i bolnim. Period obuke varira prema napretku i standardu studenata.

Prema mom metodu, svaki student bi trebao da nauči da kuva, pere, brine se o bolesnima, služi Sadhue, Mahatme i bolesne na sve moguće načine. Oni moraju da provedu sate u dubokom pručavanju, meditaciji, Ćapi i molitvi. Čak dok obavljaju posao, trebali bi rade Ćapu mentalno. Trebali bi da nauče da se menjaju i prilagođavaju raznim okolnostima i osobama. Svi oni moraju da nauče da kucaju na mašnini, a takođe i prvu pomoć. Trebali bi da nauče da pevaju Bhađane i Kirtane, a moraju znati kako da pišu fine eseje i članke o jogi i Vedanti. Ja propisujem sve važne delove Sadhane za brz duhovni napredak i dajem im sve pogodnosti. Kada vidim napredak, pošaljem ih na neka hladna mesta da rade duboku meditaciju.

Sanjasini i politika

Ovih dana političke uzburkanosti, političke vođe pitaju čak Sanjasine da pristupe raspravama. To je tužna greška. Ove vođe nisu razumele slavu i značaj života čiste Nivriti Marge. Ovi Sanjasini čiste svet putem svojih misaonih vibracija, iako ostaju u pećinama Himalaja. Oni bolje pomažu svetu. Moja oblast je duhovna staza. Neka političari i naučnici rade u svojim vlastitim oblastima. Možda ne možeš da razdvojiš politiku od religije. Ali različiti ljudi bi trebali da rade u različitim oblastima prema svojim sposobnostima i temperamentu. Svi su značajni i sjajni u svojim vlastitim oblastima.

Da li je Guru neophodan

Samo istinski, žedni duhovni tragaoci me poznaju.

Tragaoci ne treba da se plaše padova i zamki na duhovnoj stazi. Ceo duhovni svet je spreman da podrži iskrene studente koji pokušavaju da podignu svoju glavu iz baruštine Samsare. Tragaoci bi trebali da neguju njihove dobre Samskare putem Đape i redovne meditacije.

Čak u materijalističkom dobu, Indija je puna žednih tragoaca koji žele Boga i samo Boga, koji su spremni da napuste bogatstvo, porodicu i decu, bez samilosti, zbog bogorealizacije koju oni smatraju kao jedino što hoće da budu, svršetak svega u svome životu. Ovo je zemlja mudraca i svetaca. Hiljade tragoaca za istinom su u bliskom kontaktu sa mnom iz svih delova sveta. Mnogi stranci dolaze u Indiju u potrazi za jogijima i Mahatmama. Slava Indiji i svim poklonicima!

Duhovna staza puna je mnogih prepreka. Guru koji je već prošao stazu će sigurno da vodi tragoace i da otkloni sve vrste prepreka i poteškoća. Lični guru je stoga neophodan.

Ne postoji moćniji način da se prevaziđe zla priroda Samskara u tragaocima od ličnog kontakta i službe Guruu. Guruova milost će na misteriozan način omogućiti učenicima da vide duhovnu moć iznutra iako je nemoguće za Guruua da pokaže da je Bog ili da je Brahman ovo ili ono.

Inicijacija preobražava um

Inicijacija (Dikša) nije samo obična promena spoljašnje forme. Stvarna promena uma i čista vizija i razumevanje nastupaju u tragaocu nakon što ga inicira Brahavidja Guru. Mnogi studenti, prema svojoj mašti, odabiru vlastiti metod Sadhane bez razmišljanja o posledicama. Neispravna ishrana, pogrešna Sadhana bez ispravnog vođstva, teška i glupa isposništva nad slabim telom, mučenje tela u ime Tapasje, su u potpunosti uništili mnoge tragaoce. Stoga je lični Guru neophodan da da vremenski ispravna uputstva u skladu sa promenom sezona, okolnosti i napretka.

Milost Gurua je neophodna. To ne znači da učenik treba da besposličari. Guru može da raščisti sumnje, pokaže duhovnu stazu koja najbolje odgovara tragaocu i da inspiriše. Ostatak posla će tragaoci morati da učine sami. Glupo je misliti da osoba može da dobije sve Sidhije (duševne moći) i Mukti iz kapljice vode sa Kamandalua Mahatme ili jogija. Ne postoji magična pilula za postizanje Samadhija. Misliti to je obična zabluda.

Najpre zasluži, onda želi

Pronaći Gurua koji se iskreno brine o interesima svoga učenika je težak zadatak u ovom svetu. To je prilično istina. Ali pronaći učenika koji iskreno deluje u skladu sa uputstvima svoga Gurua je takođe veoma, veoma težak zadatak.

Kako su učenici arogantni, neposlušni i samovoljni ovih dana, ni jedan napredni čovek na duhovnoj stazi ne želi da ih prihvati za učenike na obuku. Oni donose samo poteškoće Guruu. Oni sami postaju Gurui za nekoliko dana. Problem Gurua i učenika je zaista sraman. Ako ne možeš da pronađeš prvoklasnog Gurua, bar pronađi onoga koji je hodao stazom nekoliko godina, ko je samilosan i nesebičan i ko ima poseban interes za tvoju dobrobit i napredak.

Realizovane duše nisu retke. Osobe koje su u neznanju i svetovno orjentisane ne mogu lako da ih prepoznaju. Samo nekoliko ljudi koji su čisti i koji imaju vrline mogu da razumeju realizovane duše. Samo oni će imati dobrobiti u njihovom društvu.

Nema koristi od jurnjave ba sve strane u potrazi za realizovanim ljudima. Čak i ako je i Gospod Krišna sa tobom, On ne može da učini ništa za tebe ako nisi spreman da Ga primiš.

Nemoguće je služiti Boga i mamona u isto vreme. Morate da žrtvujete jedno ili drugo. Ne možete da imate svetlo i tamu u isto vreme. Ako želite da uživete u duhovnom blaženstvu, moraćete da napustite čulne užitke.

Čak ako jedan od mojih učenika podigne glavu iz močvare Samsare, opravdao sam svoje postojanje. Najveća služba koju mogu da uradim za čovečanstvo je da obučim i oblikujem tragaoca. Svaki student joge, kada je pročišćen i uzdignut, postaje centar duhovnosti. On će putem svoje magnetične aure privući hiljade beba duša radi njihove duhovne preobrazbe i obnavljanja.

Studenti koji su u svetu i koji imaju obaveze, ne trebaju da čekaju da dobiju Gurua. Oni bi trebali da izaberu svog vlastitog Išta Devatu i Mantru koja odgovara njihovom ukusu i trebali bi da rade Sadhanu i molitve. U pravo vreme Guru će da im se

pojavi. Bolje je da primite Mantru od Gurua. Mantra koju je dao Guru ima misteriozan uticaj.

Poglavlje osmo

Đnana Jađna

Duboka iskustva cvetaju kao bezbrojne publikacije

Kada pručavam svete spise, zabeležim važne delove. Stalno mislim o tim delovima svetih spisa i promišljam. Pronašao sam delotvorne načine da prebrodim poteškoće i prepreke. Zabeležio sam svoja vlastita iskustva. Hiljade dolaze lično kod mene ili mi pišu tražeći rešenje za njihove probleme. Davao sam preporuke i delotvorna rešenja na osnovu svoga vlastitog iskustva. Ne zaboravljam ni jednu misao jer beležim sve svoje misli. Pridajem veliku važnost iskustvima studenata takođe. Pomno posmatram i beležim tačke koje će da pomognu drugim studentima. Pobrinem se da ovo odmah dođe do svih tragoca u dalekim mestima kroz pisma, članke i poruke, kroz sve vodeće žurnale i mesečnike na raznim jezicima.

Kao vođstvo mnogim dušama koje se bore, objavio sam svoja iskustva u knjizi 'Um, njegove misterije i kontrola,' 'Duhovne lekcije,' 'Pravila za praksu'. Klasifikujem lekcije i objavim ih kao pamflet ili u obliku knjige. Tako su moje publikacije postale brojne i neograničene. Jednom sam dao mnogo novog materijala za 'Praksu joge,' drugi volumen, a izdavači su mi dali savet da ostanem na samo jednom volumenu. Godine 1933.-će sam im napisao:

"Zašto zaustavljate moj rad? Nek 'Praksa joge' bude u nekoliko volumena - 3, 4, 5 i tako dalje, kada imam potpuno nove ideje i lekcije. Pustite me da radim dok god me oči

služe, dok god imam nove poruke i lekcije za tragaocima za istinom. Moja ljubav da služim čovečanstvu je toliko velika da ću nastaviti sa objavljivanjem uz pomoć sposobnih stenografa i sekretara čak i kada izgubim vid. Neka božanski posao raste i donosi mir i blaženstvo svetu.”

Zašto postoje ponavljanja u mojim knjigama

Verujem u harmoničan razvoj srca, intelekta, uma i tela. Jednostrani razvoj nije od velike koristi. Ne zanemarujem nikakva učenja mudraca i svetaca iz različitih religija i kultova. Kako bi se studenti različitih ukusa i temperamenata brzo napredovali, dajem esenciju iz svih izvora. Ovo zovem “Sintetizovanom jogom” ili “Integralnom jogom.” Lekcije koje dajem su rezultat mog vlastitog istraživanja, a takođe i iskustava hiljada poklonika.

U svim svojim knjigama naglašavam esencijalne tačke praktičnog sveobuhvatnog razvoja. Ovo neki smatraju “ponavljanjem.” Ono je od velike pomoći iskrenim studentima. Tragaoci mogu da shvate vrednost i značaj takvih korisnih ponavljanja. Ove lekcije su namenjene stvaranju duboke i neizbrisive impresije u umovima tragaoca. Dok se opisuje određeni subjekat, sa ciljem da se knjiga učini korisnom svim čitaocima, ponavljam bitne tačke koje trebaju da se primenjuju u svakodnevnom životu. Ovo se pokazalo od velike pomoći. One bombarduju um koji je pogođen materijalnim uticajima. Ovo pomaže i u razvoju snage volje. Postoji poruka za utehu, mir, slobodu i savršenstvo svake individue.

Poklonici imaju veliku biblioteku sa svim mojim izdanjima, pa ipak mi često pišu tražeći knjige koje su u štampi. Često mi pišu: “Lepota koju pronalazim u tvojim knjigama je da lekcije stvaraju osećaj za duhovni napredak i iskušavaju me da sledim neke lekcije,

iako sam svesan da nemam urođeni osećaj ili skolonost prema stazi. Lekcije su namenjene meni i smatram ih takođe veoma korisnim za moj materijalni napredak. Osećam novu snagu i nadu u sebi nakon čitanja nekoliko stranica tvoje knjige 'Um, njegove misterije i kontrola.'"

Godine 1935.-te, izdavač mi je poslao pismo od poklonika koji se žalio da moje knjige sadrže mnogo ponavljanja. Otpisao sam im: "Ponavljanje treba pažljivo da se izbegava. Moraćete da sedite tri ili četiri noći sa punim termosima čaja i da radite naporno da otklonite ponavljanja. Nemojte da izbacite značajne delove iz straha od ponavljanja. Ponavljanja su neophodna kada lekcije ciljaju da napadnu svetovni um. Ovaj svet je sfera ponavljanja. Ne možemo da zadovoljimo ceo svet. Gita, Upanišade i drugi sveti spisi su puni ponavljanja. Ovo ne može da se izbegene. Bez udaraca, priroda odbija da se promeni. Nakon nekoliko godina, kada izdamo nove edicije, možemo detaljno da pregledamo svaku knjigu, svaku paragraf, svaku rečenicu i poboljšamo knjigu. **Štampajte sve što sam vam dao. Nemojte da izbacujete čak ni najmanji zarez ili reč.**" Poklonik u tom pismu kaže da su moje knjige pune ponavljanja, a hoće da ima celu listu mojih poslednjih izdanja! Na kraju dodaje: 'To je hrana i život za mene.'

Biće veliko iznenađenje za svet da vidi da autorizujem bilo koji broj izdavača da izda nova izdanja nekoliko mojih knjiga. Jedna te ista knjiga dolazi iz različitih štamparija u Indiji, Nemačkoj, Švajcarskoj, Indoneziji i Americi. Želim da se napravi maksimalan obim posla za najkraće vreme. Moje pismo koje sam napisao 1934.-1936. objašnjava kako obavljam dinamički rad kroz štamparije:

"Volim 20-dnevne i 10-dnevne produkcije. Da li možete da uradite 'Dhana-Dhan' ili 'fata-fut' posao? Da li možete da uzmete tri ili četiri knjige u isto vreme? Daj posao nekolicini štamparija. Ovo je Dhana-Dhan posao koji se radi ovde u maloj štampariji u Rišikešu. Ne brinite za plaćanje. Svejedno će troškovi da se otplate, pre ili kasnije."

“Uposli nekoliko štamparija da završe stvar brzo. Nemoj da se oslanjaš samo na jednu štampariju. Vrši pritisak na ljude, zlatari i krojači pripadaju istoj kategoriji. Oni rade posao veoma sporo, dokono. Oni se ne drže svojih obećanja.”

Moj cilj je brzi rad i brzo širenje duhovnog znanja. Ovo je naznačeno u mom sledećem pismu.

Brzi posao je moj ideal

Ne ograničavam svoje publikacije. Svaka dobra stvar mora da se podeli sa čitaocima odmah radi njihove brze duhovne koristi. Ne želim da moji čitaoci čekaju na novo izdanje. Stoga, ako se pojavi bilo koja nova ideja, odmah je dodam najsvežijem izdanju koje je u štampi čak iako možda nema direktne veze sa temom knjige. Niti mislim da bi dragoceno vreme trebalo da se gubi na detaljno razglabanje o svakoj reči.

“Ne brinite o štamparskim greškama. Ne treba da se plašite grešaka. Ako uradite lekturu, ja ću da ispravim. Nemojte da se ograničavate na knjigu od 125 strana. Ako imate dobar sadržaj, dodajte i povećajte cenu knjige za nekoliko ana. Kakva je šteta da knjiga ima 200 ili 300 strana? Možete da pomognete svetu izdavanjem sadržajnih i autoritativnih dela.”

Gde je porebno da se napravi zahvala za doprinos, ne ustežem se da je izrazim:

“Knjiga ‘Joga Asane’ je lepa. Ona ima svoj vlastiti šarm u toj oblasti iako postoje mnoge knjige na tržištu.”

Pažnja na detaljima

Ja sam takođe veoma pažljiv u davanju detaljnih uputstava:

“Možete da predstavite meditaciju na samom Om (znaku). Ovo je i Saguna i Nirguna meditacija. Štampajte neke lepe Om karte i kao fusnotu napišite neke instrukcije o koncentraciji i meditaciji. Takođe umetnite četiri Mahavakje na četiri strane. Želim da imam Ćapa letak: Odštampajte Om 108 puta na stranici. Oni koji ne vole da nose Ćapamalu mogu da čitaju sa ove stranice.”

* * *

“Ovde je detaljni članak o Brahmarandri. Ovo će biti dovoljno. Opširan opis Pericarpa, Nibodaka vatre, Nirvana Šakti, itd. ne pomaže mnogo studentima. To je sve Grčki i Latinski — mistično. Nemojte da uzimate bilo kakav materijal iz dugih knjiga. Sve što ovde pišem je dovoljno. Nemojte da kopirate materijal iz bilo kojih drugih izvora i da narušavate lepotu knjiga.”

* * *

Ja budno mortim kako se moje knjige izdaju. Ponekad, izdavači misle da preskoče neke delove za koje misle da nisu prigodni ili prikladni. Ali je ne želim da ni jedna dragocena stvar bude izgubljena u ovom procesu. Stoga sam u sledećem pismu naglasio njihov značaj i takođe ih pitao da budu pažljivi sa očuvanjem snage pisanja koja može da se izgubi sa jezičkim promenama. Ne volim previše ispravaka ni lekture.

“Možete da izbacite neke delove. Ali zapamtite, nije u pitanju ni jezik ni stil nego moć iza misli koja utiče na ljude. Pokušavajući da poboljšate jezik, itd., snaga mora da se održi. Kad god napravite promenu, to mora da oslikava gledište pisca. Puka metafizička ili kitnjasta dekoracija neće doneti nikakvo poboljšanje. Snaga pisca ne sme da se izgubi. Držite ovo na umu kada mislite o bilo kakvim poboljšanjima u publikacijama.”

Sledeće primedbe pokazuju koliko cenim dobru produkciju i kako ne volim izbacivanje teksta:

“Knjiga je veoma lepa sa uvodom. Možda mislite da se dobija nekakva ‘kritika’ od novina. Ovo je samo pogrešna zamisao. Neke novine će da hvale izdanje. Ako ubaciš senzacionalni oglas, primerci će da se prodaju kao vrući kolačići. Zajedno sa ‘Praksom Vedante,’ ovo će biti lepa kombinacija za proučavanje Vedante.”

* * *

“U ‘Joga Asanama’, postoji velika razlika između prvog i drugog izdanja. Izbacili ste sve sankritske reči kao ‘Paričina Ananda, Bimba Ananda’, itd. Sanskritske reči imaju veliku, posebnu moć i važnost. Izbacili sve sanskritske reči radi mišljenja nekog urednika humorističnog nedeljnika. U budućnosti, budite ljubazni i ne izbacujte ni jedan jedini slog. Postoji snaga, lepota i elegancija u sankritskim rečima. To neće ni najmanje poremetiti kontinuitet misli dok se čita.”

Bez vezanosti za autorska prava

Ne očekujem nikakvu zaradu od izdavača. Za dinamički posao, pitam izdavače da izdaju nekoliko edicija mojih knjiga na raznim jezicima. Ne zahtevam ništa od izdavača kao naknadu autoru. Ako hoće, neka daju prilog od prodaje, ja dozvoljavam da bilo koji broj izdavača izda moje knjige za široku distribuciju širom sveta. Obično mi daju 100 kopija od svakih 1000 izdatih kopija. Ne prodajem ove kopije i ne zarađujem profit. Ja delim kopije svim važnim bibliotekama, obrazovnim i religijskim institucijama i dnevnim novinama za osvrt i kritiku. Ovo se pokazalo kao efikasan kanal za publicitet i kopije se brzo prodaju i izdavači zarade. Želim svima uspeh.

Brinem se o širenju znanja. Sedeći u malnom Kutiru na Himalajima na obali Gange, izdao sam stotine veoma korisnih knjiga na svim jezicima za distribuciju širom sveta. Ovo je bilo moguće jer nisam zadržao novčani motiv. Moja liberalna stajališta su privukla mnoge izdavače u svim zemljama kao što su Nemačka, Švajcarska, Amerika i Indonezija. Neki izdavači ne vole da se bave sa dragocenim knjigama kao što je uzvišena Vedanta. Oni žele da zarade ogroman profit brzom prodajm knjiga o magiji, čudima i jogi. Značajni radovi na temu Vedante i zdravlja se polako prodaju, i stoga izdavači nisu toliko zainteresovani za njih. Stoga sam mislio da imam svoja vlastita izdanja. U interesu budućih generacija, radi očuvanja dragocenih knjiga, sada ograničavam izdavačka prava svih svojih dela na izdanja Društva božanskog života ili Joga Vedanta Forest Univerziteta. I uz to dozvoljavam drugima da izdaju moje knjige.

Čak i kada ne zahtevam nikakve kopije kao naknadu, ljubazno objasnim izdavačima na ubedljiv način da mi daju kopije za besplatnu distribuciju. Oni mi darežljivo daju 100 ili 150 kopija (na hiljadu). Kopije koje su mi date umesto 'izdavačke naknade' zovem Ganeš Puđom, ponudom Gospodu. Godine 1936.-te sam napisao sledeće pismo izdavaču u Indiji:

"Ljubazno se seti Ganeš Puđa kopija. To je u tvom interesu. Kad god drvo urodi sa plodom, prvo voće ili povrće se nudi Bogu ili Sanjasinima. Onda čovek prosperira sa velikim uspehom. Tako je i sa Ganeš Puđa kopijama. Izdavač dobija prosperitet, ovde i posle. Koristim kopije da napravim lep publicitet za knjige."

Ja sam veoma zadovoljan ako se sve moje knjige štampaju u Univerzitettskoj štampariji jer ovde imam punu slobodu. Kada se kopije prime iz štampe, besplatno podelim sve kopije stanovnicima, posetiocima, hodočasnicima i putem pošte, svim poklonicima, ograncima Društva božanskog života i svim religijskim i obrazovnim institucijama. Svakodnevno praznim sve police u kancelariji, i uvek sveže knjige stalno

pristižu iz štamparije. Sada ima mnogo poklonika u svim delovima Indije i Hong Koga koji štampaju veliki broj kopija mojih knjiga i koji mi šalju sve kopije za takvu distribuciju. Moja radost je velika kada mi poklonici pošalju prilog za ova izdanja i održavanje Sadhaka u Ašramu ili za pomoć bolesnima u bolnici.

Stav prema motivu zarade

Kada bi postojala neka razlika u računima sa izdavačem, pitao bi jednog od svojih učenika da se lepo ponaša i da drži glavu hladnom. Neka od mojih pisama koja su kopirana ispod, objašnjavaju moj stav prema poslovnim ljudima:

“Budi smiren i staložen. Nikad se ne uzrujavaj. Budi velikodušan i ‘Gambhira’. Ceo svet je tvoj, tvoje telo, tvoj dom. Budi Sakši. Posmatraj.”

“Nemojte da se svađate. Pod svim uslovima, budite ljubazni, civilizovani i učtivi. Novac je ništa. Uvek budite prijateljski raspoloženi prema izdavačima. Budite bez straha. Ne svađajte se oko računa. Oslonite se na rezon. Ako su u krivu, ukažite im na grešku, ako istraju i ostanu pri svojim greškama, budite tihi. Zanemarite celu stvar čak i kada imamo veliki gubitak. Ne koristite nikakve grube reči u svojim pismima. Ljubaznost i učtivost moraju da odišu u svakoj rečenici. Rešite račun bez odlazaka na sud. Konsultujte pravnika o toj stvari. Nemojte da planete. Delujte kao Sanjasin.”

Poglavlje deveto

Ideal života

Filozofija života

Cilj filozofije je ispravno življenje. Značenje ispravnog življenja zavisi o tome kako se definiše. To je život mudrosti, slobodan od nesavršenosti koje karakterizuju nefilozofski život. Filozofija nije ni intelektualna razbibriga ni aristokratsko cepidlačenje koje posmatra činjenična iskustva u svetu. Jer se protivi iskorištavanju stipendija i pukom hobiju slobodnih umova, filozofija je inteligentna analiza posledica iskustva i naučna teorija koja je napredovala od mudrih meditacija u svrhu regulisanja funkcija koje su odgovorne za razna iskustva u svetu. Filozofija je, stoga, velika umetnost savršenog života, takvog života gde je obična predstava o životu prevaziđena i gde je uzvišeni život, koji je istovetan sa samim postojanjem, realizovan.

Filozofija kojoj podučavam nije ni snovita, ni subjektivna, niti doktrina koja negira svet niti gruba teorija humanizma koja afirmiše svet. To je teorija božanskosti univerzuma, besmrtnosti duše čoveka koja je istovetna sa apsolutnim Jastvom univerzuma, esencijalno jedinstvo svega u univerzumu sa najvišim Brahmanom koji je jedina postojeća realnost. Vedanta ne zatvara oči pred srcecepajućim, žalosnim stanjem sveta niti zanemaruje telo i um sa njihovim povlačenjem na dole ka empirijskom životu iako je područje Vedante nadsvetovno.

Integralni razvoj

Jedan Brahman ili vrhovno Jastvo se pojavljuje kao različiti univrzum na svim planovima ili stepenima svoje manifestacije, i stoga, tragaoc mora da oda svoje poštovanje nižim manifestacijama pre nego što zakorači u više. Dobro zdravlje, jasno razumevanje, duboko znanje, moćna volja i moralni integritet su sve delovi procesa realizacije ideala kojeg propoveda Vedanta. Ja insistiram na celovitoj disciplini nižeg Jastva. Učenja Vedante nisu u sukobu sa jogom, Bakti ili Karmom. Sve one su spojene zajedno kao elementi koji čine celinu u nekoliko stanja njenog iskustva.

Prilagoditi se, usvojiti i primeniti, videti dobro u svemu i učinkovito koristiti sve principe prirode u procesu evolucije individue na stazi ka samorealizaciji, na stazi inegrisanog usavršavanja ljudskih moći, su neki od glavnih faktora koji učestvuju u gradnji moje filozofije života. Voleti sve i videti Boga u svemu, služiti svima jer je Bog sve, realizovati Boga kao jedinstvo svega u jednom celovitom savršenstvu, su glavni kanoni. U svojim pisanim delima sam propisao metode za nadvladavanje i gospodarenje nad fizičkim, vitalnim, mentalnim, i intelektualnim planovima svesti kako bih omogućio tragaocu da napreduje sa svojom Sadhanom bez prepreka ka ovom velikom duhovnom odredištu, realaizaciji apsoluta. Vedanta je filozofija i način života koja podučava metodima duhovne realizacije, direktnim iskustvima besmrtne, sveprisutne prirode Jastva gde je univerzum realizovan kao istovetan sa Jastvom, gde ništa drugo osim Jastva ne može da postoji, i kao rezultat ove visoke realizacije, realizovani mudrac postaje spasilac univerzuma, *Sarva-Bhuta-Hite Ratah*.

Moja vera

Videti Atman ili Jastvo u svakom biću ili formi, osećati Brahmičku svest posvuda, svo vreme i pod svim uslovima života, videti, čuti i oskusiti, mirisati i osećati sve kao Atman je moja vera. Živeti u Brahmanu, rastopiti se u Brahmanu, stopiti se sa i rastvoriti se u Brahmanu je moja vera. Boraveći u jedinstvu sa Brahmanom, koristeći ruke, um, čula i telo za služenje čovečanstvu, pevati ime Gospodnje da bi se uzdigle Bakte, davati uputstva iskrenim tragaocima i širiti znanje naširoko putem knjiga, pamfleta, letaka, magazina i predavanja sa bine je moja vera.

Biti kosmički prijatelj i kosmički dobročinitelj, prijatelj siromašnih, napuštenih, bespomoćnih i palih je moj vera. To je moje sveto verovanje da služim bolesne, da ih negujem sa pažnjom, saosećanjem i ljubavi, da uveseljavm utučene, da ulivam moć i

radost u sve, da osećam jedinstvo sa svakim stvorom i da tretiram sve sa jednakim stavom. U mojoj veri nema svetaca i grešnika, nema seljaka ni kraljeva, ni prosjaka ni bogataša, ni prijatelja ni neprijatelja, ni muškaraca ni žena, ni Gurua ni Čela. Sve je to Brahman. To je sve Satćidananda.

Tajna energije i dinamičkog rada

Sada imam 72 godine (1958.-me godine). Držim se zauzetim. Uvek sam blažen i srećan. Mogu da radim još i više. Lično brinem o stotinama studenata u Ašramu i upravljam poslovima Društva božanskog života, Forest Univerziteta, Opšte bolnice i vodim hiljade studenata na udaljenim mestima putem korespodencije. Obraćam mnogo pažnje na štampariju i slanje korisnih knjiga studentima, bibliotekama i religijskim ustanovama. Mogu da radim više. Tajna moje energije u dinamičkom poslu je da imam božansku svest celo vreme.

Promeni ugao gledanja, i uvek budi srećan i veseo. Svuda vidi samo dobro. Pleši od radosti. Natopi um sa božanskim mislima. Odmah ćeš da osetiš sjajnu, unutrašnju duhovnu snagu i duhovnu moć u sebi. Mir koji osećaš sada ne može da se opiše rečima. Primeni bilo koji metod koji može da učini tvoj um da se okrene ka unutra, koji može da učini um jednousmrenim i stabilnim. Kontroliši čula. Budi oprezno budan i imaj intenzivnu veru. Razvij moć volje. Inače će Vikšepa i Alasja (oscilacija i lenjost) da te savladaju.

Lečenje kroz molitve

Svuda širom sveta doktori eksperimentišu na jadnim pacijentima sa toliko mnogo lekova. Kako očekivati stalni i trajni lek kada doktori rade sa sebičnim motivima da zarade sve više i više bogatstva? U Ajurvedskom sistemu eksperti pripremaju istinske lekove od Himalajskih biljaka, semenki i korenja. Oni proučavaju puls pacijenata i dijagnosticiraju slučaj ispravno i propisuju delotvorne lekove kako bi trajno izlečili pacijente. Pacijenti bi takođe trebali da slede prirodne metode u velikoj meri, da izaberu ispravnu hranu i da slede upuststva stručnih doktora.

U ovom Ašramu kombinujem sve metode u Šivananda Opštoj bolnici. Tu su stručni doktori iz svih oblasti medicine. Uz ovo, imam veliku veru u moć Mantre i milost Gospodnju. Putem posebnih molitvi koje se održavaju u Mandiru Gospoda Višvanatha, video sam čudesna izlečenja beznadežnih slučajeva čak i na dalekim mestima. Imam veliku veru u izlečenje putem molitve - izlečenje obolenja pevanjem Mantri i molitvi. Rezultati su divni. Gospodovo ime je tako delotvorno. Ja ovo zovem Nampathi.

Poglavlje deseto

Moja metodologija evolutivnog procesa

1. Nevezan, ipak brižan

U mom Kutiru, ima mnogo velikih kovčega sa stotinama dragocenih knjiga, članaka i odeće. Ne znam tačan sadržaj kovčega. Nemam nikakve ključeve kod sebe. Nemam nikakve 'tajne'. Ne mogu da jedem ništa u privatnosti. Ne pretvaram se da sam Vairagi praznih ruku koji očekuje od drugih da imaju da njemu daju za ličnu upotrebu. Kada sam putovao na marketinške turneje, imao sam dovoljno novca sa sobom u dva ili tri džepa. Davao sam posebne torbe sa mnogo novca onima koji su išli sa mnom.

Veoma pažljivo nosim sa sobom stvari kao što su naliv pero, naočare, knjige za proučavanje, i razne članke koje se doprineli svi veliki ljudi i poklonici. Pre, kada sam zaključavao svoj Kutir dok bih išao na kratku, žustru šetnju, držao sam ključ pažljivo zavezanim za kraj moje odeće. Mogu da koristim pocepani kaput sa zakrpama, ali drugima moram dati stvari vrhunske kvalitete. Ne brinem se o dugovima. Pronalazim neophodnu podršku koja spontano dolazi iz božanskog izvora. Osećam milost Božju na svakom koraku. Osećam prisustvo Gospoda celo vreme, iza svih imena i formi.

2. Sadhana do kraja života

Sadhui i jogiji rade Sadhanu i uče neko vreme, a onda napuste naviku kada steknu malo ime i slavu. To je veoma žalosno. To je razlog njihovog pada. Sadhui i usavršene Mahatme bi trebale da rade Sadhanu do posledneg trenutka života. Samo onda će biti moguće da se održava božanka svest. To će biti dobar primer i izvor inspiracije za druge takođe. Svetac ne treba da govori i propoveda. Sam njegov život je sveti spis koji prosvetljuje svet. Čak i danas pišem Om, Om, Om i Hari Om Tat Sat Mantre u svim svojim pismima. Ispunim pola strane svoga pisma sa Mantrom ili sa filozofskim idejama, pre nego što počnem da pišem nešto u svesku ili pisma studentima, pišem Mantre.

Radim pet ili šest stavki Sadhane u 24 sata: Đapu, meditaciju, vežbe, uključujući Asane i Pranajamu, obožavanje, proučavanje, pisanje, i služenje svetu, pomoć Manhatmama, bolesnim i siromašnim. Tako natopim svoj um sa božanskom svešću celo vreme. Lepo kombinujem odmor i relaksaciju sa vežbama dubokog diasanja. Tako sam proveo 35 godina života u Rišikešu i crpio obilnu, predivnu, svežu duhovnu energiju. Održavam visok nivo zdravlja i uživam u miru i blaženstvu svakog trenutka. Izađem iz svog Kutira ujutro i obavim sve Ašramske poslove i dam zaduženja onima koji žive u

Ašramu, mislim na one koji žive u dalekim mestima. I još uvek se osećam da mogu da radim još deset sati svaki dan. Tajna je moja sistematska Sadhana i milost Božja.

3. Zašto toliko slika

U svetim hramovima, upravnici ne dozvoljavaju da se fotografiju idoli. U Badriju i Kedaru, ljudi ne dozvoljavaju da se unose kamere u hramove. To je čudno. Neki mudraci i veliki ljudi iz Indije ozbiljno zabranjuju svoje fotografisanje. Oni misle da će njihova duhovna moć da opadne sa njihovim fotografisanjem. Uopšte ne verujem u takve stvari. Dozvoljavam svakome da napravi koliko god hoće slika dok sedim, trčim, šetam, jedem, igram se, plivam u Gangi, dok sam u meditaciji, studiram ili vršim bogoobožavanje u hramu. Kada poklonici pogledaju u sliku, oni dobiju inspiraciju. Knjige i magazini imaju poseban šarm sa serijama lepih i poučnih fotografija. Nemam nikakvog ograničenja. Pronalazim samo dobro u svemu.

Veliki ljudi iz svih zemalja dolaze u Ašram. Iskreni poklonici iz svih delova sveta dolaze i ostaju sa mnom mesecima i godinama. Svi oni žele da imaju kopiju moje fotografije sa sobom. Zašto da ih bespotrebno odbijam i uneveseljavam? Grupe studenata koji dolaze u Riškeš tokom raspusta žele da imaju grupne fotografije sa mnom u sredini. Fotografisali su me veliki ljudi iz celog sveta, Maharađe, mudraci, sveci, poklonici, Ašramski radnici, bolesni u bolnici i školska deca. Fotografisali su me sa mojim šeširom i odelom, tkaninom oko bedara i kaputom, sa turbanom kao upravnik škole, u automobilu, u avionu, u zapregi u Ramešvaramu tokom celindijske turneje 1950.-te, u biciklu-Rikši za vreme mog boravka u Rurkiju 1953.-e godine. Ne pravim razliku između slikanja sa Maharađama i poklonicima i nestručnim radnicima na platformi železničke stanice, sa velikim Mahatmama sa Himalaja i čistačima Ašhrama. Uključio sam živahne majmune, mačke, pse Ašrama, ribe, krave, slonove i leoparda takođe. Ne verujem u

izjavu da će moje duhovne moći biti izgubljene ili pod uticajem zlog oka. Vidim divne dobrobiti koje će svet imati od toga. Uživam kada su ljudi oko mene srećni i veseli.

4. Nezavisnost

Ja sam obavljam posao kao što je čišćenje sobe, donošenje vode za piće iz Gange, pranje odeće i činija, odlazak u Kšetru po milostinju. Običavao sam sam da kucam svoje članke i pisma tragaocima. Brižno sam pakovao pakete i slao ih poštom. Nikad se nisam oslanjao na moje studente. Ne volim da često ulaze u moj Kutir i ometaju moju dnevnu rutinu. Kada idem na turneju, sam nosim svoj prtljag. Kada nosači nose neke od mojih težih paketa sa lecima i knjigama za besplatnu distribuciju, ja im dobro platim. Žalim one bogate koji se na stanici svađaju sa nosačima radi dve ane.

Kada se posao u Ašramu povećao, više nisam imao vremena za ovakav posao. Iskreni studenti obavljaju neke od ovih poslova. Kako nesebična služba donosi pročišćenje srca, dozvolio sam im da rade ovaj posao i da služe druge Mahatme i bolesne. Ja se pažljivo brinem o potrebama posetioca i stanovnika Ašrama. Lično sam se pobrinuo da imaju svoje orkanske svetiljke (onda nije bilo struje), poljske krevete, krevete, knjige za studiranje u njihovim sobama i da na vreme dobijaju čaj, mleko i hranu. Sada su stotine studenata došle u Ašram. Stvari se kreću organizovano, automatski. Ja tiho sedim, gledam i uživam u milosti Božjoj. Nadzirem svaku sekciju posla i dajem uputstva svim članovima i postavljam sposobne ruke da rukovode svim odeljenjima posla. Čak i ljudi bez ikakve sposobnosti ili kvalifikacija brzo počinju da rade svoj posao kada im dam potpunu slobodu i odgovornost i pokažem im da imam pouzdanje u njih.

5. Svrha iza svega

Ja sam po prirodi ozbiljan. Čak i danas sam ozbiljan u vezi svoje Sadhane, studiranja i služenja. Ništa ne može da poremeti moju koncentraciju i mir. Mogu da ostanem blažen i da radim svoj posao stabilno pod svim uslovima. Ponekad se predstavljam da sam duhovit kako bi podigao utučene i razveselio uneveseljene. Šalim se i igram sa svojim studentima i posetiocima i zasmekavam ih kao decu. Ali iza svake šale, zabave i humora, posoji svrha. Imam granicu u svemu. Svako delo ili reč ima definitivnu svrhu u napretku ljudi oko mene. Iako zabavan i duhovit, putem deljenja keksa, voća i odeće, upoznajem ukuse, temperamente i slabosti sudenata i učim ih kako da prevaziđu svoje poteškoće i mane.

Ja se potpuno protivim ogovaranju, kikoćanju i vriskaju. Tražim od svojih studenata da izbegavaju nepotrebne razgovore i da žive sami radeći introspekcijom ili posao. Kada idu na kupanje u Gangi ili po ručak ili u večernju šetnju, tažim od njih da idu sami i da rade Ćapu.

6. Jednostavno življenje i darežljivost

Ja sam ekonomičan. Ne trošim puno na svoje lične potrebe. Godinama sam teško živeo oslanjajući se na hranu iz Kšetre. Ja sam veoma srećan kada vodim grub i težak život. Jednostavno življenje pomaže u visokom mišljenju i nadvladavanju uma i tela. Čak i danas, volim milostinju koju dobijam iz Kšetre i koristim pocepanu odeću. Uvek napadajte um sa rečima: *'Kaupeenavantah khalu bhagyavantah'* - blagosloveni su nepristrasni. Živim u iznajmljenoj zgradi pored svete Gange iako postoje mnoge zgrade kao palače u Ašramu sa svim pogodnostima i komforom. Potoji posebna radost u jednostavnom življenju. Ali ne patim u ime Tapasa. Kada postoji potreba za određenim

stvarima kojima se poboljšava Ašram ili individualni napredak, insistiram da se odmah uradi ono što je potrebno.

Na svakom koraku mislim o dobrobiti sveta i napretku tragaoca. Kada mi poklonici daju vredne predmete i slatkiše sa velikom devocijom, prihvatim ih sa velikom ljubavlju i privrženošću. Koristim ih da zadovoljim donatora ili ih odmah dam ljudima koji to zaslužuju. Kada služim ili pomažem drugima, želim najbolju kvalitetu svega. Kada dobijem kvalitetnu penkalu, kaput, šal ili ležaljku, odmah želim da dam slične stvari svim radnicima i važnim ljudima u Ašramu. Čekam šansu da kupim stvari jer je teško odmah pronaći novac u rastućoj instituciji gde se dinamički posao obavlja sa dobrovoljnim prilogom. Čekam na šansu. Brinem se o potrebama svih stanovnika Ašrama, jednog po jednog.

Kada dobijem slatkiše i voće, ne jedem ništa u tajnosti u svom Kutiru. Nosim svežanj u dvoranu za Satsang i delim ih sa ljudima koji su se tamo okupili i onda uzmem mali deo na kraju kao Prasad. Čak i sa mojim problemom sa dijabetesom, ponekad uzmem mnogo slatkiša koje donesu poklonici sa mnogo posvećenosti, ljubavi i privrženosti. I to upošte nema loš uticaj na mene.

7. Ne biti rob modi i stilu

Ne znam za modu i stil. Ovo je prokletstvo. Ne živim za čulna uživanja. Ovo je proizvod Maje, zablude, način egoističnih i onih u neznanju. Uvek nosim svoj Doti iznad kolena. Iz načina odevanja, hoda, govora i ponašanja, mogu lako da saznam o egu u raznim osobama i da propišem metode da se uništi. Ponekad nosim turban i držim veliki štap za hodanje. U Svargašramu kada sam išao na svoje večernje šetnje, imao sam dugi štap za hodanje. Koristio sam ga kao joga Dandu za menjanje toka daha iz jedne nozdrve

u drugu i tako održavao Svara Sadhanu. Ranijih dana nikad nisam koristio cipele ili kišobran. Stav osobe, načini i maniri postaju potpuno drugačiji sa stalnim korišćenjem cipela, štapa za hodaње i kišobrana.

8. Napredak za svakoga

Sadhane se razlikuju prema stepenu evolucije, snage ega, slabosti i prirode nižeg Jastva. Jaka i snažna konstitucija i dobro zdravlje su dobra kvalifikacija za učenika. Sve druge kvalifikacije mogu da se razviju kada se osoba stavi u povoljno okruženje. Na duhovnoj stazi, bilo koji tip učenika može da napreduje i evoluira ako je obdaren sa Šradhom, iskrenošću i verom. Nema potrebe za posebnim talentima ili kvalifikacijama. Nema potrebe za dubokim proučavanjem godinama i Đapom na jednoj nozi desetcima godina. Voljno, ljubavno srce je ono što je potrebno. Čišćenje, tipkanje, pisanje, nošenje vode, nega bolesnih, pomaganje siromašnima - svi ovi oblici službe mogu da se prevedu u jogu sa isprevnim mentalnim stavom. Učenik mora da ima novi ugao gledanja, i da pokuša da uništi ego na svakom koraku kroz disciplinu, rasuđivanje i nepristrasnost. Natopi um sa božanskom svešću putem stalne Đape, molitve i sistematične meditacije.

9. Lična pažnja i liberalni stav

Kuhinja je centar sukoba u Ašramu. Sve vrste poteškoća i nerazumevanja, mržnje i ljubomore među radnicima dolaze iz kuhinje. Mogu lako da saznam o ukusima, temperamentu i duhovnom napretku i kontroli čula iz priča učenika koje čujem iz kuhinje. To je glavni centar nemira u Ašramu. Ali je kuhinja i najbolje polje za brzu duhovnu evoluciju radnika, za razvoj kosmičke ljubavi, saosećanja, milosti, strpljenja i darežljivosti. Ljudi se ovde dobro treniraju da se promene i prilagode na čudesan način.

Zbog velikog broja stanovnika i velike navale posetioca, organizovano je obilno snabdevanje sa običnim namirnicama, dve ili tri da odgovaraju svim ukusima ljudi iz raznih provincija Indije i drugih zemalja. Na šaljiv način kažem ljudima: "Ako ne dobiješ gi, uzmi mleko. Ako nama mleka, uzmi mleko sa maslacem. Ako ovo takođe nije dostupno, uzmi mnogo vode iz Gange." Oni ne bi trebali da prigovaraju. Osoba treba da bude veoma obazriva da se promeni i prilagodi raznim okolnostima ako želi da uživa u miru. Pitam ih da ne misle mnogo o svom telu, hlebu ili bradi. Oni bi stalno trebali da misle o sveprožimajućem Brahmanu.

Obraćam naročitu pažnju da Ašramske radnike opskrblim sa visoko energetsom hranom i voćem, one koji su zauzeti sa odgovornim poslom ili intenzivnom tihom Sadhnom, kao i one kojima treba više hranjivih namirnica. Šaljem posebno voće, kekse i maslac u njihove Kutire. Služim ih bez pitanja. Njihovo zdravlje ne sme da pati u ime Tapasje. Na isti način se brinem o posetiocima. Oni ne mogu da promene svoje navike za dan u Ašramu. To može da utiče na njihovo zdravlje i oni ne mogu da rade bilo kakvu Sadhanu ako naprave iznenadne, drastične promene u njihovoj ishrani, odevanju i relaksaciji. Stoga ne insistiram na strogim pravilima i propisima što se tiče dijete za bilo koga.

Čak ako postoji neka loša navika kao što je pijenje čaja, kafe ili pušenje, dozvoljavam im da nastave na njihov način neko vreme. Kada postignu mentalnu čistoću, sve loše navike otpadnu same po sebi. Misteriozni uticaj Ašramske atmosfere ima svoje vlastite efekte takođe. Ova vrsta slobode koja se daje tragaocima omogućuje čak i otupelom tipu tragaoca da se u Ašramu oseća gotovo kao kod kuće i da sam zaroni u dinamički posao i razvije svoje skrivene sposobnosti. Naročito sam veoma liberalan u vezi bolesnih ljudi. Kada voće nije dostupno na lokalnoj pijci, šaljem posebnu porudžbu čak u Delhi, tako da, iako trošeći puno, donesem naranče za bolničke pacijente. Šav u vremenu sačuva devet.

10. Bez prisile, potpuna sloboda

Dozvoljavam ljudima da rade na svoj vlastiti način i da neko vreme rade u oblasti koja odgovara njihovim ukusu i sklonostima, i stvaram u njima prirodan osećaj za ispravan posao i Sadhanu. Ne prisiljavam nikoga. Neka pisma koja sam napisao 1938.-e jednom od mojih učenika će objasniti metod mog rada i moje razmišljanje o dobrobiti i karakternim preferencijama mojih učenika:

“Treba ti mnogo odmora. Imaćeš ga čim se posao završi. Ne treba da radiš naporno. Bez žurbe. Radi polako. Ne brini bespotrebno ni o čemu. Ja ću da preuzmem odgovornost i greške na sebe. Ne treba da brineš o aktivnostima Društva božanskog života. Koju god malu pomoć želiš da udeliš, možeš to da obaviš u budućnosti, ako želiš. Dovoljno si napravio za sada. Budi veseo i srećan. Mogu li da ti pošaljem još novca za troškove?”

“Nakon što završiš jednu ili dve knjige, možeš da se vratiš u Rišikeš. Ali jedan savet. Odmori se na selu dve nedelje. Potpuno prestani sa štamparskim radom. Onda počni da radiš. Ako ostaneš mesec ili dva, možeš da uradiš solidan posao. Dve godine možeš da ostaneš u Rišikešu bez da odlaziš. Ako tvoje zdravlje dozvoli, možeš da razmotriš ovo i da odmah dođeš u Rišikeš. Na tebi je da odlučiš. Sve je na tvojoj mogućnosti i tvojoj diskreciji.”

“Neću povezivati tvoje ime sa Društvom božanskog života. Možeš da mi pomogneš ako želiš bez ikakve etikete, kad god nađeš vremena, kad god želiš. Uvek si slobodan.”

“Moram da primetim da me stavljaš u ropstvo putem svoje privrženosti. Nemaj nikakvu Moću prema ovom mom telu. Postani neovisan. Napravio sam te slobodnim. Mogu više da ti pomognem kad si daleko. Ne želim da iko radi sa mnom dugo vremena.”

“Ne plaši se posla. Možeš da ideš u Utarakaši sledeće godine. Ne treba da radiš bilo kakav posao. Ali pripremi i obuči sposobne ruke da nastave tvoj posao. Postoje dobri ljudi ovde koji su uronjeni i apsorbovani u kucaću mašinu. Moli se, ne zaustavljaj rad na mojim knjigama. Neka bude serija knjiga ad infinitum. Siguran sam da će ljudi da potrče za mojim knjigama radi praktičnih lekcija i vođstva koje dajem u njima.”

11. Način da se urade stvari

U prošlosti sam imao svesku za beleške u koju sam unosio zaduženja koja sam davao raznim radnicima. Zvao sam ovo “WHIP (bič)”. Čak ako bi pritiska posla studenti zaboravljali na poslove, ja ih nisam zaboravljao dok se posao ne bi obavio. Često sam ih ljubazno podsećao. Ali ovo sam radio na šaljiv način i sa ljubavlju; i niko nije bio nezadovoljan sa mnom kada sam slao nekoliko poruka za isti posao. Za tamasičnu osobe, pisao sam takođe stroga pisma, ali na kraju sam dodavao nekoliko saveta da ih učinim veselim i srećnim. Neka od originalih pisama su duplikovana dole. Najpre se raspitam o njihovom zdravlju i duhovnom napretku, a onda pitam o poverenom poslu:

“Kako si? Da li goriš božanskim plamenom, čak usled raznih aktivnosti sećajući se Njegovog imena, osećajući Njegovo prisustvo svuda, i videći Ga u svim licima? Radi mnogo. Meditiraj. Do Svadjaja. Ne pričaj mnogo. Ne druži se. Ne raspituj se o novostima. Idi sam uveče u šetnju. Nemoj da zapostaviš vođenje duhovnog dnevnika. To je tvoj Guru pored tebe. Napiši ‘Hari Om’ Mantru deset puta na vrhu svojih pisama. Ovo je laka Sadhana za samorealizaciju, sećanje na Boga za vreme intenzivnih aktivnosti. Molim te

vodi računa o svom zdravlju. Budi redovan u Ćapi, meditaciji i studiranju. Postepeno promeni svoju prirodu i navike.

“Nadam se da održavaš dobro zdravlje sa Brahma Ćintanom, uz Karma jogu. Šta je sa ‘Naukom Pranajame’? Da li je gotova? Zašto ćutiš o ovoj temi? Molim te pošalji mi primerak konačne kopije.”

“Nadam se da si dobro. Radi Smaran Rame, Krišne ili Šive uz svoj posao. Postaćeš jogi i Ćnani. Ovo je jednostavna joga za tebe usled raznih aktivnosti. Crpi unutrašnju energiju i mir kroz tihu meditaciju bar nekoliko minuta u rano jutro. Moram ovo da ponovim uvek iznova: Svet je san, Ćalam, obmana uma. On je Brama (puka pojavnost). Ti si Atman (Satćidananda). Potvrđuj to. Odbij telo. Sa velikim naporom, ućvrsti se u ovoj Bavi. Osećaj: ‘Ja sam jedan — *Ekam, Ćidakasa, Akhandā Brahman*, Jastvo svih bića, ja sam Sakši, Ja sam Akarta.’ Iskoreni sikteće Indrije i Vasane. Ova Upanišadska esencija je prilićno dovoljna da uništi neznanje. Molim te pošalji mi izveštaj kako provodiš “24 sata na dan”.

Nikad ne zaboravljam duhovne interese mojih ućenika, i stalno ih podsećam na svrhu života i znaćaju Sadhane, ćak ako moraju da obave mnogo posla za božansku misiju. Evo još jednog pisma:

“Ovaj svet je Dirgha Svapna. Ti si Vjapaka Atma. Ućvrsti se u ovoj ideji. Moram ćesto da ponavljam ovu ćinjenicu. Spoznaj misao; ‘*Sat Guru Mani Mala.*’ Ako ne ućiniš ovo, slaću ti podsetnik za podsetnikom dok ne dobijem odgovor. Da bi izbegao ovu dosadu, reci: ‘Da, primio sam Sat Guru Mani Mala.’ Ovo će ućtedeti mnogo vremena i energije.”

“Pisao sam ti nekoliko puta da saźmeš sva moja pisma koja sam ti poslao u knjigu. Samo malo izbacivanja ponavljanja i odabira lekcija koje su korisne za tragaoce. Nisam

primio odgovor. Ako ne želiš da uradiš ovaj posao sada, čekaću. Ovo te neće previse umoriti. Možeš polako da radiš.”

12. Poruka radosti

Ne verujem u raspirivanje skandala. Oprosti čak i najvećem grešniku. Postoji nada za svakog da se poboljša i da napreduje na duhovnoj stazi. Želim da moji učenici budu jaki, hrabri i veseli. Želim da nastave sa dinamičkom misijom Gospoda. Moja pisma svedoče o ovom stavu:

“Nemoj da trošiš energiju na bespotrebnu brigu. Naš posao raste uveliko. Da li da širimo skandale i kritiku ili da napredujemo sa jogičkim aktivnostima? Zaboravi. Oprosti. Oprosti.

“Čak ako te ljudi prikažu sa ženom pored tebe u dnevnim novinama, ne bih verovao. To je pakost ogovarača. Čak da te uhvatim na delu sa ženom, oprostiću ti. Ovo su sve greške na stazi, a ne težak kriminal. Reći ću ti, ‘Ne radi to u budućnosti. Nastavi da marširaš na stazi svetla.’ Opterećuješ se bespotrebno. Želeo sam da ti pošaljem telegram da te razveselim. Uradio si mnogo oplemenjivanja drugih. Ja pripremam teren, raščišćujem put za tvoje buduće duhovne aktivnosti.

“Želim da mnogi učenici kao ti stasaju u Indiji kako bi pomogli svetu. Budi hrabar. Budi uvek radostan. Obznani istinu svuda. Ustani. Opasaj tkaninu oko struka i svuda propovedaj Vedantu, jogu, Bakti. Ne bini nimalo. Niko u svetu ne može da te povredi. Nepobediv si. Urlaj kao lav na svakoj bini i boravi u istini. Male mane u tebi će uskoro da nestanu. Ne brini. U Atmanu je čistoća. On je Nirandhan, bez mrlje. Ti si Nirandhan. Drži se ove ideje. Nečistiće će nestati. Ovo je pozitivni metod otklanjanja ili istrebljenja mana. Snaga, radost, mir, blažentvo, besmrtnost je sama tvoja priroda. Potvrđuj i realizuj.”

13. Stav prema ogovaranju

Ovo je pismo koje je posato 1937.-me jednom od mojih učenika koji je izdao pamflet u kojem je napao osnivača poznatog ašrama u Pandžabu:

“Saznao sam da si izdao mali pamflet u kojem si indirektno napao Ašram u Padžabu. Nisi trebao to napraviti. To je ogovaranje. Zaboravi prošlost. To nije uzvišeno delo Sanjasina. Sitničavi kućedomaćini se samo tako ponašaju. Sanjasa je velikodušnost. U budućnosti nemoj da radiš ništa tako. To me pogađa indirektno. Kako je tvoje zdravlje?”

Želim da moji učenici gledaju svoja posla i ne traće svoju energiju i vreme na sitno primedbe o drugima. Želim da imaju široku viziju, da postignu balans uma i neguju duh tolerancije i opraštanja. Pismo se nastavlja:

“Tvoj posao će da ispašta ako postoji čak i malo uznemirenja. Budi tih i radi sa nepodeljenom pažnjom. Nemaj vezanosti ni za koga. Dozvoli da sve mirno završi. Zaboravi sve. Još uvek si slab. Savijaš se i bacaju te ‘reči’, obmana. Postani nepopustljiv. ‘Ovo za ono’ je priroda kućedomaćina, a ne Sanjsina. Trpeti pokudu i povređivanje je Svabava Sanjasina. To je duhovna snaga. To je balans. Biti pokrenut tricama, brinuti mesecima i traćiti energiju na beskorisne stvari nije mudro.

“Budi tih. Nikad ne razmišljaj o starim poslovima. Traćiš svoju energiju misleći na pogrešan način. Ovo će omesti naš posao. Prestani da prodaješ ostatak kopija pamfleta i uništi ih. Osnivač Ašrama je moj dragi prijatelj, brat. Ne treba da radiš bilo šta što može imati uticaj na njega, čak ni indirektno. Ti si svesam nekih štetnih stvari koje su tamo napisane. Zaboravi sve. Smiri se. Ne izdavaj nikakve takve knjige. Piši čisto o filozofiji, jogi, Bakti i Vedanti. Ne upuštaj se u rasprave ove prirode. Čak i da si u pravu, kada je

druga strana učinila našao, moraš da budeš saosećajan. Ne izdaj takve pamflete čak kada imaš dobar materijal. Budi oprezan. Kada jedna strana oseća mnogo, kako možeš da udaraš ili zasipaš vatrom po stvarima uvek iznova. To nije Darma Sanjasina. Koliko dugo želiš da nastaviš sa ovakvim radom? Ohadi um i usmeri svoju pažnju na naše publikacije, meditaciju i drugi koristan posao.”

14. Izdigni se iznad kritike

Ne zanimaju me beskorisni argumenti, nego me zanima samo brza akcija i poslušnost. Ne želim da moji učenici budu uzrujani kritikom. Stoga im dajem svoj snažni podsticaj:

“Ova stvar je ozbiljna. Želim da poštuješ apsolutnu tišinu u budućnosti. Zahteva se tvoja trenutna akcija. Ne želim da slušam tvoje argumente, opravdanja, itd. Stvar mora da se potpuno zaustavi. Možda sam pristrasan i nepravedan. Ne trebaš da mi šalješ odgovor. Ali ljubazno deluj prema mojoj zapovedi, odmah i bez odlaganja. Sanjasa je za miran i konstruktivan posao. Šta više da ti pišem? Da li si ti Atman ili um i telo? Čak da pročitaš 1001 put sva moja pismena, još uvek bi se poistovećivao sa umom i telom. Ljudi mogu da kritikuju tvoje telo i um. Ti sam ne voliš svoje telo i um. Oni koji kritikuju tvoje telo su tvoji stvarni prijatelji. Onda, zašto se uznemiruješ? Slab si. Ignoriši kritiku. Žašto razmišljaš o prošlosti? Ovo je loša navika. Ne možeš imati mir uma. Izdigni se iznad kritike i primedbi. Učini dobro čoveku koji hoće da te otruje i ubije. Praktikuj to.

“Naučio si mnoge stvari iz tog nesrećnog, neugodnog događaja koji te zabrinjavao. To je bilo u velikom planu za tebe da dobiješ neka iskustva.

Iz lošeg dolazi dobro. To ti je dalo snagu i mudrost. Sada budi u miru i radi kao lav. Radost, blaženstvo, moć, snaga, sjaj i slava su tvoje božansko nasledstvo. Misli da si kralj

sveta. Suoči se poteškoćama sa hrabrošću. Crpi unutrašnju snagu. Bog ti je učinio posebnu uslugu. On te načinio Brahmačarijem i presekao sve vezanosti i učinio te potpuno slobodnim. Gde je onda prostor za žalopojke, očaj, žalost, brigu i utučenost? Smej se. Veselje, mir, božansko služenje, jogičke aktivnosti, širenje znanja su sada tvoj sastavni deo. Uvek sam do tvojih stopala da te služim. Budi siguran. Budi siguran. Skači od radosti. Pleši u ekstazi. Hodaj kao lav. Širi radost, mir i snagu svuda oko sebe.”

15. Konstantnost i zahvalnost

Nikad ne mogu da zaboravim službu mojih učenika božanskoj misiji. Čak iako, iz jednog ili drugog razloga, oni odu od mene, ne zaboravljam posao koji su uradili. Oni nastavljaju da žive u mom srcu. Pismo se nastavlja:

“Nikada ne menjaj svoje mišljenje. Ja sam tvoj sluga, dobroželitej, prijatelj, brat. Čak iako me ostaviš, ja ne mogu da ostavim tebe. Neću te ostaviti. Ti uvek boraviš u mom srcu. Uvek ćeš mi biti drag. Ne mogu da izgovorim grube reči nikome. Ako bilo ko izgovori grube reči, ja žalim tog čoveka. Želim da ga ispravim. Možda ćeš ovo da iskusiš. Možda si to iskusio. Ja sam zahvalan Gospodu koji mi je dao najmanji tračak ove vrline. Ne žudim za višim postignućima. Gospod mi je dao ovaj kvalitet. To je Njegova milost.

“Sada je cela stvar jasna. Osećaj Njegovu samilost i milost. Ja sam idem u poštu da pošaljem ovo pismo. Veoma je teško razumeti um čoveka čak iako si u bliskom društvu sa njim godinama, pa čak i razumeti svoj vlastiti um. Samo Bog zna pravog krivca. Znaš me dobro iz našeg bliskog kontakta. Bilo bi lepo kad bi potpuno prestali sa prepiskom o krivotvorenom pismu, trebao si da pričaš sa mnom privatno o tome kad si bio ovde iako imaš razlog da sumnjaš iz potpisa i koverta. Ovo je bespotrebno mučenje za tebe, mene i sve nas. Nema vremena za tebe i mene da razmatramo ove stvari i da

trošimo naše vreme i energiju na ove bezvredne teme. Trebali bismo da koristimo svaku sekundu našeg života na služenje Njemu i na meditaciju.

“Treba da imaš jaku veru da ti ja nikad ne bih napisao takvo pismo. Ovde si pogrešio. Nema veze. Čovek uči i raste na greškama.

“Čak i da hiljade ljudi truže moje uši i um pričajući loše o tebi, neću to slušati. Ti si slava za mene, za Indiju i svet.”

16. Ne možeš da pobegneš od zla

“Ovaj svet je čudan svet. Moramo da učimo mnoge lekcije. Jedan od učenika Gospoda Isusua je izdao Gospoda. Mnoge prepreke će da se nađu na putu napredujućeg tragaoca na svakom koraku. Moraćemo da pokažemo našu snagu. Nemoj da te uzdrmaju male stvari. Budi veseo. Misli i osećaj da se ništa nije desilo. Nemoj da brineš o malim stvarima. Moraćeš da napraviš još velikih dela. Prakriti ti sprema mnogo načina. Oseti to. Budi zahvalan Gospodu.

“Ove stvari su se desile, pa ipak ne mogu da ostavim tebe Šri ‘B’ ili Šri ‘A’ ili Šri ‘Y’. Mnogi rastu čineći greške i omaške. Moraš potpuno da zaboraviš prošlost. Kao što sam gore pisao, organizovaću tvoj boravak u Brahmananda Ašramu i opskrbiću te sa posebnom hranom. Ne treba da se družiš ni sa kim. Možeš da radiš neki posao za božanski plan. Ne možeš da otkloniš loše osobe iz bilo kojeg dela sveta. Gde god budeš išao, moraćeš da živiš među njima. Ali imaj Atma Bav. Ovo će promeniti situaciju.

“Trebao bi da pokušaš da voliš sve, čak i najgoreg čoveka koji pokuša da te uništi. To je Sanjasa. Sanjasin je onaj koji oseća da nema telo. Trebali bismo da živimo među ljudima koji žele da nas unište, u nepovoljnom okruženju, i da onda radimo i

meditiramo. Samo onda možemo da rastemo. Samo onda možemo da imamo nepoljuljani um mudraca. Za ovo moraš da imaš ogromnu unutrašnju duhovnu snagu i veru kroz Sadhanu.”

17. Moj stav prema razmiricama među studentima

Jedan od mojih učenika je napisao lažno pismo sa mojim lažnim potpisom jednom važnom radniku u Madrasu. To je poljuljalo i uzrujalo osobu. Evo pisma koje pokazuje moj metod rada za uspostavljanje mira i ispravnog razumevanja. Pismo je napisano dana 8. septembra 1937.-me. Ono jasno objašnjava moj stav, prirodu i metodu moga rada. Čak iako to utiče na ceo ašram, držim se svojih principa koji su podvučeni:

“Ne mogu da povredim osećanja bilo koga čak ni u snu. Volim sve, čak i najgoreg čoveka koji hoće da mi oduzme život. Čak ako me studenti napuste, ja ne mogu da napustim njih. Ja objedinjujem radnike sa duhovnim lepkom: ‘Om Namo Narajanaja’ Mantrom i molitvama.”

Evo celog teksta gore napomenutog pisma koji daje moj stav:

Voljeni Šri Svamiđi,

Pranam. Nisam napisao nikakvo takvo pismo tebi. To je krivotvoreno pismo. Ljubazno te molim da veoma pažljivo usporediš ovaj potpis sa drugim. Videćeš koji je pogrešan. Ljubazno mi pošalji preporučenim pismom to pismo za moj pregled. Predpostavljam da je pismo otkucano. Možeš li da vidiš da li je kucano na našoj mašini ili bilo kojoj drugoj mašini, i ko je to napravio u našoj grupi?

Pre nekoliko dana smo imali problem ovde. Svami 'B' je napravio neku glupu pakost. Tako da sam ga pitao da napusti Ašram. Šri Svami 'A' i 'R', njegovi prijatelji, su takođe napustili mesto. Svi oni sada žive u Rišikešu. Oni su planirali ovaj nestašluk da stvore loša osećanja između mene i tebe, i da oteraju Šri Svamija 'Y', njihovog neprijatelja. Ovo je njihov plan, sada prepostavljam. Šri 'B' je smrtno neprijateljski rasopložen prema ovom Ašramu i neko je zapalio krevet od Šri Svami 'N'.

Trebao si odmah da shvatiš: 'Svamiđi neće nikad napisati takvo grubo pismo. Moguće je da je to pakost drugih.' Sve će biti u redu. Nemoj da se brineš. Kada dođeš ovde, možeš da živiš odvojeno u Brahmananda Ašramu. Treba da uzimaš obroke iz naše kuhinje. Organizovaću posebno tvoju hranu. Čim završiš posao, odmah dođi ovamo. Ne treba da čekaš ni jedan trenutak. Ne brini se zbog krivotvorenog pisma. To je nedelo ogovarača. Onaj koji radi loša dela će dobiti iste plodove. Zakon Karme je neumoljiv. Hteo sam da ti pošaljem telegram: 'Ne brini. To je krivotvoreno. To je nečije nedelo. Drugo pismo sledi.' Onda sam mislio da će detaljno pismo objasniti stvari jasnije."

18. Zasipanje stvari vatrom ne rešava probleme

Obično se ne bavim pritužbama. Nema kraja argumentima koje daju različite grupe ljudi. Znam dobro da raspitivanje pogoršava situaciju. Samo radi zadovoljstva osoba koje su deo 'zavere', raspitao sam se o ovome i dao svoje zaključke u pismu koje sam kopirao dole. Dozvoljavam da 'vreme' popravi situaciju. Pismo se nastavlja:

"Jutros sam sazvaao sve stanovnike Ašrama i raspitao se o stvari. Nismo došli do zaključka. Nemam vidovitost da bih znao ko su krivci. Možeš sam da prosudiš ko je krivac. Možeš li da saznaš ko je stvarni čovek iz stila pisanja? Čak ako sigurno prepoznaš osobu, osoba to neće priznati. Nemoj da osećaš ništa u vezi toga. Budi veseo. Sve je

krivotvorenina; pakost je urađena zbog ljubomore. Veoma je teško da se dozna ko su krivci. Ne moraš da dolaziš ovamo, ako ima posla tamo, zbog ovog uznemirujućeg stanja uma koje je uzrokovala ova afera. Budi hladne glave. Radi puno. Sakupi zrake uma i smiri se. Zaboravi prošlost. Radi koliko možeš. Zaroni u posao. Nemoj biti uznemiren. Ove male poteškoće i uznemirenja nailaze na putu kako bi te osnažile, osnažile mene. Ne bi trebali da se uznemiravamo. Sve ove stvari se dešavaju da nas učine jakim. Sve je za tvoj rast i usavršenje.

“Jednu stvar sam otkrio; postaješ lako uzrujan. Čim sam pročitao tvoje pismo, bio sam veoma iznenađen. Nisam mogao da shvatim kome pišeš jer ti nikad nisam napisao tako nešto. Čak i da si video da je to moj potpis i da je moj vlastiti rukopis bio na koverti, trebao si da misliš da je neko napravio nevaljalštinu. Čak da sam napisao takvo pismo, učinio bih to za tvoje vlastito dobro ili za nečije dobro. Beznadežno si pao. Ne mogu da povredim ničija osećanja, čak ni u snu, čak ni one osobe koja me ekstremno vređa. Razvijam ovu jednu vrlinu. Budi siguran u to uvek, čak ako se takve stvari dogode u budućnosti.”

19. Način do uspeha

Kad god da počnem bilo koji posao,
dovedem ga do kraja pod svaku cenu.

Kad god da počnem da pišem knjigu,
završim je na ovaj ili onaj način.

Kad god da uzmem knjigu da je proučim,
završim je pre nego što započnem drugi zadatak.

Nikad ne ostavljam ništa na pola urađeno.

Koncentrišem se na predmet i

razmišljam intenzivno bez ometanja.

Ja sam čvrst, postojan i stabilan.

Intenzivno se dajem radu.

Imam istrajnost i intenzitet svrhe.

20. Kako da promenite prirodu čoveka

Poštuj ljude lošeg karaktera. Najpre posluži nevaljalca. Tretiraj ga kao budućeg sveca, kao sveca, kao samog sveca. Ovo je način da pročistiš svoje srce i da uzdigneš i njega takođe. Posebno i sa pažnjom, uživam da služim takve ljude. Uvek oko sebe držim bilo koji broj ljudi koji bi me zloupotrebili, omalovažavali me, uvredili i čak pokušali da me povrede. Želim da ih služim, obrazujem ih, uzdignem ih i pomenim ih. Postupam prema njima sa najvišim poštovanjem. Pozdravite nevaljalca ili kradljivca kao sveca i javno ga poštujte, i on će se osećati posramljenim da nastavi da radi loša dela. Stalno govori čoveku koji ima loš temperamet: "Ti si Santa Murti (čovek mira),"—biće posamljen da izgubi temperament. Lenjem čoveku reci, "Ti si dinamički radnik," i on će odbaciti svoju lenjost i zaroniti u službu. Ovo je moj metod. Pohvala bi trebala da dođe sa dna vašeg srca. Morate da date snagu duha svakoj svojoj reči. Morate iskreno da verujete da iza svakog naizgled negativnog kvaliteta, postoji pozitivna vrlina koja je skrivena u čoveku. Onda ćete obadvoje imati koristi.

21. Moje viđenje Gundasa

Dobri ljudi su već vrli,

Moraću da ispravim i oblikujem samo Gundase.

To je moj unikatni posao.

Gunda je negativnost u vrlom čoveku.

On postoji da bi proslavo vrlinu.

Gunda je takođe Gospod Krišna.

Gospod Krišna kaže u Giti:

'Dyutam chhalayatamasmi —

Ja sam kockanje onoga koji vara.'

Rudri kaže: *'Taskaranam pataye namah —*

Prostracija Gospodnjim lopovima.'

Imam u ašramu razne vrste učenika.

Svet me zove Guruom lopova i nevaljalaca.

Slava Božanskoj misiji.

Duhovna vibracija ovog svetog Centra,

Preobrazi ih u božanska bića, jogije i svece!

22. Uništi Abhimanu (egoizam)

Dobro je da se priselite da Satva, Rađas i Tamas imaju svoje vlastite "kuke" koje drže Sadhaku i sprečavaju ga da se vine u tanscedentalna područja. Satvička zakačka je najsuptilnija od svih i stoga ju je najteže spoznati i uvideti. Sa Sanjasom, dolazi Sanjasa Abhimana. Ona može dati učeniku malo više slobode da hoda malo više od drugih, ali i on je ograničen. Sa Tjagom se potkrada Tjaga Abhimana, najsuptilniji i najopasniji ego, gotovo nemoguć da se prevaziđe. Slično je sa Seva-Abhimanom. Egoizam uzima mnoge oblike. Sanjasa, Tjaga, pa i čak Seva se preobraava putem ega u njegov ogrtač. Sadhaka koji teži realizaciji Jastva radi dobro ako se zaštiti i ne dozvoli da njeme ovladaju ove suptilne forme Abhimane.

23. Idealni učitelj

Ja sam većito žedni učenik,
nisam učitelj.

Ali Bog me učinio učiteljem,
učenici su me učinili učiteljem.

Ubrzo napravim učitelje od svojih učenika,
takav sam učitelj.

Tretiram ih s poštovanjem kao 'Maharađ', 'Svamiđi', 'Bhagavan', 'Narajan',
Tretiram ih kao sebi ravne,
dajem im jednaka sedišta,
takav sam učitelj.

Dozvoljavam im da uče iz mog vlastitog života,
učinim ih Mahantima i slugama čovečanstva,
predsednicima, predavačima, piscima, Svamijima, i jogijima,
osnivačima duhovnih institucija, pesnicima, novinarima,
oglašivačima, božanskim čistačima, negovateljima zdravlja i joge,
tipkačima, joga kraljevima, Atma-Samratima,
Karma jogi Virasima, Bhakti Bhushanima, Sadhana Ratnama,
ja sam takav učitelj svim tragaocima za istinom.

24. Dođi, dođi moj prijatelju

Moj zov je neodoljiv,
promenio je bezbrojne živote.

Ne traći ovaj dragoceni život
na karataške igre i na dokono ogovaranje,

napusti uzavrele rasprave i svađe,
uništi sve centre zadovoljstva,
napusti želju za udobnošću,
zapali gorivo požude.

Uništi zamak egoizma.

Budite brzi, budite brzi, prijatelji!

Pevajte ime Gospodnje noću i danju,

sad zaronite u okean blažentsva,

i uđite u neograničeno područje Atme iznutra.

Dođite, dođite, moji prijatelji, zaronite, budite brzi,

ne čekajte, ne odugovlačite - uživajte u mudrom blaženstvu.

Poglavlje jedanaesto

Praktični saveti na duhovnoj stazi

1. Obuka studenata putem pošte

Nema stereotipnih, štampanih lekcija o jogi za podučavanje učenika putem pošte. Obično šaljem neke od mojih knjiga koja odgovaraju ukusima učenika. Dajem im lekcije putem prepiske. Lekcije su dobro gradirane. Oni mi opišu svoju dnevnu rutinu, dobrobiti i napredak. Vode duhovni dnevnik i slede mojih "Dvadeset važnih duhovnih uputstava." Pomažem im putem saveta i otklanjam njihove poteškoće i prepreke. Šaljem svoje misaone talase mira. Hiljade studenata u svim zemljama su učinile izvanredan napredak putem ove lične pažnje. Za napredne kurseve dođu u Ašram i ostanu sa mnom nekoliko nedelja ili meseci i dobiju inicijaciju.

Svi oni vole ovu individualnu pažnju. Ne naplaćujem ništa nikome za obuku u jogi, i ne zahtevam nikakav novac za održavanje Ašrama. Neminovno, svi studenti koji dođu kod mene mi darežljivo plate ili uživaju u dobrovoljnim aktivnostima kao mali prilog za napredak institucije i pomaganje Društvu u širenju znanja. Putem takvih aktivnosti, zadobijaju Ćita-Sudhi i duhovni napredak.

Na sledećim stranicama su reprodukovana neka od mojih tipičnih pisama raznim tragaocima koja opisuju metode moje obuke na stazi joge, duhovnu perspektivu. Svima naglašavam moralne i etičke ideale. Ja podstičem druge da imitiraju - ukratko pokazujući način da vode božanske živote.

2. Put ka miru

Svarg Ašram,
16. avgusta 1930.

Poštovani brate,

Tvoje pismo je ljubazno. Veliko ti hvala. Ustaj u 4 sata ujutro. Meditiraj u sobi koju držiš zaključanom. Ne dozvoljavaj da iko ulazi u nju. Imaj sliku Gajatri, Gitu, itd. u sobi. Meditiraj na Gajatri. Ponavljaj Gajatri mantru sa značenjem. Koncentriši se na Trikuti, prostor između obrva, zavtvorenih očiju. Sedi u Padmasani. Pokušaj da sediš dva sata neprestano. Proučavaj Gitu redovno. Govori istinu pod svaku cenu. Kontroliši ljutnju. Služi siromašne, bolesne i svece. Potroši malo novca na dobrotvorne aktivnosti. To će pročistiti tvoje srce. Nemoj da se družiš sa svetovnim ljudima. Služi, voli, poštuju svakoga. Odustani od Ninde (kritikovanja), ogovaranja, pronalaženja mana, raspredanja priča. Budi ponizan. Budi poslušan. Pričaj sa ljubaznošću. Ućeš u mir. Poštuj Maunu jedan sat dnevno i tri sata na praznik.

Tvoj u bratstvu,
Svami Šivananda

3. Imaj jaku žeđ za znanjem

Savetujem tragaoce protiv emocionalnosti i naprasitosti u kretanju stazom odricanja, i dajem savet da brižno neguju jaku želju za duhovnim životom dok su još uvek u svetu.

Svargašram, Kutir 22,
29. avgusta 1930.

Om Sat-Ćit-Ananda,

Ti si atma. Ti si besmrtnan. Budi bez straha. Soznaj veličanstvenost svoga Jastva. Oslobodi se od prevara uma i svetovnih objekata. Moj dragi jogi, Bog te blagoslovio.

Ispunjen sam sa beskrajnim zadovoljstvom da odgovorim na tvoje pismo 21. trenutno. Ti si čovek sa duhovnim Samskarama. Neguj ih. Zaštiti ih. Povećaj ih.

NE DOLAZI KOD MENE.

Ako možeš, i ako si dovoljno siguran da nećeš postati šteta za društvo, ako možeš da kontrolišeš požudu, budi Brahmačari do kraja života (Naištika Brahmačari). Nisi bogat. Kako uzdržavaš porodicu i decu? To će zaustaviti tvoj duhovni napredak.

Puki mladalački entuzijazam nije od velike pomoći. Puke emocije neće biti od velike koristi u duhovnosti. To nije ružičasta staza. Puna je trnja, škorpiona i zmija. Staza

je neravna, strmoglava, iznimno teška, ali laka za čoveka jake odlučnosti: “Moram da realizujem - daću čak i život.” Potrebna je ovakva vrsta jake žeđi za znanjem.

Razvijaj Satvičke vrline postepeno — strpljenje naspram ljutnji, zadovoljstvo da kontroliše pohlepu, služenje (Seva Bava) da uništi ponos, aroganciju. Razvij poniznost, govorenje istine, Titikšu (trpljenje vrućine, hladnoće, bola). Voli sve. Budi ljubazan prema svima. Nikad se nemoj uzrujati, uzbuditi. Vodi dnevnik duhovnog napretka. Beleži sve. Živi među razvijenim osobama. Poseti Misiju Ramakrišne i služi Mahatme. Služi stare sa entuzijaznom, ljubavlju i privrženošću (dubokom).

Raščisti svoje sumnje. Želim ti mir i lepotu,

Tvoj,

Šivananda

Hari Om Tat Sat

Om Šanti!

Nabavi kopiju moje knjige “Jogička & vedantska Sadhana.”

U budućnosti mi šalji odgovor sa razglednicom ili sa kovertom za moj odgovor.

4. Ne žuri se da napustiš svet

c/o. Vizianagaram kuća,

Kamp/Kalkuta,

12. decembra 1930.

Om Sat-Ćit-Ananda

Dođi u Rišikeš neko vreme. Sigurno ćeš uživati u osami i duhovnim vibracijama. Reci moje ime. Ljudi će te smestiti i uslužiti. Dobij Daršan Šri Svamija Advaitanandađija, Šri Svamija Tapovandđija Maharađa, Šri Svamija Purušetamanandađija. Oni su svi u bliskom odnosu sa mnom - napredne duše.

Nemoj da žuriš sa napuštanjem sveta. Svet je arena za razvoj raznih Satvičkih kvaliteta. Svet je najbolji učitelj za one koji hoće korist. Ostani još neko vreme tamo. Zarađuj i uživaj. Vairagja dolazi od Bhoge. Onda će da bude jaka, stabina i intenzivna. NEMOJ DA SE ŽENIŠ. To je različita stvar. Svet nije pakao. On je sav od Anande kada umre ego i Raga-Dveša. Promeni mentalni stav. Dođi i vidi sva ova mesta i Mahatme. Dobićeš inspiraciju.

Vodi božanski život dok si tamo. Duhovna staza nije ružičasta. Puna je trnja. Razvij kvalifikacije. Zadobi čistoću i duhovnu snagu putem Ćape i meditacije. Razvesli sebe.

Želim ti Kaivalja Mokšu,
Svami Šivananda

Hari Om Tat Sat
Tat Tvam Asi

5. Pogledaj pre nego što skočiš

Prethodna dva pisma jednom mom učeniku pokazuju kako upozoravam tragaoce protiv brzopletih odluka. Ali kada sam upoznat sa tim da je neko obdaren sa jakom Vairagjom i nepoljuljanom odlučnošću, odmah bivam ispunjem sa radošću i užitkom. Onih dana kada sam živeo sam i kada nisam imao svoj Ašram, oklevao sam sa uzimanjem učenika oko sebe. Nisam želeo da iko dolazi i da ostaje sa mnom. Tako, u slučaju gore spomenutog tragaoca, kada sam spoznao da ima jaku težnju i nesavitljivu volju, osećao

sam da bi bilo bolje za njega da ostane u aktivnom Ašramu kako bi mogao da se brzo usavrši tamo. Tako sam zanemarivao svoje interese ne odbijajući da služim tragaoca, i uvek brino o njihovoj dobrobiti i napretku drugih duhovnih institucija.

Voljeno Jastvo,

Tvoja božanska ljubav prema Bogu i religiji će bez sumnje da te uzdignu iz Samsare. Nek ti Bog da duhovnu snagu i moć da postigneš cilj života - bogorealizaciju.

Ljubazno te molim da se priključiš Šri Aurobindovom ašramu ili Ramakrišninoj Misiji. Mnogo ćeš da napredovati. Obećavam ti. Zasigurno. Ostani u Ašramu nekoliko godina. Možeš da dođeš ovamo u posetu, ali ne za stalno. POGLEDAJ PRE NEGO ŠTO SKOČIŠ. Razmisli. Dobro promisli. Svet je najbolji učitelj. Moraš mnogo da učiš. Nemoj da budeš brzoplet i da pobegneš u Himalajske pećine. Mladalačka bodrost, nezreli entuzijazam, ti možda neće biti od velike pomoći. Ova staza je naporna, opasna staza. Možda nećeš znati kako da korisno provedeš vreme ovde.

Ja sam samo obični Sadhu. Možda ti neću moći mnogo pomoći. Nadalje, ne uzimam učenike. Mogu da budem tvoj iskreni prijatelj do kraja svoga života. Ne volim da držim ljude pored sebe dugo vremena. Dajem lekcije nekoliko meseci i pitam ih da meditiraju u nekim usamljenim centrima u Kašmiru ili Utarakašiju.

Ponavljam: Pridruži se Ašramu gde ćeš imati duhovne dobrobiti. Drži se centra. Podnosi poteškoće. Kraj je besmrtnost, beskrajna Ananda.

Tvoje vlastito Jastvo,

Svami Šivananda

Razveseli se. Budi slobodan, hrabar, neustrašiv. Ti si sin nektar. Hari Om Tat Sat. Razvij strpljenje. Pričaj istinu. Kontroliši ljutnju. Razvij Titikšu. Služi. Voli. Davaj. Opraštaj drugima. Pričaj malo. Pričaj slatko.

6. Parčići za evoluciju

Evo ti nekih dragocenih uputstava u formi tableta - sažetih do maksimuma i organizovanih za momentalnu primenu.

Svargašram

3. oktobra 1930.

(a) Ne plaši se.

(b) Ne jadikuj.

Ti si Sat-Ćit-Ananda Rupa, Amrita Atma. Ti nisi ovo Jada telo. Bog te blagoslovio.

Ljubazno pročitaj moj knjigu: "Um, njegove misterije i kontrola." Lekcije će biti od praktične koristi za napredak u meditaciji. Uštedi što više novca. Ovih dana i Sanjasinima treba novac zbog nedostatka podrške od kućedomaćina. Imaj ova dva zadovoljstva: STUDIRANJE i MEDITACIJU. Odseci spoljašnje centre zadovoljstva.

1. Traži. Shvati. Realizuj.
2. Analizuj (objekte). Realizuj (njihovu istinsku prirodu) i napusti ih.
3. Spoznaj sebe i budi slobodan.
4. Uvek budi usredređen u Jastvu.
5. Moli se i budi pun vrline.

6. Teži i povuci se.
7. Negiraj (telo) i potvrdi (Brahman).
8. Tat Tvam Asi — nikad ne zaboravi ovo.

ŠIVANANDA

7. Otkrij skriveno božanstvo

Kao što sam ga savetovao, tragaoc se pridružio Ramakrišninoj Misiji, i nastavio kontakt sa mnom. Nisam mu prekratio svoju stalnu brigu i uputstva za napredak jer smatram sve Ašrame kao svoj vlastiti i ne priznam nikakavu ekskluzivnu premoć nad tragaocom koji zatraži moje vođstvo.

Svargashram,
Rišíkeš

Poštovani brate,

Om Namo Narajanaja. Bog te blagoslovio.

Vratio sam se sa dugog puta na Kailas. Drago mi je da čujem da si pristupio Ramakrišninoj Misiji. Moje srdačne čestitke. Drži se Ašrama kao pijavica. Ašram je tvoj. Oseti to. Sigurno ćeš napredovati. Ti si sunce sunaca. Ti si nada sveta. Uzeo si odgovornu odoru. Otkrij božansko. Neka se svetost, sjaj i slava manifestuju u tebi.

Presekao si sve svetovne veze. Sada možeš da nastaviš bez prepreka na svom putu. Drži se misije i služi starijima sa poštovanjem i iskrenošću i bez interesa. Govori

istinu pod svaku cenu. Govorenje istine ne može da povredi nikoga. To će da ti da duhovnu moć. Istina može da se dosegne samo govoreći istinu. Kontroliši ljutnju razvijanjem strpljenja, Kšame, kosmičke ljubavi, služenja i davanja. Moraš negovati poniznost, velikodušnost (Audarja) i hrabrost.

Šest sati studiranja i šest sati meditacije trebali bi da prođu bez ometanja. To je moj metod. Živi u pravoj sadašnjosti. Odustani od svih vrsta željenih očekivanja. Čak ako te ljudi maltretiraju, mrze te, rugaju ti se, ostani tih. Nemoj da se osvećuješ. Proučavaj 'Bogoslužjenje na planini' svakodnevno pre nego što kreneš sa poslom. Navešću ti jedan citat. Ako se budeš svakodnevno prisećao ovoga, dobićeš mudrost. Praktikuj ovo bez prestanka:

'Voli svoje neprijatelje. Blagoslovi ih što te proklinju. Čini dobro onima koji te mrze i moli se za one koji te preziru i progone.' — Sv. Matija

Praksa je teška, ali mora da se radi i može da se uradi. Ovo je praktikovao Mahatma Gandhi. Ovo je tajna njegovog uspeha.

Pozdravi i Prem,

Tvoj ponizni brat,

SVAMI ŠIVANANDA

8. Obnavljanje niže prirode

Bez obzira na moje oklevanje i incijalno odbijanje, kada bi tragaoc došao kod mene i napravio jaku impresiju u duhu odricanja i bio nepopustljive snage volje, ja bih ga voljno incirao u Red Sanjase, i on bi odmah zaronio u arenu božanskog posla koja je

onda bila u početnoj fazi i koja bi uskoro dobila gigantske proporcije i zadivila svet sa ogromnim vihorom duhovne obnove i božanske inspiracije miliona tragaoca širom sveta. Pa ipak, nikad ne zaboravljam cilj života i svrhu sa kojom se osoba odriče sveta, i stoga bi ga uvek iznova podsticao da obrati pažnju na praktičnu Sadhanu i samodisciplinu:

SIVOHAM SIVAH KEVALOHAM.

Bog te blagosovio.

Polazem velike nade u tebe. Ti si slava Indije i celog sveta. Nek božansko svetlo, božanski sjaj i slava sveltiti nad tobom zauvek. Živi u istini. Osećaj istinu. Realizuj istinu. Širi istinu. Reguliši svoju energiju. Konzerviši je. Koristi je kad je potrebno. Meditiraj lepo. Živi u zatvorenoj sobi. Nemoj mnogo da se družiš. Ne stvaraj nova prijateljstva. Jedan stvarni i iskreni prijatelj je prilično dovoljan. Ne prosi sa duhom prošenja. Zapovedaj i dobij sve što ti treba. Ceo svet je tvoj dom. Prakriti i devet Ridija su spremni da te služe sa tvojim sklopljenim rukama. Kontroliši Indrije. DRŽI SE DALJE OD ŽENA. Budi vatren. Nemoj da postaneš lenji Zenana Vedantist ili bradata-dama Sanjasin. Mora da postoji vatra u svakoj ćeliji, u svakoj reči. Znam da ćeš da uradiš čudo za kratko vreme. Čitaj Upanišade i Gitu. Savladaj ih dobro. Nula si u tom pogledu.

Trebao bi da radiš redovno, sistematično studiranje, meditaciju i Ćapu. Nemoj da misliš: 'Studiraću u Utarakašiju kada budem sam bez posla.' To je pogrešno. To je glupost. Moraš da imaš svakodnevnu naviku. To 'sutra' nikad neće doći. Kosi seno dok sunce sija. Ovej kukuruz dok vetar duva. Koncentriši se. Meditiraj. Živi sam nekoliko sati. Budi ljubazan. Nikad ne budi arogantan. Imaj tolereanciju i strpljenje. Manifestuj ove vrline dok pričaš. Nadgledaj svaku misao: Nema igre. Uzeo si odgovorno odele. Osećaš li to? Dži se dalje od žena. Bez šale i smejurija sa njima. Ovo sve su samo manifestacije požude.

Nemoj da prosiš. Nemoj pitati sa duhom prošenja. Naređuj. Sve će ti doći. Ceo svet je tvoj vlastiti dom. Oseti ovo. Oseti ovo. Pokaži mi izveštaj o tvojoj sistematičnoj Sadhani. Metoda i disciplina moraju da postoje u tvojoj svakodnevnoj rutini. Analizuj kritički svoje motive. Uništi sebične motive. Zdrobi sve vrste zlobe. Postani uzvišen u svakom svom delu. Nemoj da se boriš za sitne trice. Odustani od ogovaranja, širenja priča. Preobrazba Asurične prirode je bitna.

OM

ŠIVOHAM

9. Otrov čulnog života

Još jednom naglašavam značaj Sadhane i neophodnost da se zaštiti od štetnog uticaja čulnog života:

Nemoj ponovo da gledaš u nečistoću. Nemoj da se upropaštavaš. Dovoljno uživaš u životu radosti i blaženstva na duhovnoj stazi. Šta reći o daljnjim slavama kada potpuno procvetaš putem joge. Budi oprezan. Budi oprezan. Nemoj da postaneš rob svojih čula. Nemoj da izlaziš iz svoje sobe. Prestani sa svim aktivnostima. Sakrij se u sobi i dođi natrag u Ananda Kutir smesta. Radi introspekciju i meditiraj.

* * *

Ako me možeš da se odupreš Mohi, najbolje bi bilo da napustiš grad odmah. Lektura će da se uradi. Ne zanima me posao uopšte. Ako si dovoljno jak, možeš da ostaneš tamo još neko vreme i da zvršiš posao. U svakom slučaju organizuj skorašnji dolazak u Rišikeš.

* * *

Bez idealnog života, odmaranja u unutrašnjem, prožimajućem prisustvu, čulni život postaje opterećenje. On je ravan brutalnom životu. Svet je san. Esencija je temeljna realnost. Nikad ne zaboravi ovo. Ti si Atma, Akarta, Sakši.

10. Sadhana bi trebala da bude svakodnevna navika

Ovo sledeće su neki važni saveti na stazi joge koji su odabrani iz mojih raznih pisama tragaocima i koji će svima biti veoma korisni za dobijanje ispravnog znanja o nekim praktičnim aspektima duhovne staze.

Trebao bi da imaš redovnu, sisematičnu meditaciju, Ćapu, studiranje i služenje. Nemoj da misliš: "Studiraću i meditiraću kada završim sve svoje odgovornosti, kada budem sam u himalajskoj pećini." Živi sam nekoliko sati i proučavaj um. Sada se polako pripremaj za život u osami.

11. Niškama Seva

Ovo ne zahteva veliki novac. Ako si sposoban da služiš svetu, Gospod će da uredi sve za tebe. Nabavi neke korisne lekove i podeli ih bolesnima ili ih lepo neguj. Nemoj da očekuješ ništa ni od koga za služenje koje obavljaš. Obrazuj siromašne dečake u svom selu. Izdržavaj se tako što ćeš da dobijaš milostinju iz 4 ili 5 kuća. Živi u izolaciji. Radi Sadhanu. Uništi Manorađju, građenje kula u vazduhu. To je neprijatelj mira. Služi u skladu sa svojim sposobnostima, kapacitetom i uslovima, koliko god možeš, sa ispravnim mentalnim stavom i duhom.

12. Problemi sa Pranajamom

Primio sam slične izveštaje o problemima od mnogih studenata koji pokušavaju da probude Kundalini moć putem nasilnih metoda Pranajame i Krija joge. Žao mi je zbog njihovog prevelikog entuzijazma i nepotpunog znanja. Smanjenje ili odbacivanje hrane ne može uopšte da vam pomogne. Pripreme moraju da se naprave redovnom, svakodnevnom praksom. Na naprednijim stepenima, moraš imati lično vođstvo i nadzor starijih koji su dostigli majstorstvo i savršenstvo na stazi joge. Čistoća srca, dobro društvo, ispravno razumevanje svetih spisa, povoljna atmosfera, i okruženje natopljeno sa duhovnim vibracijama igraju značajnu ulogu u vašem brzom uspehu. Nemojte biti brzopleti ili nestrpljivi. Jenostrani razvoj vam neće pomoći. Nemojte da uništavate svoje zdravlje sa prekomernim postom. To će da iscrpi vaš sistem. Uzimajte mnogo hrane koja je bogata energijom i koja je lako probavljiva - voće i mleko. Nekoliko meseci izdišite i udišite veoma, veoma sporo. Nemojte da zadržavate dah (Kumbhaka). Kada malo napredujete, otidite u hladno mesto tokom leta i radite tri Pranajama sesije. Sledite proporciju 1:4:2 za udisanje, zadržavanje daha i izdisanje. Koristi su nemerljive. To je bezazlena vežba za napredne studente.

13. Prevazilaženje depresije i sumornosti

Trči na otvorenom. Radi umerenu Pranajamu. Čantaj Om. Pevaj sa devocijom. Pleši u ekstazi. Depresija će ubrzo nestati. Ti si Ananda Svarupa — gde je sumornost i depresija? Oni su samo mentalne tvorevine. Ostani tih. Možeš da dobiješ više putem tišine. Natopi u vodi nekoliko Badama (badema) preko noći. Konzumiraj ih ujutro sa

šerćernim bombonima. To je efikasan tonik za mozak za Sadhaku. Stavljaj Amalaka ulje na glavu. Takođe uzimaj Hakslejev sirup.

14. Kada si uznemiren

Nemoj da napuštaš Đapu ili Sadhanu ni jedan dan. Promeni se i prilagodi. Trpi uvrede i povrede. Nauči da zaboravljaš trice. Postupaj sa ljudima sa taktom. Treniraj sve u Bhađanima i Kirtanima. Stvori duhovne vibracije gde god da ideš. Onda ćeš pronaći mir, radost, sreću, i napredak. Radost će sjati sa svih lica. Ovo je put do harmonije. Kada si uznemiren i iritiran, radi Đapu ili napusti mesto neko vreme. Voli sve i služi svima.

15. Izbegnite ekstreme u jogi

U joga vežbama, radite koliko lako možete da postignete. Izbegnite ekstreme. Nemojte da se opterećujete. Ljudima u stranim zemljama je teško da rade Padmasanu (skupljene noge u lotosni položaj) i Siršasana (stajanje na glavi). Za molitve i meditaciju možete zauzeti bilo koji udoban položaj. Morate odabrati dobar položaj u kojem možete sedeti udobno dugo vremena. Jedini uslov je da su vaš vrat i leđa uspravni. Zatvorite svoje oči, udišite i izdišite veoma polako, i mentalno ponavljajte mantru Om, Om, Om i mislite o božanskim kvalitetima Gospoda. Tako ćete ući u tihu meditaciju. Uživacete u velikom miru i zadobiti unutrašnju duhovnu snagu.

16. Šta je stvarna joga

Joga se ne sastoji od sedenja prekrštenih nogu šest sati ili zastavljanja rada srca ili zakopavanja pod zemlju nedelju dana ili mesec dana. Ovo su samo fizičke pobede. Joga je nauka koja vas podučava metodu jedinstva individualne volje sa kosmičkom voljom. Joga preobražava nepreporođenu prirodu i povećava energiju, vitalnost, snagu i daje dugovečnost i visok standard zdravlja. Pokušajte da povećate snagu koncentracije. Ćapa će vam pomoći u stvaranju jednousmerenog uma.

Poglavlje dvanaesto

Duhovna iskustva

1. Praskozorje novog života

Umorio sam se od ovog iluzornog života čulnih zadovoljstava,
Postao sam prilično zgađen ovim zatvornim telom.

Imao sam Satsange sa Mahatmama
i upijao njihova nektarska uputstva.

Prošao sam strašnu šumu ljubavi i mržnje.

Lutao sa svetovima daleko od dobra i zla,
stigao sam do šire zemlje čudesne tišine
i uhvatio sjaj duše iznutra.

Sve moje žalosti su sada završene.

Moje srce je sada puno radosti.

Mir je sada ušao u moju dušu.

Iznenada sam izdignut izvan mog života.

Osvanulo je praskozorje novog života.

Doživio sam unutrašnji svet realnosti,

neviđeno je ispunilo moju dušu i glavu.
Okupao sam se u poplavi svetlosti neopisvog
i video Gospoda iza imena i formi,
i shvatio da sam svetlost.

2. Prva duhovna iskustva

I

Sve više i više nepristrasnosti i ispravnog rasuđivanja,
sve više i više žudnje za oslobođenjem,
mira, veselja, zadovoljstva,
neustrašivosti, nepoljuljano stanje uma,
sjaj u očima, lep miris tela,
lep ten, sladak, moćan govor,
izvrsno zdavlje, energija, snaga i vitalnost,
sloboda od bolesti, lenjosti i depresije,
lakoća tela, svesnost uma,
moćna Ātharagni ili probavna vatra,
jaka želja da se sedne i meditira dugo vremena,
odbojnost prema svetovnim pričama i društvu svetovnjaka,
osećanje prisustva Boga svuda,
ljubav prema svim stvorenjima,
osećanje da su sve forme, forme Gospoda,
da je svet sam Gospod,
odsustvo Ghrina ili nevoljenja bilo kojeg stvora,
čak i onih koji preziru i vređaju,

snaga uma da se nosi sa uvredama i povredama,
da se suoči sa opasnostima i nesrećama,
su neka od prvih duhovnih iskustva.
Oni pokazuju da neko napreduje
na duhovnoj stazi.

II

Kugle belog svetla, obojenog svetla,
sunce, zvezde za vreme meditacije,
Divja Gandha, Divja ukus,
vizija Biga u snu,
iznimna, nadljudska iskustva,
vizija Boga u ljudskoj formi,
ponekad u formi Brahmina,
starog čoveka, gubavca ili prognanoga u ritama
kako priča sa Bogom,
su prva duhovna iskustva.
Onda nastupa kosmička svet ili Savikalpa Samadhi
što je Arđuna iskusio.
Na posletku tragaoc ulazi
u Nirvikalpa Samadhi
gde ne postoji niti onaj koji vidi niti viđeno,
gde osoba ne vidi ništa, ne čuje ništa,
i postaje jedno sa večnošću.

3. Pobedio sam u igri života

Putem milosti Gospodnje i Satgurua,
ja sam nevezan i slobodan.
Sve sumnje i zablude su nestale.
Ja sam slobodan i večito blažen,
slobodan od straha
jer boravim u Tome nedulanom stanju.
Strah je zbog dualnosti.
Ja sam opijen sa Brahmanom.
Dosego sam savršentsvo i slobodu.
Živim u čistoj svesti.
Pobedio sam u igri života.
Pobedio sam! Pobedio sam!! Pobedio sam!!!

4. U Njemu pronalazim sve

Na posletku se Njegova milost spustila na mene.
Gledao sam i gleado u Njega,
bio sam izgubljen u toj čudesnoj viziji Gospoda.
Milost je ispunila čašu moga srca.
Ekstatično oduševljenje me preplavilo.
U Njegovoj volji je moj mir.
Njegovo ime je raj odmora.
U Njemu pronalazim sve.

Svo znanje je zaključano u Negovim nedrima.
Cela kreacija se izdiže i propada u Njemu.
On je vrhovni rezervoar svega pojavnoga.

On je ono što preostaje od svih svetova.

On je sveti Jedan, savršeni u mudrosti,
uzrok ovoga sveta, darodavac spasenja!

5. U okeanu blaženstva

O Mahadeva, O Kešava,
mačem Tvoje milosti
presekao sam sve svoje vezanosti.
Slobodan sam, blažen sam.
Sve želje su nestale.
Sada ne težim ni za čim
osim tvojim blagoslovenim stopalima.
Izgubio sam sve svoje misli
u Tebi, O Narajana.

Imao samo Tvoju čudesnu viziju.
Bio sam izgubljen u ekstazi.
Bio sam smesta preobražen.
Bio sam utopljen
u božanskoj svesti,
u okeanu blaženstva.
Slava, slava Ti, O Višnu, Bože moj!

6. Besmrtno Jastvo ja sam

Postoji samo Jedno večno, beskonačno biće.

Điva je istovetan sa ovim bićem.
Bol je nestvarna, ne može da postoji.
Blažestvo je stvarno, ne može da umre.
Um je nestvaran, ne može da postoji.
Duša je stvarna, ne može da umre.
Sloboda dolazi kroz znanje Jastva.
Sloboda je savršenstvo, besmrtnost i blaženstvo.
Sloboda je direktna realizacija Jastva.
Sloboda je oslobođenje od rađanja i umiranja.
Ja nisam ni um, ni telo.
Ceo ovaj svet je moje telo.
Ceo svet je moj dom.
Ništa ne postoji.
Ništa ne pripada meni.
besmrtno Jastvo ja sam.

7. Zona bez priče

U savršenoj bezimenoj, bezoblikoj praznini,
u bezgraničnom prostranstvu blaženstva,
u području bez materije, radosti bez uma,
u području bezvremenom, besprostornom, prostoru bez misli,
u transcendentnom boravištu slatke harmonije,
sjedinio sam se sa vrhovnim sjajem,
misao na samo jedno ili dvoje je nestala,
zauvek sam prešao more rođenja.

Ovo je sve radi milosti Boga
koji je plesao u Brindavanu uz ritmičko zveckanje,
koji je podigao Govardhan da bude kišobran za pastire.

8. Postao sam To

Svet koji je stvorila Maja je nestao tada.
Um je potpuno iščezao.
Ego je potpuno smrvljen.
Delovi neprobojni za vodu sada su popustili.
Imena i forme su nestale.
Sve razlike i nesuglasice su se istopile.
Staro postojanje kao Ćiva se potpuno sjedinilo.
Poplava istine, mudrosti i blaženstva
ušli su svi u izobilju.
Samo Brahman sija svuda.
Jedna homogena esencija radosti prožima sve.
Postao sam To. Postao sam To.
Šivoham. Šivoham. Šivoham.

9. Veliko Bhuma iskustvo

Spojio sam se sa velikom beskrajnom radošću.
Plivam u okenu besmrtnog blaženstva.
Plutao sam u moru beskrajnog mira.
Ego se istopio, misli su nestale,

intelekt je prestao da funkcioniše.

Čula su bila apsobovana.

Ostao sam bez svesti o svetu.

Video sam sebe posvuda.

To je bilo homogeno iskustvo.

Nije bilo ni unutra ili napolju.

Niti je bilo 'ovo' niti 'ono.'

Nije postojao ni 'on', ni 'ti' ni 'ja' ni 'ona.'

Niti je bilo prostora ni vremena.

Niti je bilo subjekta ni objekta.

Niti je bilo znalca niti znanog ni pogleda.

Kako osoba može da opiše ovo transcendentno iskustvo?

Jezik je krajan, reči su nemoćne -

sam realizuj ovo i budi slobodan.

10. Misterizno iskustvo

Brahman ili večiti je slađi od meda,

džema, šerćernog bombona, Rasagule ili Ladua.

Meditirao sam na Brahmana, nepromenjivog.

Postigao sam stanje koje nadilazi krajnost.

Istinsko svetlo me obasjalo.

Avidja ili neznanje je nestala u celosti.

Vrata su bila potpuno zatvorena.

Čula su bila povučena ka unutra.

Dah i um su se stopili sa njihovim izvorom.

Postao sam jedan sa vrhovnim svetlom.
Misteriozno iskustvo iznad govora, zaista.
Šivoham, Šivoham, Šivoham, Soham.
Sat-Ćit-Ananda Svaupoham.

11. Šivoham—Šivoham—Šivoham

Spoznao sam istovetnost
individualne duše i vrhovne duše.
Sat-Ćit-Ananda je moja esencijalna priroda.
Moj um je odmaknut od svih spoljnjih objekata.
Ja sam duboko opijen sa Bogom.

Sve žalosti i boli i strahovi su nestali.
Ja sam večito miran i radostan.
Ja sam istina, čista svest i blaženstvo.
Isijavam kao božanski plamen.

U svim živim bićima,
kušam blaženstvo večitog.
Postigao sam cilj života.
U tom Brahmanu sam ja!

Taj Brahman koji je Satćidananda,
koji boravi u svima i unutrašnji je vladar,
koji je maternica Veda,
koji je kreator univerzuma,

koji je temelj za sve,
koji daje svetlost intelektu,
koji se krije u svim formama,
kojeg obožavaju Rišiji,
koga Vede objavljuju,
koga jogini žele da postignu u Samadhiju,
koji je užaš Indri i Agniju,
koji je sladak disciplinovanom jogiju.
Taj Brahman sam zaista ja.
Šivoham, Šivoham, Šivoham!

12. Stanje Samadhija

O kakva radost! Kakvo blaženstvo!
Sve želje su tada ispunjene.
Sve je postignuto.
Ja sam besmrtan, neumirući,
ja sam večita svest,
ja sam velik i visok.
Sve ovo je samo Mokša,
Samo Mokša je posvuda.
To treba da spozna svako
I da iskusi.

Taj ego se rastopio sada.
Vasane su spaljene

u vatri mudrosti.
Postoji Manonasa
ili uništenje uma.
Sve razlike su nestale.
Sve različitosti su nestale.
Nema ni 'ja' ni 'ti.'
Sve je zaista Brahman.
Ovo je jedno homogeno blaženstvo.
Ovo celo iskustvo je neopisivo.
Svet ne može da opiše ovo stanje.
Oseti sam Samadhi.

13. Kroz milost Gurua

Ja znam svoju esencijalnu prirodu.
Dosegao sam vrhunac savršenstva.
Ja sam čisti, besmrtni Atman.

Sve moje želje su ispunjene.
Ja sam Apta Kama.
Postigao sam sve.
Uradio sam sve svoje poslove.

Nemam ništa više da naučim.
Vede nemaju ničem da me pouče.
Smritiji nemaju ni na šta da me upute.
Svet nema ništa čim može da me privuče.

Maja se skriva ponizno
Jer znam sve njene trikove i načine.
Srami se da se pojavi ispred mene.

Ovo je sve radi milosti Gospodnje
i milosti Gurua.

On me učinio poput Sebe.

Prostracije Guruu.

Naklon Guruu!

14. Ja sam to što jesam

Bezvremeno i besporstorno je ovaj cilj.

Bez bola i bez žalosti je njegovo mesto.

Blaženo je i mirno ovo boravište.

Nepromenjiva i bezgranična je ova Dhama.

Ja znam da "Ja sam On."

Nemam ni tela, ni uma, ni čula.

Nemam ni promene, ni rast ni smrti.

Ja sam besmrtni, sveprožimajući Brahman.

Ni vrlina ni greh ne mogu da me dotaknu.

Ni zadovoljstvo ni bol ne može da utiče na mene.

Ni sviđanja ni nesviđanja ne mogu da me uprljaju.

Ja sam apsolutno postojanje, apsolutno znanje i apsolutno blaženstvo.

Nemam ni prijatelje ni neprijatelje.

Nemam ni roditelje ni rodbinu.

Nemam ni dom ni zemlju.

Ja sam to što jesam. Ja sam to što sam.

Nikad nisam rođen niti ću ikad umreti.

Ja uvek postojim, ja sam svuda.

Niti imam straha od smrti ni straha od javne kritike.

Ja sam Šiva, pun blaženstva i znanja.

Ćidananda-Rupah Šivoham, Šivoham.

Poglavlje trinaesto

Mudrost u humoru

Sledeći odlomci iz mojih pisama tragaocima jasno pokazuju moj temperament koji je odjednom šaljiv sa problescima koji prenose duboku filozofsku orijentaciju uma i ekstremnu toleranciju ljudskih mana i slabosti u kombinaciji sa širokom slobodom i dubokim razumevanjem navika ljudi i prirode stvari.

1. Obuka studenata u držanju predavanja

“Moraćeš da držiš predavanje bar per minuta na Engleskom i na Hindiju i da radiš Kirtane takođe sa Nritjom bez obzira da li je tvoje telo voljno da se savija ili se kreće ili odbija da se kreće. Ako postoji teškoće u držanju pedavanja, ljubazno spoji nekoliko rečenica iz mojih knjiga. Ako je spajanje isto tako teško, pročitaj sa komadića papira. Ako pokažeš ili prikažeš svoju budalastu tvrdoglavost koja je kao kod deteta, nema drugog načina osim da te nosim i stavim na binu. Nemoj da daješ prostora ovim ekstremnim manevrima ovih hladnih dana.”

Moji studenti su postali sjajni govornici i Kirtan-pevači nakon toliko mog teranja na početku. Želim da svako bude vatreni predavač. Ljudi bi trebali da nauče da izraze svoje misli.

2. Stil poslovnih ljudi

“U Samaradhani ili Brahmana Bhođani, listovi se prostiru u 10 sati ujutro, ali hrana se služi u 4 popodne. Isto je slučaj sa PRAKSKOM JOGE. Oglašavanje je bilo u toku u poslednjih pet nedelja, a za mene to nije bilo dovoljno ni da primirišem knjigu. Prvo voće sa drveta se uvek ponudi Bogu. Prvi primerak knjige bi trebao da mi stigne preporučenom poštom. Ali kada se V.P.P. naredbe izvrše u potpunosti, ostatak kopija se šalje meni. Ovo je stil poslovnih ljudi.”

3. O jakom pakovanju sa čvrstim povezom

“Tvoj paket je stigao u jednom komadu. To je bilo Brahmansko pakovanje sa bramanističkim vijcima koji su imali Brahma Ništhu. Razbijanje čekićem nije moglo da otvori povez. Napokon, na posletku je razlupan u komadiće. Zahvaljujem Bramičkom paketaču pošiljke. Knjiga je došla u dobrom stanju.”

4. Kada idavači izbace bitne tačke

“Dao sam ti potpunu slobodu ili pravno punomoćje da otkloniš sve što smatraš da treba sa svojim novim dugim rezačem, samo da odgovara tvojoj svrsi da učiniš knjigu velikom i senzacionalom, ali moli se, ostavi malo resa — u skladu sa Narada Parivrađaka

Upanišadama. Nemoj da oduzmeš ni jednu bitnu reč iz moga pisanja, čak iako se ponavljam.”

5. Briga o rukopisima

Milim da ćeš reći ‘zbogom’ kada se završi knjiga RAĐA JOGA. Nećeš moći uzeti BHAKTI JOGU. Kao što Sankirtan ne može da uđe u tvoje uši, tako te ova BHAKTI JOGA ne privlači mnogo. Znam da nećeš uzeti ovaj posao. Ljubazno te molim da pažljivo barataš sa ovim rukopisima. Ja ću da ih prebacim nekoj drugoj štampariji u Severnoj Indiji.

6. O privlačnom oglašavanju

Oglašavanje drugog volumena PRAKSE JOGE na kraju knjige nije senzacionalno. Prilično je obično. Ne daje potpune, odabrane prikaze. Prethodno si lepo ovo napravio za JOGA ASANA, KUNDALINI YOGA, itd. Zašto ne za ovu knjigu? Možda je termos flaša bila prazna.

7. Filozofija radije nego kafa

Zima u Rišikešu šalje pozive. I ti možda osećaš hladan povetarac. Pećnica koja spava, sada okreće svoje lice prema železničkoj stanici da te primi sa velikom radošću. Onaj ko baca svetlo na zimsku sezonu i pećnicu je samoosvetljeni Prabrahman, podrška sezonama i svim imenima i formama. On nikad ne pije i ne priča. On je Asanga. On je uvek Sakši. Oseti Njegovo prisustvo.

8. Metoda slanja podsetnika

Ljubazno me podseti sa razglednicom: "Da. Poslao sam knjige u biblioteke" ili nekom tajnom rečju. To će da uštedi mnogo vremena i energije. To se zasigurno neće kositi sa tvojom dubokom Maunom. To nije Kašttha Mauna ili Maha Mauna. To je oblik 'Hu-hu' Maune.

9. Ispravljanje grešaka studenta

Posebno se pobrini o Purni. Moje poštovanje njemu. On je jednostavan, tih i uzvišen. Neka skine svoje ricinusovo ili kiselo lice.

10. Poziv na formalnost

Ljubzno dođi u Ananda Kutir nakon što završiš sve tamo. Pozivnica za rođendan je samo informacija samo 'da ne dođeš.'

11. Kako sam nadišao oštećeni paket indijskih oraha

Primio sam Kađu (indijskih oraha) u oštećenm stanju i pomešanim sa šećernim bombonima u vrelo leto. Bombone su se rastopile i napravile Kađu mekanima, što će biti dobro za veterana Svamija Đnananandu. Moji zubi su prilično dobri i jaki. U budućnosti ne šalji bombone sa indijskim orasima.

12. Bogat bez obzira na dugove

“Svaki dan novi tragaoci dolaze u Ašram. Stotine studenta mi pišu iz svih zemalja za duhovno vođstvo i provodim mnogo vremena šaljući im instantne odgovore na sva pisma. Neki Kutiri se grade. Rad napreduje u svim smerovima. Jedna krava stiže u Ašram. Možeš da dobiješ dobro mleko. Postajemo bogati ovih dana bez obzira na dugove.”

13. Idealni tonik za radnike koji rade sa mozgom

(Napad na naviku kafe.)

Uzimaj Badams (bademe) i Hakslijev sirup. Nanosi badam ulje ili Amalaka ulje na glavu. Ovo je dobo za one koji rade mozgom. Nema ‘Pathjama’ — (ograničenja) dijete. Možeš da uzmeš podjednaku količinu toga ili čak više nego kafe.

14. Moji cenjeni gosti

Primio sam sva pisma i pakete kafe. Prvi cenjeni gost za ‘limenke’ kafe je bio Šri Svami Omkar koji je doneo zavežljaje sa zelezničke stanice, i Šri Svami Purna koji je spremio kafu. Najverovatnije berberin Bala će biti moj sledeći gost.

15. Napad na slabost u ‘hodanju’

Društvo božanskog života može da ti pošalje direktora grupe Sanjasina i Brahmačarija za marketing, Kirtane i predavanja ako sve bude kako treba. Čak i u tom slučaju ćeš morati da hodaš 12 milja na dan.

16. Načini Virakta Mahatmi

Tvoj prijatelj, taj Mauni, Virakta dečak iz Svargašrama koji je imao samo peškir na sebi, me pitao da mu pošalješ jednu funtu burmuta. Ovo je takođe vrsta Vairagje. Nos ti postane kao mitraljez putem ponovljenih korišćenja burmuta. On ima svoje genijalne argumente za korišćenje burmuta. Možeš da mu pošalješ jednu limenku. Neka ovo bude tvoj dobrotvorni prilog Virakta Mahatmi.

17. Filozofija iznad burmuta

Paket burmuta je primljen i podeljen sledećima:

1. Mukhja—glavni burmut korisnik Šri 'V'
2. Adi burmut korisnik—Guru burmut korisnik Šri 'N'
3. Sanatan burmut korisnik — stari burmut korisnik Šri 'G'
4. Maha-burmut korisnik — užasni burmut korisnik Šri Mauni i Tjagi iz

Svargašrama.

Dobićeš neke Punje i Pape takođe. Ja ću takođe dobiti deo, mali deo Punje za otklanjanje malo njihove patnje, Papu za njihovo nastavljanje sa njihovom navikom. Da im nismo nabavili burmut, njihova navika bi bila uništena. Ali 'Aham Brahma Asmi ljudi' su iznad Pape i Punje. Tako si sada oslobođen kad znaš svoju vlastitu Svarupu.

Rečnik

Ačarja—učitelj.

Advaita—nedualnost, monizam.

Akarta—onaj koji ne deluje.

Akhanda—neprestalan, kontinualan, nedelimičan.

Alasja—inercija, tromost.

Ananda-bhašpam—suze blaženstva.

Arhats—savršene duše.

Asana—joga vežbe.

Ašram—idealni centar za Sadhanu, manastir.

Bandha—grupa vežbi u Hatha jogi, vezanost.

Bhagavatas—one prosvetljene duše koje recituju priče o Gospodu.

Bhaitak—indijska fizička vežba.

Bhađan—hvale Gospodu koje se pevaju u horu, pesme u slavu Gospoda.

Bhakti Joga—put predanosti.

Bhakti—predanost.

B(h)av—osećaj predanosti i ljubavi.

Bhikkus—monasi.

Brahmamuhurta—doba između 4 i 6 unutra koje je veoma povoljno za duhovne vežbe.

Brahmačari—osoba u celibatu.

Brahmacharja—celibata.

Ćita—stvari koji potiču od uma, podsvesni um.

Dand—indijska fizička vežba.

Daršan—uvid, viđenje Gospoda ili svete osobe.

Daja—milost, samilost.

Deve—nebeska bića, bogovi.

Dharma—ispravnost.

Dharmasala—kuća dobročinstva.

Dvaita—dualnost.

Ekadasi—11 dan punog ili novog meseca, sveti dan poštovanja posta.

Gambhira—poštovani, uzvišeni, velikodušni.

Grihastha—kućedomaćinski život, kućedomaćin.

Grihasthi—kućedomaćin.

Guru—instruktor, učitelj.

Indrijas—čula, čulni organi.

Išta-Devata—posebna inkarnacija Gospoda koja se najviše dopada osobi.

Ḍalam—obmana.

Ḍapa—ponavljanje imena Gospodnjeg.

Ḍnana-JaḌna—širenje znanja.

Ḍnana-Joga—staza znanja.

Ḍnana—mudrost.

Ḍnani—Vedantist, osoba na stazi znanja, prosvetljeni.

JaḌna—žrtva.

Joga Bhrašta—onaj ko je pao sa visokog nivoa u jogi.

Jogi—tragaoc koji prolazi kroz kurs duhovne discipline, student na stazi joga.

Kaḥtha Mauna—tišina u kojoj osoba ne pravi čak ni geste niti daje signale.

Kamandalu—činiija koju koriste Sadhui za nošenje vode, najčešće oklop tvrdog voća.

Karma-Yoga—staza nesebičnog delovanja.

Karma—delo, sudbina.

Kirtan—glasno pevanje imena Gospodnjeg različitom intonacijom.

Koran—sveti spisi Muhamedinaca.

Kshama—oproštaj.

Kumbhaka—zadržavanje daha.

Kutir—ermitaž, brvnara ili koliba, gde živi onaj koji se odriče ili jogi.

Likhita-đapa—pisanje mantra ili imena Gospodnjeg.

Mahant—osnivač ili predsednik verske institucije.

Mahatme—veliki ljudi, svete osobe, velike duše.

Mantra—sveta formula koja izražava poklon Gospodu.

Mauna—poštovanje ćutnje.

Maja—iluzorna moć Gospoda koja je odgovorna za neznanje i ropstvo.

Moha—vezanost za stvari i bića.

Mudre—grupe vežbi u Hatha jogi.

Mukti—oslobođenje, sloboda od ropstva rođenja i smrti.

Mumukšutva—intenzivna žudnja za oslobođenjem.

Murti—slika, idol.

Mut—institucija monaha, manastir.

Namaskar—prostracija.

Nirguna—bez atributa, apsolutna realnost.

Nirvana—konačno ostvarenje, oslobođenje.

Nirvikalpa Samadhi—potpuna apsorpcija u realnost, stanje gde je ostvareno jedinstvo sa univerzalnom realnošću.

Niškama—nesebično delovanje, rad bez sebičnog motiva.

Ništha—duboka meditacija, potpuna posvećenost svetom radu.

Nivritti Marga—staza odricanja.

Parivrađaka—lutajući monah, prosjak.

Puđa—obožavanje.

Prabhat Pheri—jutarnja verska procesija.

Prana—životna sila ilil dah u telu.

Pranajama—vežbe disanja, regulacija životnog daha.

Raga-Dveša—osećanje vezanosti i odvratnosti.

Rađas—jedan od tri kvaliteta koji daje strast i nemir, princip dinamizma u prirodi.

Sadhaka—tragalac, duhovni praktikant.

Sadhana—duhovne prakse.

Sadhu—pustinjak, isposnik.

Saguna—apsolut zamišljen sa formom, lični Bog

Sahađa-Avastha—supersvesno stanje koje je postalo prirodno i trajno.

Saiva—obožavalac Boga Šive.

Sakši—svedok, jastvo koje obavlja svedočenje.

Samadhi—supersvesno stanje.

Samelan—religijska konferencija.

Samsara—proces svetovnog života putem rođenja i smrti.

Samskara—impresije u umu.

Sanjasa—odricanje.

Sanjasin—monah.

Satćidananda—postojanje, znanje i blažentsvo, izraz koji sugeriše neopisvu apsolutnu realnost.

Satsanga—druženje sa mudrima i mudracima.

Satva—čistoća.

Satvičan—čist.

Seva—služenje.

Sidha—usavršeno stanje.

Sidhi—duševna moć.

Svabhava—vlastita priroda.

Svapna—san.

Svarupa—forma.

Svami—osoba koja je posvećena stazi odricanja.

Šastre—sveti spisi Indijaca.

Šat-Sampat—šestostruke vrline: Sama (balans u boli i zadovoljstvu), Dama (kontrola čula), Uparati (smirenje), Titikša (trpljenje, nošenje sa vućinom i hladnoćom), Sradha (vera i iskrenost) i Samadhana (balansirano stanje uma).

Tamas—neznanje, inercija.

Tapasja—asketizam, isposništvo.

Titikša—trpljenje.

Trataka—stabilno zurenje.

Vaikuntha—boravište Gospoda Višnua.

Vairagi—čovjek od nepristrasnosti.

Vairagja—odbojnost prema čulnim objektima.

Vaišnava—obožavalac Gospoda Višnua.

Vanaprastha—kućedomaćin koji živi životom isposnika.

Vedas—sveti spisi Hindusa.

Vikšepa—lutanje uma.

Viradža Homa—religijski obred za ulazak u Red Sanjase, staze odricanja.

Viveka—rasuđivanje.

Vjapaka—sveprožimajući.

Zenana—žena iz naroda.